

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра фінансів, обліку та оподаткування

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

Тетяна КОСОВА

«_____» _____ 2021 р.

**КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА
(ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА)**

**ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОС «МАГІСТР»**

**Тема: «Організація фінансового менеджменту бюджетних закладів
освіти»**

Виконав(ла): Анастасія Вадимівна ДОЛГИХ

Керівник: к.е.н. Марина ЄВТУШЕНКО

Консультанти з окремих розділів пояснювальної записки:

перший розділ - к.е.н. Марина ЄВТУШЕНКО

другий розділ - к.е.н. Марина ЄВТУШЕНКО

третій розділ - к.е.н. Марина ЄВТУШЕНКО

Нормоконтролер: к.е.н., доцент Зоряна МОКРИНСЬКА

Київ 2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра фінансів, обліку та оподаткування
 Спеціальність 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»
 Освітньо-професійна програма «Фінанси і кредит»

ЗАТВЕРДЖУЮ
 завідувач кафедри

_____ Тетяна КОСОВА

« _____ » _____ 2021 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної магістерської роботи

здобувача вищої освіти Анастасії ДОЛГИХ

1. Тема кваліфікаційної роботи «Організація фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти» затверджена наказом ректора від ___ 2021 № _____ /ст.

2. Термін виконання роботи: з 11. 10. 2021 р. до 31. 12. 2021 р. _____

3. Вихідні дані до роботи: нормативно-правова база, дані Державної служби статистики, фінансова, статистична звітність, кошториси та звіти про їх виконання Відокремленого структурного підрозділу «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій»

4. Зміст пояснювальної записки:

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

РОЗДІЛ 2. КРИТИЧНА ОЦІНКА ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ»)

РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

5. Перелік обов'язкового графічного (ілюстративного) матеріалу: ЛИСТ 1. Концептуальні засади освітньої реформи в Україні та їх вплив на організацію фінансового менеджменту бюджетних навчальних закладів; ЛИСТ 2. Фінансово-економічний паспорт фахового коледжу; ЛИСТ 3. Суб'єкти фінансового менеджменту у фаховому коледжі. ЛИСТ 4. Об'єкти фінансового менеджменту у фаховому коледжі. ЛИСТ 5. Оцінка ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі. ЛИСТ 6.

Удосконалення регламентного забезпечення фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти. ЛИСТ 7. Комерціалізація освітньої діяльності в системі фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти. ЛИСТ 8. Імплементация системи управління якістю в організацію фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

6. Календарний план-графік

№ пор.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1	Написання першого розділу кваліфікаційної магістерської роботи та надання його керівнику	11.10.2021 – 24.10.2021	
2	Написання та оформлення матеріалів другого розділу кваліфікаційної магістерської роботи і надання його керівнику	25.10.2021 – 07.11.2021	
3	Написання та оформлення матеріалів третього розділу кваліфікаційної магістерської роботи і надання його керівнику	08.11.2021 – 21.11.2021	
4	1. Узгодження кваліфікаційної магістерської роботи з науковим керівником. 2. Проходження нормоконтролю та перевірку на академічну доброчесність. 3. Отримання рецензії та відгуку на кваліфікаційну магістерську роботу. 4. Підготовка виступу.	22.11.2021 – 07.12.2021	
5	1. Переплетення кваліфікаційної магістерської роботи. 2. Подання кваліфікаційної магістерської роботи та супровідних документів секретарю ДЕК	08.12.2021 – 10.12.2021	

7. Консультанти з окремих розділів

РОЗДІЛ	КОНСУЛЬТАНТ (посада, прізвище, ім'я, по батькові)	ПІДПИС, ДАТА	
		ЗАВДАННЯ ВИДАВ	ЗАВДАННЯ ПРИЙНЯВ
РОЗДІЛ 1	<u>Марина ЄВТУШЕНКО</u>		
РОЗДІЛ 2	<u>Марина ЄВТУШЕНКО</u>		
РОЗДІЛ 3	<u>Марина ЄВТУШЕНКО</u>		

8. Дата видачі завдання: «08» жовтня 2021 р.

Керівник кваліфікаційної магістерської роботи Марина ЄВТУШЕНКО
(підпис керівника)

Завдання прийняв до виконання _____ Анастасія ДОЛГИХ

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до кваліфікаційної магістерської роботи «Організація фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти»: 94 стор., 21 рис., 4 табл., 65 літературних джерел.

Мета роботи: удосконалення організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Об'єктом дослідження є процес фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Предметом дослідження є сукупність теоретико-методичних та науково-практичних аспектів фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Методи дослідження: вертикальний і горизонтальний аналіз фінансової звітності бюджетного закладу освіти, аналіз динаміки і структури доходів і витрат, розрахунок питомих показників ефективності фінансового менеджменту бюджетного закладу освіти.

Результати кваліфікаційної магістерської роботи рекомендується використовувати під час проведення наукових досліджень, у практичній діяльності бюджетних закладів освіти.

ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ, ОРГАНІЗАЦІЯ, БЮДЖЕТНІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ, КОШТОРИСНЕ ФІНАНСУВАННЯ, КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ, СИСТЕМА МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ

ЗМІСТ

ВСТУП.....	9
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	13
1.1. Принципи і механізми фінансування бюджетних закладів освіти в сучасних умовах.....	13
1.2. Теоретичні засади організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.....	20
1.3. Концептуальні засади освітньої реформи в Україні та їх вплив на організацію фінансового менеджменту бюджетних навчальних закладів.....	24
Висновки до розділу 1.....	33
РОЗДІЛ 2. КРИТИЧНА ОЦІНКА ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ ВСП «КИЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ МОРСЬКОГО І РІЧКОВОГО ФЛОТУ ТА ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДУІТ»).....	35
2.1. Фінансово-економічний паспорт фахового коледжу.....	35
2.2. Суб'єкти і об'єкти фінансового менеджменту у фаховому коледжі	40
2.3. Оцінка ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі.....	47
Висновки до розділу 2.....	57
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ	59
3.1. Удосконалення фінансового управління витратами бюджетних закладів освіти в системі зміцнення їх конкурентоспроможності	59

3.2. Комерціалізація освітньої діяльності в системі фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти	65
3.3. Імплементация системи управління якістю в організацію фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти	74
Висновки до розділу 3.....	82
ВИСНОВКИ.....	84
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	88
ДОДАТКИ.....	95

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ISO - International Organization for Standardization

ВВП – валовий внутрішній продукт

ВСП – відокремлений структурний підрозділ

ДСТУ - Державний Стандарт України

ДУІТ – Державний університет інфраструктури і транспорту

ЄКТС - Європейська кредитно-трансферна система

ЗВО – заклад вищої освіти

ЗФПО – заклад фахової передвищої освіти

КЕКВ - коди економічної класифікації видатків

КФКМРФТТ - Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій

НДДКР – науково-дослідні та дослідницько-конструкторські роботи

ОЕСР – Організація економічного співробітництва і розвитку

ОПП – освітньо-професійна програма

П(С)БОДС – Положення (стандарт) бухгалтерського обліку для державного сектора

СУЯ – система у[правління якістю

ВСТУП

Актуальність проблеми. При визначенні державної стратегії розвитку сучасного суспільства важливо сконцентрувати увагу на питаннях підвищення ролі освіти в досягненні політичної, економічної і соціальної стабільності у країні. Рівень розвитку людських ресурсів у розвинених країнах, їх знання, вміння, творчість, майстерність відіграють не меншу, а інколи й значно більшу роль, ніж природні ресурси. Саме інтелектуально-освітній потенціал трудових ресурсів суттєво впливає на стан економічного розвитку держави. У зв'язку з цим зростає роль і значення системи підготовки кадрів, особливо у бюджетних закладах освіти.

Діяльність бюджетних закладів освіти у сучасних умовах змінюється адекватно до вимог соціально-орієнтованої економіки з характерними для неї тенденціями запровадження ринкових механізмів господарювання. Передусім, це стосується фінансового забезпечення їх діяльності. Дефіцит бюджету, офіційний дозвіл на право надання державними вищими навчальними закладами послуг на платній основі призвів до суттєвого зростання частки коштів спеціального фонду у загальному обсязі фінансових ресурсів.

Найактивнішим інструментом поповнення спеціального фонду є плата за навчання. Нині вона складає біля 80% загальних надходжень до нього й продовжує зростати, оскільки розширюється номенклатура освітніх послуг, що надаються вищими навчальними закладами на платній основі.

Запровадження такої системи фінансування призвело до низки незгодженостей, як у законодавчій базі, так і в практиці фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти. Особливої актуальності набувають також практичні питання опрацювання ефективних прийомів і способів обліку витрат та калькулювання освітніх послуг з орієнтацією на потреби управління бюджетним навчальним закладом як складною динамічною організаційною структурою.

Необхідність удосконалення методів фінансового менеджменту, формування оперативної інформації про джерела фінансування діяльності навчальних закладів і, особливо, надходження коштів від надання платних послуг, недосконалість методичних розробок з питань калькулювання та встановлення плати за навчання, неузгодженість законодавчої, нормативної та інструктивної бази з кошторисного фінансування обумовлюють актуальність теми кваліфікаційної магістерської роботи.

Мета кваліфікаційної магістерської роботи – удосконалення організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність постановки і вирішення наступних *завдань*:

визначено принципи і механізми фінансування бюджетних закладів освіти в сучасних умовах;

розглянуто теоретичні засади організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти;

охарактеризовано концептуальні засади освітньої реформи в Україні та їх вплив на організацію фінансового менеджменту бюджетних навчальних закладів

побудовано фінансово-економічний паспорт ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ»;

визначено суб'єкти і об'єкти фінансового менеджменту у фаховому коледжі;

проведено оцінку ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі;

розроблено рекомендації з комерціалізації освітньої діяльності в системі фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти;

удосконалено підходи до управління витратами бюджетних закладів освіти;

імplementовано підходи системи управління якістю до організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Об'єкт дослідження – процес фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Предмет дослідження – сукупність теоретико-методичних та науково-практичних аспектів фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети та вирішення завдань дослідження використані наступні загальнонаукові і спеціальні методи: вертикальний і горизонтальний аналіз фінансової звітності бюджетного закладу освіти, аналіз динаміки і структури доходів і витрат, розрахунок питомих показників ефективності фінансового менеджменту бюджетного закладу освіти.

Наукова новизна кваліфікаційної магістерської роботи. У кваліфікаційній магістерській роботі отримали подальший розвиток:

- методичний підхід до імплементації системи управління якістю в організацію фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти, який стосується комерціалізації освітньої діяльності, забезпечення її безперервності, управління ризиками фінансування відповідно до стану внутрішнього і зовнішнього середовища, можливостей і загроз. На відміну від існуючих підходів, пропонується об'єднаний із системою директ-костінг як основою управління витратами бюджетних закладів освіти.

Інформаційною базою дослідження є законодавчо-нормативні акти, наукові періодичні видання, монографії, матеріали науково-практичних конференцій, Інтернет-ресурси, дані обліково-інформаційної системи ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ», зокрема фінансова, статистична звітність, кошториси та звіти про їх виконання.

Практичне значення одержаних результатів. Результати кваліфікаційної магістерської роботи рекомендується використовувати під час проведення наукових досліджень, у практичній діяльності бюджетних закладів освіти.

Апробація результатів кваліфікаційної магістерської роботи.

Результати дослідження, що містяться у кваліфікаційній магістерській роботі, пройшли апробацію та отримали схвалення на XII Міжнародній науково-практичній Інтернет-конференції «Фінанси: теорія і практика» (2021, м. Київ).

Структура, зміст та обсяг кваліфікаційної магістерської роботи.

Кваліфікаційна магістерська робота складається із вступу, трьох розділів, висновків та пропозицій, списку використаних джерел та додатків. Основний зміст кваліфікаційної магістерської роботи розміщено на 92 сторінці друкованого тексту, у тому числі 4 таблиці, 21 рисунок та 2 додатка на 28 сторінках. Список використаних літературних джерел налічує 65 найменувань, який подано на 7 сторінках.

Публікації здобувача за темою кваліфікаційної магістерської роботи:

1. Долгих А. В. Комерціалізація освітньої діяльності в системі фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти. *Фінанси: теорія і практика: матер. XII Міжн. наук.-практ. Інтернет-конф.* (17.12.2021, м. Київ). К.: НАУ. С.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

1.1. Принципи і механізми фінансування бюджетних закладів освіти в сучасних умовах

Принципи і механізми фінансування бюджетних закладів освіти в сучасних умовах визначаються важливими функціями, які вони виконують у частині формування людського, інтелектуального, соціального, морально-етичного та виробничого капіталів. Основними формами фінансування бюджетних закладів освіти є кошторисне, програмно-цільове, бюджетування, орієнтоване на результат [1? с.42]. Їх засади викладено у низці законодавчих і нормативно-правових актах України. На жаль, вони значною мірою ґрунтуються на «радянських» підходах і відстають від потреб ринкової економіки. Освіта в Україні фінансується за залишковим принципом (рис. 1.1).

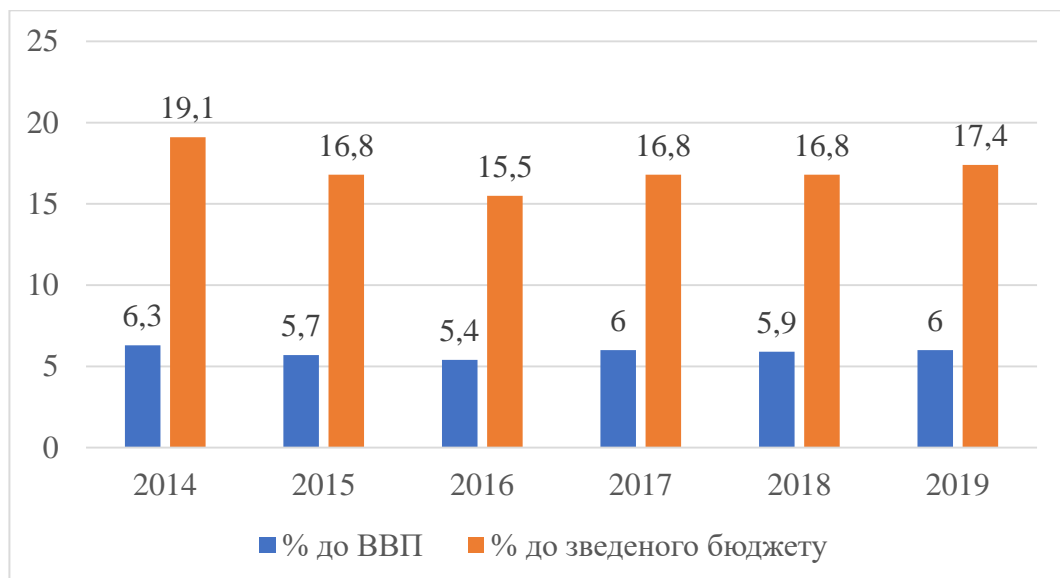

Рис. 1.1 – Питомі видатки на фінансування освіти в Україні

Джерело: власні розрахунки

Максимальний питомий розмір фінансування спостерігався у 2014 році – 6,3% відносно ВВП і 19,1% відносно витрат Зведеного бюджету України.

Про проблеми у фінансуванні освіти свідчить недосягнення нормативного обсягу в розмірі 7% від ВВП, у т.ч. через перманентні соціально-економічні кризи, військовий конфлікт на Сході України, обмежений обсяг ресурсів бюджетної системи. Натомість провідна світова практика розвинутих країн надає нам інші орієнтири, коли витрати на початкову і середню освіту забезпечують у до 30% приросту ВВП, а фінансування вищої освіти – 8-15% [2, с. 253]. В умовах обмежених бюджетних ресурсів єдиним реальним варіантом вирішення проблеми є перерозподіл коштів на фінансування освіти з інших видів економічної діяльності [3, с. 200].

Тому погоджуємося з Пантелейчук О. С., що перехід до ефективного функціонування освіти на основі швидкого оновлення знань потребує зміни існуючих методів фінансування, орієнтованих на збільшення обсягів бюджетних та приватних фондів та підвищення ефективності їх використання. Комплексний підхід до вирішення цього завдання потребує чіткого визначення цільових таргетів, шляхів їх досягнення і змін в організації фінансового менеджменту закладів освіти [4, с. 103]. Останні в Україні можуть функціонувати як бюджетні, неприбуткові і прибуткові, а за формою власності можуть бути державними, комунальними, приватними чи корпоративними.

Закон України «Про освіту» [5] гарантує безоплатність освіти, у тому числі і фахової передвищої. Загалом система освіти в Україні є ієрархічною системою, у якій фахова передвища освіта займає проміжне положення (рис.1.2).

Умовою отримання фахової передвищої освіти є наявність повної або базової середньої освіти, наявність фахової передвищої освіти є підставою для продовження навчання на рівнях вищої освіти, у тому числі за скороченою програмою підготовки.

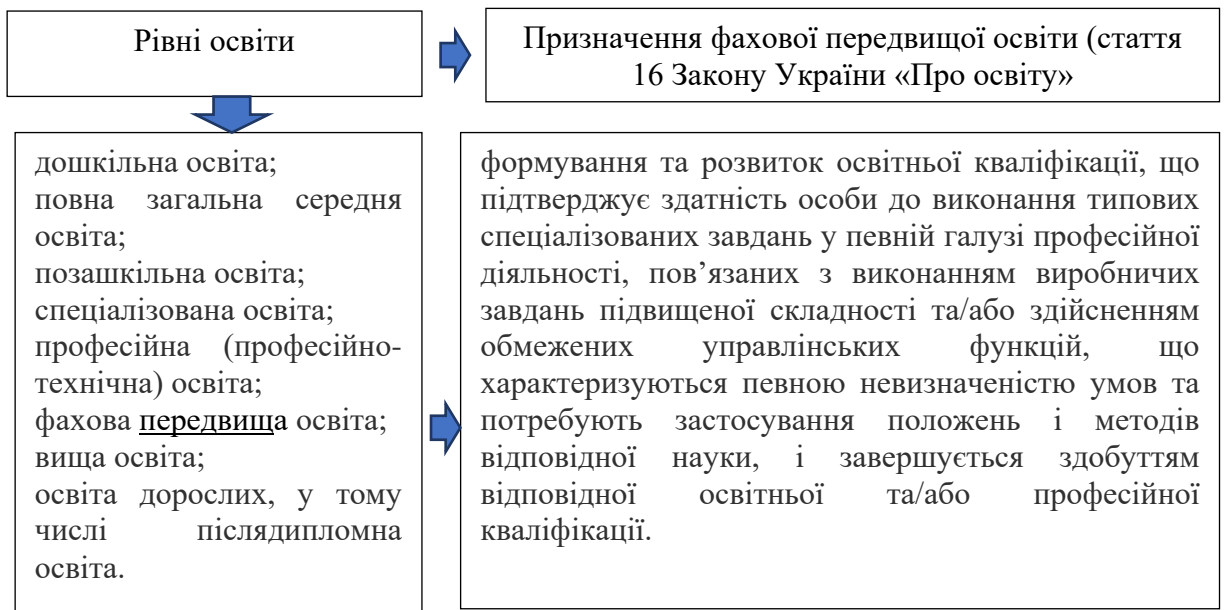

Рис. 1.2 – Місце фахової передвищої освіти в системі освіти в Україні

Джерело: власна розробка

Деталізація правових норм Закону України «Про освіту» в часині фахової передвищої освіти відбувається на рівні Закону України «Про фахову передвищу освіту» [6]. Розділ X зазначеного Закону регламентує фінансово-економічні відносини в сфері фахової передвищої освіти. Вони стосуються: правового статусу майна, порядку фінансування із Державного і місцевого бюджетів, формування та розміщення державного замовлення, надання освітніх субвенцій і державної (місцевої) підтримки.

Бюджетне фінансування фахової передвищої освіти здійснюється відповідно до вимог Бюджетного Кодексу України, основні ознаки якого наведено на рис. 1.3 [7].

Фінансування бюджетних установ на основі кошторису здійснюється на певних принципах [8].

по-перше, плановість – кошти виділяються по мірі надання освітніх послуг і тільки на цілі, передбачені видатковою частиною кошторису;

по-друге, - обґрунтованість кошторису видатків за видами і напрямками бюджетних асигнувань, а також економічна доцільність і раціональність використання виділених коштів;

- Джерела покриття видатків – доходи загального та спеціального фонду
- Кошторис видатків на бюджетний рік — основний плановий документ установи.
- Порядок фінансування – за відомчою структурою, через органи Державного казначейства
- Метод обліку видатків – роздільно видатки загального фонду, видатки спеціального фонду
- Порядок нарахування спрацювання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів – нараховується знос
- Порядок утворення і використання фондів економічного стимулювання – не утворюються
- Порядок визначення результатів виконання кошторису видатків – один раз у кінці року

Рис. 1.3 - Ознаки бюджетного фінансування фахової передвищої освіти

Джерело: побудовано за даними [9]

по-третє, - бюджетне нормування (розробки обґрунтованих норм видатків закладів освіти), призначене для дотримання єдиних стандартів надання освітніх послуг, проведення порівняльного аналізу між окремими закладами фахової передвищої освіти та здійснення фінансового контролю цільового та ефективного використання бюджетних коштів;

Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 [10].

по-четверте, цільовий характер бюджетних асигнувань, який досягається використанням усіма закладами вищої освіти єдиної бюджетної класифікації, уніфікацією статей доходів і витрат.

Управління використанням бюджетних коштів здійснюють розпорядники різних рівнів - головні, другого ступеня та третього ступеня – залежно від ланок управління. У частині системи освіти Головним розпорядником коштів (ГРК) Державного бюджету є Міністерство освіти і науки України. Воно здійснює постійний контроль за законністю та ефективністю використання бюджетних коштів підвідомчими закладами освіти. Нижчі розпорядники бюджетних коштів - заклади освіти звітують

перед вищими і несуть відповідальність за дотримання ними бюджетної дисципліни.

Через обмежений обсяг бюджетного фінансування у закладів освіти майже відсутні статті, пов'язані з бюджетом розвитку, капітальними видатками тощо. Основним пріоритетом є базові статті поточних витрат: зарплата, нарахування на зарплату, плата за енергоносії, матеріальні витрати, амортизація.

Прийняття Закону «Про фахову передвищу освіту» у 2019 році істотно вплинуло на правовий статус технікумів, коледжів та прирівняних до них училищ, оскільки із закладів вищої освіти I-II рівнів акредитації вони перетворилися на заклади фахової передвищої освіти. При цьому державні заклади фахової передвищої освіти отримують фінансування із Державного бюджету України, а комунальні заклади фахової передвищої освіти із місцевих бюджетів. Також із Державного бюджету України надаються освітні субвенції на здобуття повної загальної середньої освіти у закладах фахової передвищої освіти. Глухова В. І. виказує негативну оцінку тому факту, що зазначені освітні субвенції поширюються і на приватні заклади фахової передвищої освіти [11]. Утім контраргументом може бути посилення на статтю 4 Закону України «Про освіту», яка гарантує безоплатність повної загальної середньої освіти. Разом із тим погоджуємося з думкою зазначеного автора, що перекладання обов'язків із фінансування технікумів і коледжів із центрального рівня на регіональний має підкріплюватися достатнім рівнем децентралізації фінансових ресурсів, субвенціями, і не тільки на поточні видатки, але і на розвиток. Актуальними завданнями удосконалення фінансування закладів фахової передвищої освіти є: покращення якості бюджетного планування, деталізація статей витрат, розрахунок індикативної вартості підготовки здобувача, поступове заміщення кошторисного фінансування програмно-цільовим із чітким встановленням показників затрат, показників продукту, показників ефективності, показників якості - відображають якість вироблених товарів (виконаних робіт, наданих послуг)

[12]. При цьому показники якості мають корелювати з положеннями розділу IV «Забезпечення якості передфахової вищої освіти» Закону України «Про передфахову вищу освіту».

В основу удосконалення фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти доцільно покласти диверсифікацію методів і форм їх державної підтримки, коли принцип “забезпечення діяльності” у виділення коштів замінюється на оцінку ефективності роботи. Також важливою є заміна адміністративних методів управління ринковими і зміщення акценту з кількісних показників надання освітніх послуг на якісні, а також поступова імплементація передового зарубіжного досвіду в частині «впровадження нових методів непрямой підтримки навчальних закладів, а саме ваучерних схем кредитно-грантового фінансування послуг освіти, освітнього страхування та парафіскальних важелів стимулювання підвищення кваліфікації. Їхнє використання створює реальні стимули для відповідального ставлення абітурієнтів до вибору майбутньої професії, забезпечення високого рівня доступності послуг освіти і, водночас, сприяє поліпшенню фінансового становища навчальних закладів» [13, с. 35].

Волохова І. С. акцентує увагу на необхідності впровадження стратегічних елементів у фінансовий менеджмент закладів фахової передвищої освіти - перехід від «щорічного планування в розрізі кодів економічної класифікації видатків (КЕКВ) на 3-річне планування відповідно до нормативно-подушового принципу» [14, с. 25]. За окресленого підходу вартість доходів бюджетного закладу освіти визначається як добуток індикативної вартості навчання одного здобувача залежно від типу програми та рівня освіти на добуток їх кількості. При цьому у рамках зростання фінансової автономії, передбаченої статтею 30 Закону України «Про фахову передвищу освіту», бюджетним закладам освіти доцільно самостійно розподіляти отримані асигнування на видатки капітального і поточного характеру. Основним завданням фінансового менеджменту на рівні закладу освіти буде становитися ефективне управління отриманими бюджетними

ресурсами у частині інноваційного оновлення матеріальної бази, матеріального стимулювання науково-педагогічного і педагогічного персоналу тощо. Модель кошторисного фінансування у сфері державного фінансового менеджменту доцільно замінити моделлю бюджетування, коли розробляються і узгоджуються поточні і стратегічні плани бюджетного закладу освіти, кошториси набувають характер фінансових планів, в основу управління фінансовими ресурсами ставиться досягнення конкретної визначеної мети, відбувається балансування фінансових показників із іншими, забезпечується постійне вдосконалення бізнес-процесів надання освітніх послуг [15].

Таким чином, можна зробити висновок, що діюча в Україні модель кошторисного фінансування орієнтована на жорсткий контроль витрат, робить бюджет стабільним, а ймовірність нецільового використання ресурсів низькою. При цьому попри посилену увагу до контролю проміжних результатів виконання кошторису майже відсутній моніторинг досягнення кінцевих, суспільно значущих результатів. Перехід до концепції бюджетування, орієнтованого на результати, з використанням програмно-цільового методу дозволить забезпечити оптимальність фінансування заходів соціально-економічної політики, в тому числі потреб бюджетних закладів освіти в безпосередній залежності від досягнутої ними кількості і якості освітніх послуг. «Програмно-цільовий метод забезпечує збереження фінансової дисципліни та сприяє швидкому переходу до реалізації концепції бюджетування, орієнтованого на результати, оскільки передбачає значну роботу з розробки програм, що включає в себе визначення таргетів, комплексу заходів з їх досягнення, показників, що оцінюють результативність діяльності і ступінь досягнення таргетів, а також обсяг необхідного ресурсного забезпечення. Бюджетування, орієнтоване на результат, в державному секторі розглядається як специфічний вид діяльності, невід'ємна частина (елемента) державного управління, що

забезпечує розподіл бюджетних ресурсів за цілями, завданнями і функціями» [16, с. 177].

Запорукою ефективності фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти є забезпечення узгодження його таргетів із пріоритетами державної політики, виходячи із необхідності максимізацій суспільної значимості очікуваних результатів. У контексті забезпечення зворотного зв'язку між стратегічними і тактичними завданнями фінансового менеджменту необхідно проводити моніторинг досягнення запланованих результатів, а у разі істотних змін внутрішнього і зовнішнього середовища - коригувати заплановані дії. Для підвищення об'єктивності оцінки ефективності використання бюджетних коштів необхідно розробити ключові показники результативності фінансового менеджменту закладів фахової передвипускної освіти.

1.2. Теоретичні засади організації фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти

Протягом тривалого часу основою удосконалення управління бюджетними ресурсами було впорядкування бюджетного процесу, бюджетних стосунків і бюджетного устрою. Але проблеми неефективності управлінських рішень в ході бюджетного процесу, що приймалися окремими суб'єктами, а також низької віддачі здійснюваних бюджетних витрат залишалися поза увагою. «Для вирішення вказаних проблем, очевидна необхідність застосування якісно нових підходів до управління бюджетним процесом, ґрунтованих на впровадженні фінансового менеджменту в бюджетний процес, інструменти і принципи якого забезпечують результативність використання бюджетних коштів і охоплюють усі стадії бюджетного процесу» [17].

Забезпечення ефективності фінансування бюджетних видатків потребує впровадження принципів державного фінансового менеджменту в

бюджетний процес. Під фінансовим менеджментом Денисенко Н. О. розуміє «процес управління формуванням, розподілом і використанням державних ресурсів та оптимізації використання фінансових ресурсів в інтересах соціально-економічного розвитку окремих регіонів і країни в цілому» [18, с. 175]. Його завдання і напрями представлені на рис. 1.4.

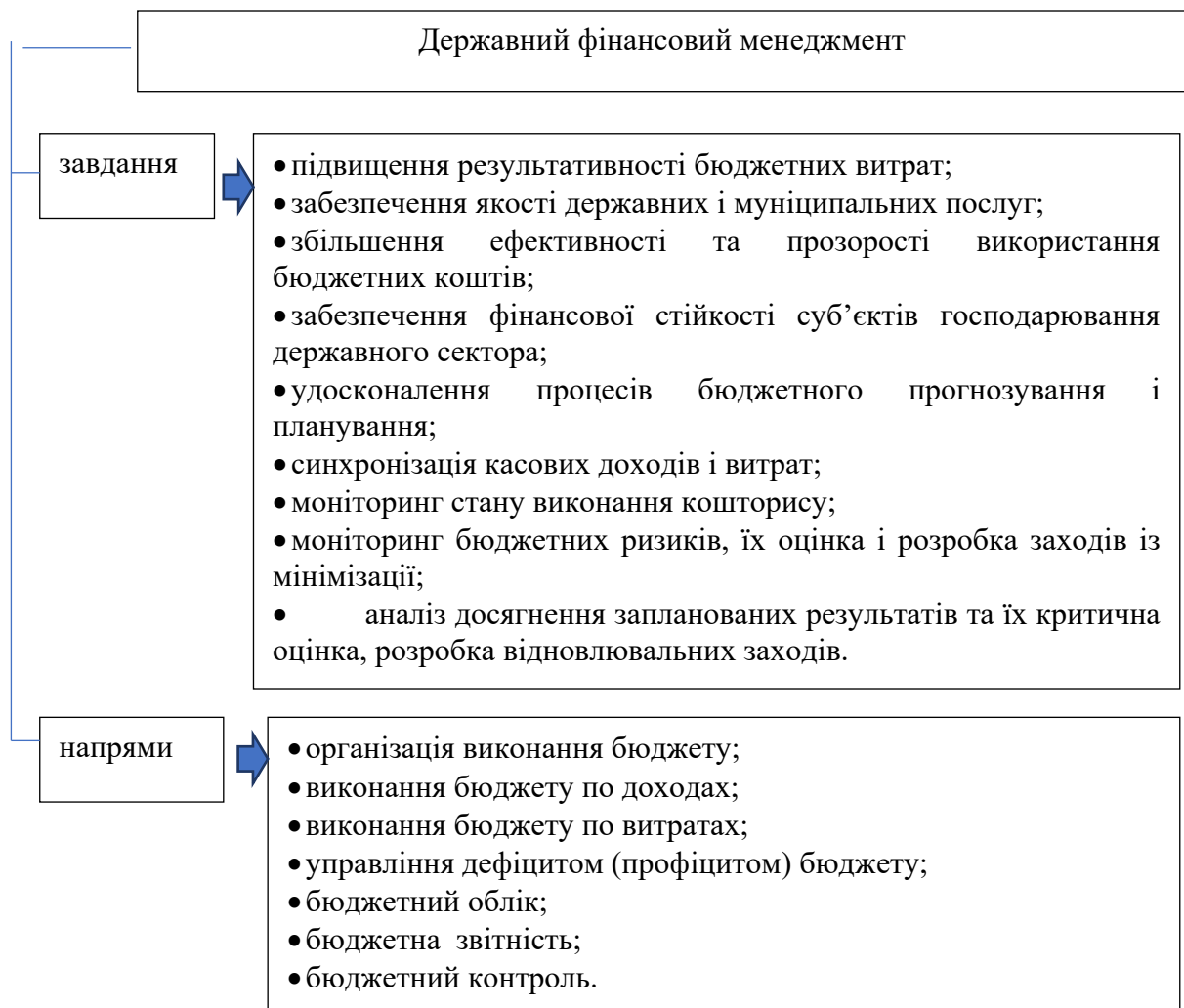

Рис. 1.4 - Завдання і напрями державного фінансового менеджменту

Джерело: побудовано за даними [18]

Організація державного фінансового менеджменту має відповідати потребам підвищення ефективності і результативності реалізації бюджетної політики, створення повноцінної та дієвої системи державного фінансового контролю, забезпечення макроекономічної збалансованості, зростання прозорості управління державними фінансовими ресурсами. Система

державного фінансового менеджменту має бути конгруентною з системою корпоративного фінансового менеджменту суб'єктів господарювання державного сектора, зокрема бюджетних закладів фахової передвищої освіти.

Концептуальна схема взаємодії державного і корпоративного фінансового менеджменту в освіті наведена на рис. 1.5.

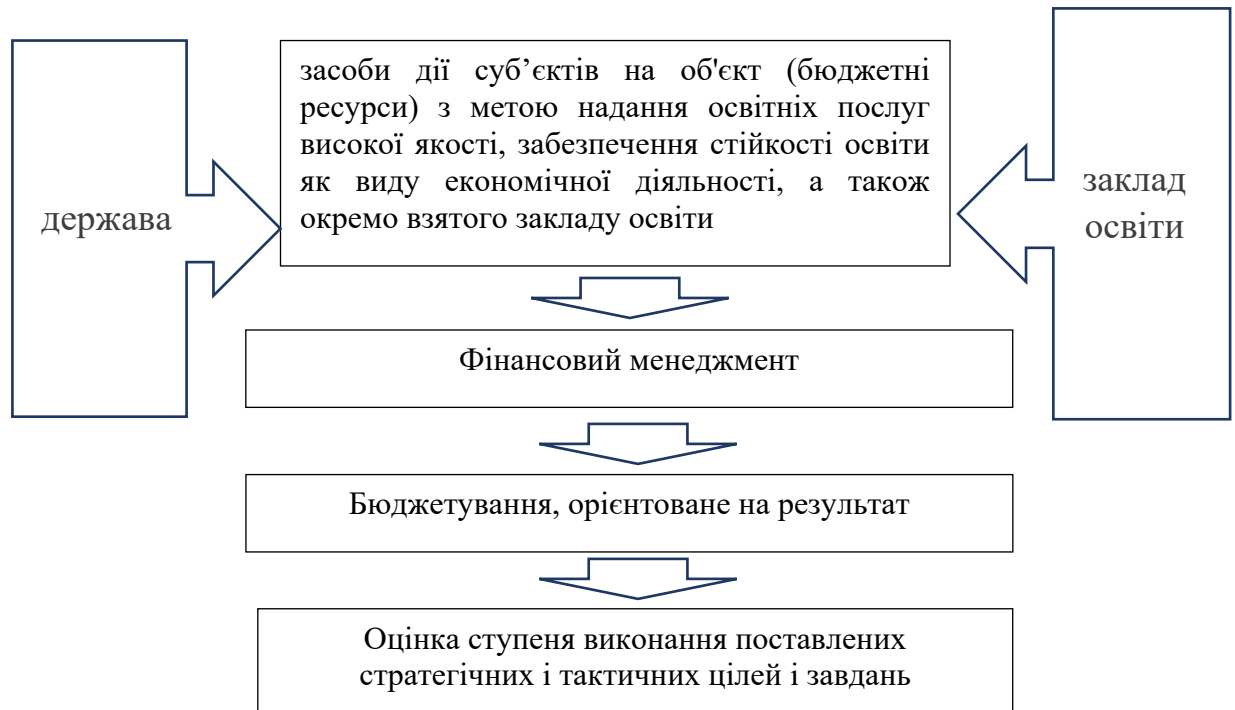

Рис. 1.5 - Концептуальна схема взаємодії державного і корпоративного фінансового менеджменту

Джерело: власна розробка

В умовах заміни витратного методу фінансування бюджетуванням, орієнтованим на результат, ступінь виконання тих або інших бюджетних статей перестає бути об'єктом фінансового менеджменту. Натомість на перший план виходять результативність використання бюджетних коштів і відповідальність розпорядників і одержувачів бюджетних коштів за ефективність їх витрачання. Тому зростає роль корпоративного фінансового менеджменту закладів освіти, принципи організації якого наведено на рис. 1.6.

Таким чином, основними принципами організації корпоративного фінансового менеджменту закладів освіти є: інтегрованість із державним фінансовим менеджментом в освіті як виді економічної діяльності, безперервність, адаптивність (динамізм), комплексність, альтернативність, стратегічна орієнтованість, економічна ефективність, соціальна спрямованість, спрямованість на досягнення запланованих результатів.

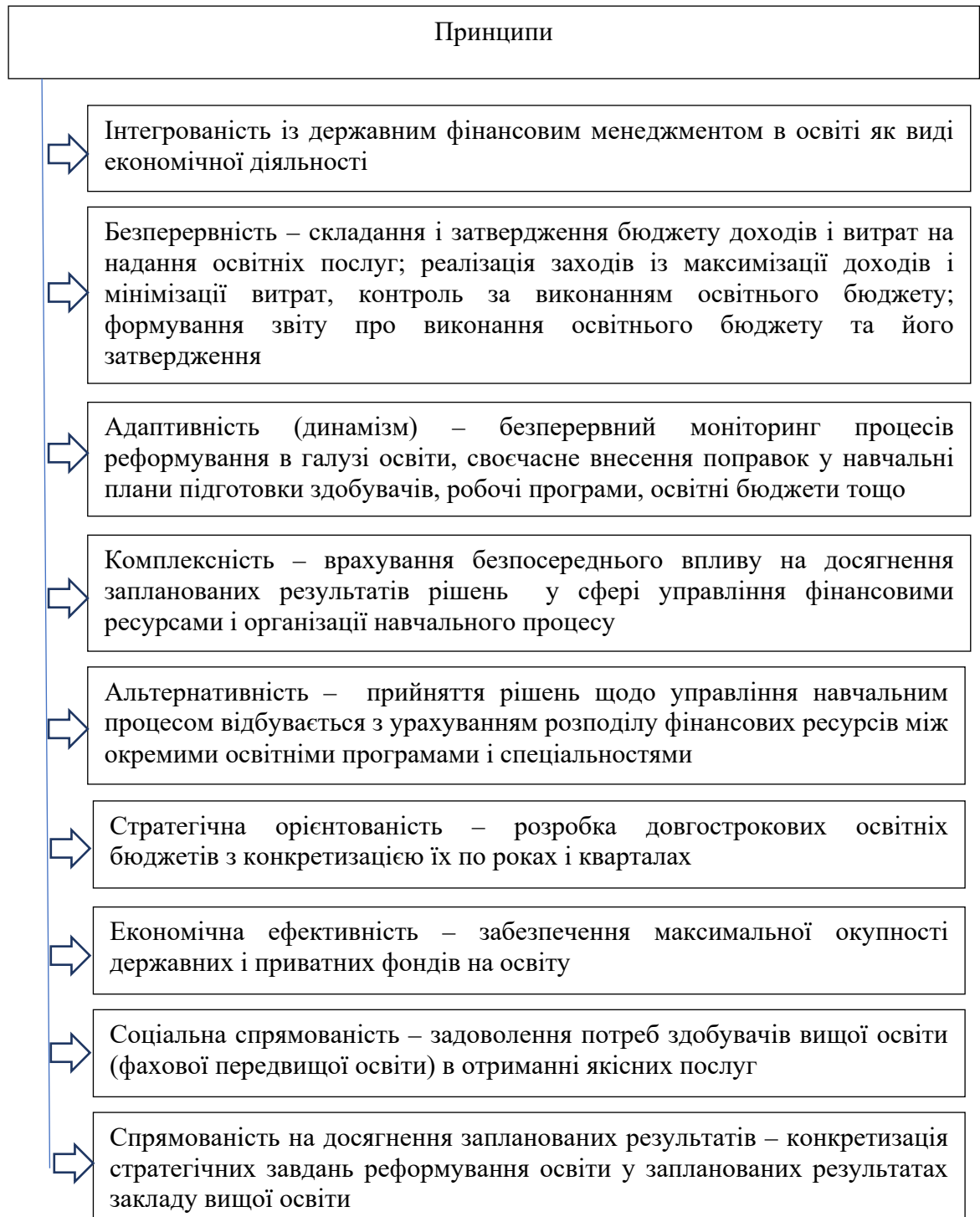

Рис. 1.6 - Принципи організації корпоративного фінансового менеджменту закладів освіти

Джерело: власна розробка

Важливим напрямом роботи фінансового менеджера бюджетного закладу фахової передвищої освіти є організація здобуття дуальної освіти, або освіти на робочому місці, коли оволодіння освітньою програмою відбувається на виробництві шляхом практичного навчання, участі у виконанні трудових обов'язків і завдань під керівництвом фахівців-практиків, залучених до освітнього процесу.

1.3. Концептуальні засади освітньої реформи в Україні та їх вплив на організацію фінансового менеджменту бюджетних навчальних закладів

Датою початку активного проведення освітньої реформи в Україні можна вважати прийняття у 2013 році Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [19], яка у сфері вищої освіти зробила пріоритетом впровадження принципів Болонського процесу, а компетентнісного підходу, кредитно-модульної системи навчання, впровадження інноваційних форм навчання, покращення якості освіти і стану працевлаштування випускників тощо.

У зв'язку з витоком терміну дії зазначеного документу було прийнято Стратегію розвитку вищої освіти України на 2021-2031 роки. Місією вищої освіти визначено «забезпечення сталого інноваційного розвитку України через підготовку висококваліфікованих фахівців, створення та поширення знань, формування інтелектуального, соціального та духовного капіталу суспільства, готового до викликів майбутнього» [20]. Візією вищої освіти України визначено «конкурентоспроможну систему різноманітних закладів вищої освіти, яка завдяки співпраці з науковими установами та

підприємницьким сектором формує фаховий та науково-освітній потенціал нації на засадах безперервного професійного й особистісного розвитку, орієнтована на найвищі досягнення та практики, інтегрована у світовий освітній та дослідницький простір» [20].

Освітня реформа в Україні істотно вплинула на динаміку і структуру закладів вищої освіти (табл. 1.1). Їх кількість протягом 1990-2020 років скоротилася із 891 до 619, або на 31%. Кількість коледжів, технікумів, училищ, які до 2016-2017 років називалися вищими навчальними закладами I-II рівнів акредитації, скоротилася більшими темпами – на 54% (із 742 до 338). Натомість кількість університетів, академій, інститутів, які до 2016-2017 років називалися вищими навчальними закладами III-IV рівнів акредитації, зросла із 149 до 281, або у 1,89 разів. У результаті відбулися істотні структурні зрушення, коли питома вага коледжів, технікумів, училищ скоротилася із 83,28% до 54,6%, а університетів, академій, інститутів – зросла із 16,72% до 45,4%. У 2020/2021 році налічується 129 ЗФПО, у яких навчається 166 тис. осіб. Динаміка кількості закладів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ описується низхідним лінійним трендом, а університетів, академій, інститутів – висхідним поліноміальним (рис. 1.7).

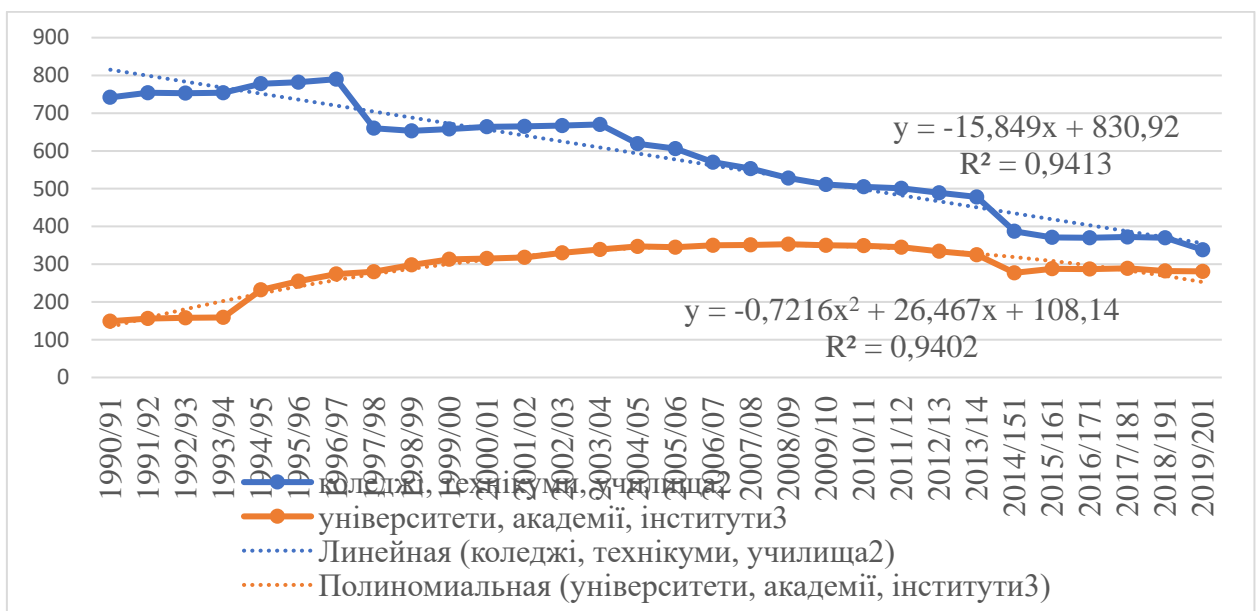

Рис. 1.7 – Динаміка кількості закладів освіти, од.

Джерело: побудовано за даними [21]

Таблиця 1.1

Динаміка кількості та структури закладів вищої освіти та чисельності здобувачів вищої освіти

Навчальний рік	Кількість ЗВО					Кількість осіб у ЗВО				
	Всього, од.	коледжі, технікуми, училища ²		ЗВО, академії, інститути ³		Всього, тис. осіб	коледжі, технікуми, училища ²		ЗВО, академії, інститути ³	
		Од.	Структура, %	Од.	Структура, %		Тис. осіб	Структура, %	Тис. осіб	Структура, %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1990/91	891	742	83,28	149	16,72	1638,3	757	46,21	881,3	53,79
1991/92	910	754	82,86	156	17,14	1615,4	739,2	45,76	876,2	54,24
1992/93	911	753	82,66	158	17,34	1574,7	718,8	45,65	855,9	54,35
1993/94	913	754	82,58	159	17,42	1509,9	680,7	45,08	829,2	54,92
1994/95	1010	778	77,03	232	22,97	1533,5	645	42,06	888,5	57,94
1995/96	1037	782	75,41	255	24,59	1540,5	617,7	40,10	922,8	59,90
1996/97	1064	790	74,25	274	25,75	1571,9	595	37,85	976,9	62,15
1997/98	940	660	70,21	280	29,79	1636,4	526,4	32,17	1110	67,83
1998/99	951	653	68,66	298	31,34	1714	503,7	29,39	1210,3	70,61
1999/00	971	658	67,77	313	32,23	1789,1	503,7	28,15	1285,4	71,85
2000/01	979	664	67,82	315	32,18	1930,9	528	27,34	1402,9	72,66
2001/02	983	665	67,65	318	32,35	2109,3	561,3	26,61	1548	73,39
2002/03	997	667	66,90	330	33,10	2269,8	582,9	25,68	1686,9	74,32
2003/04	1009	670	66,40	339	33,60	2436,7	592,9	24,33	1843,8	75,67
2004/05	966	619	64,08	347	35,92	2575,2	548,5	21,30	2026,7	78,70
2005/06	951	606	63,72	345	36,28	2709,1	505,3	18,65	2203,8	81,35
2006/07	920	570	61,96	350	38,04	2786,6	468	16,79	2318,6	83,21
2007/08	904	553	61,17	351	38,83	2813,8	441,3	15,68	2372,5	84,32
2008/09	881	528	59,93	353	40,07	2763,8	399,3	14,45	2364,5	85,55
2009/10	861	511	59,35	350	40,65	2599,4	354,2	13,63	2245,2	86,37
2010/11	854	505	59,13	349	40,87	2491,3	361,5	14,51	2129,8	85,49

Закінчення табл. 1.1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2011/12	846	501	59,22	345	40,78	2311,6	356,8	15,44	1954,8	84,56
2012/13	823	489	59,42	334	40,58	2170,1	345,2	15,91	1824,9	84,09
2013/14	803	478	59,53	325	40,47	2052,7	329	16,03	1723,7	83,97
2014/15¹	664	387	58,28	277	41,72	1689,3	251,3	14,88	1438	85,12
2015/16¹	659	371	56,30	288	43,70	1605,3	230,1	14,33	1375,2	85,67
2016/17¹	657	370	56,32	287	43,68	1586,7	217,3	13,70	1369,4	86,30
2017/18¹	661	372	56,28	289	43,72	1538,6	208,6	13,56	1330	86,44
2018/19¹	652	370	56,75	282	43,25	1522,2	199,9	13,13	1322,3	86,87
2019/20¹	619	338	54,60	281	45,40	1439,7	173,6	12,06	1266,1	87,94
Темп росту, коэф.	0,69	0,46	0,66	1,89	2,71	0,88	0,23	0,26	1,44	1,63

²До 2016/17 навчального року – вищі навчальні заклади I-II рівнів акредитації.

³До 2016/17 навчального року – вищі навчальні заклади III- IV рівнів акредитації.

Джерело: власні розрахунки

Значення коефіцієнта множинної детермінації перевищує 0,94, що свідчить про адекватність обраних функцій.

Кількість здобувачів освіти скоротилася меншими темпами – всього із 1638,3 тис. осіб до 1439,7 тис. осіб, або на 12%. Кількість здобувачів освіти у коледжах, технікумах, училищах скоротилася більшими темпами – на 77% (із 757 до 173,6 тис. осіб). Натомість кількість здобувачів освіти у університетах, академіях, інститутах зросла із 881,3 до 1266,1, або у 1,44 раза. У результаті відбулися істотні структурні зрушення, коли питома вага коледжів, технікумів, училищ скоротилася із 46,21% до 12,06%, а університетів, академія, інститутів – зросла із 53,79% до 87,94%. Тобто за кількістю здобувачів освіти ЗВО, академії, інститути є більш потужними.

Динаміка кількості здобувачів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ протягом 1990-2020 років також описується низхідним лінійним трендом з множинним коефіцієнтом детермінації 0,9385, а університетів, академія, інститутів – параболою (рис. 1.8).

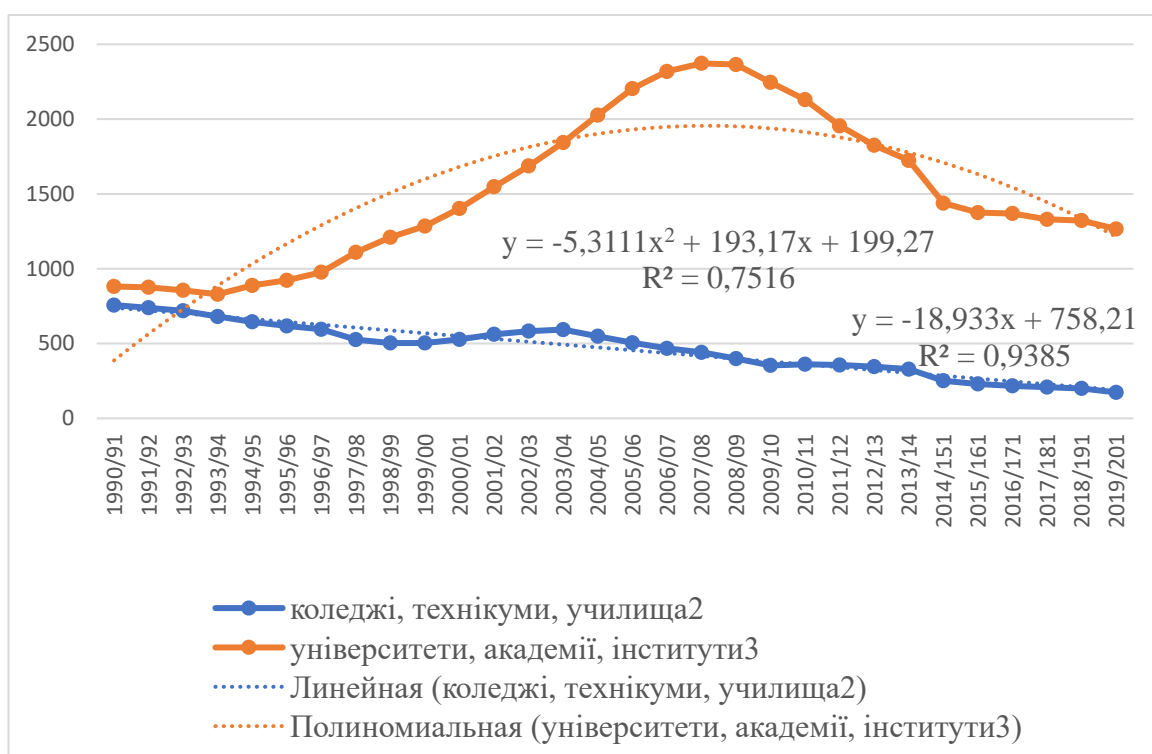
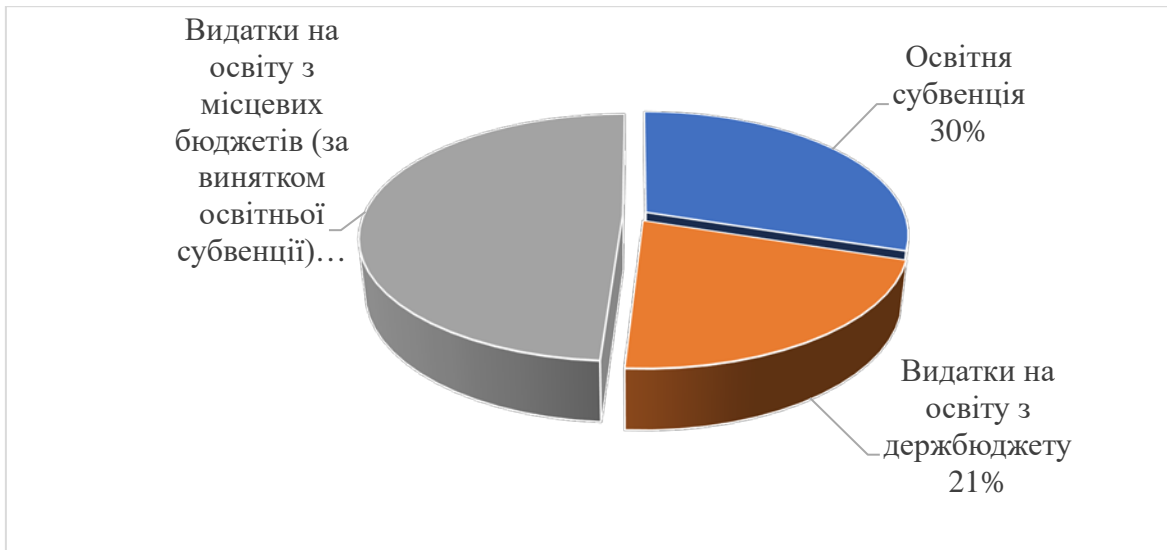

Рис. 1.8 – Динаміка кількості закладів освіти, од.

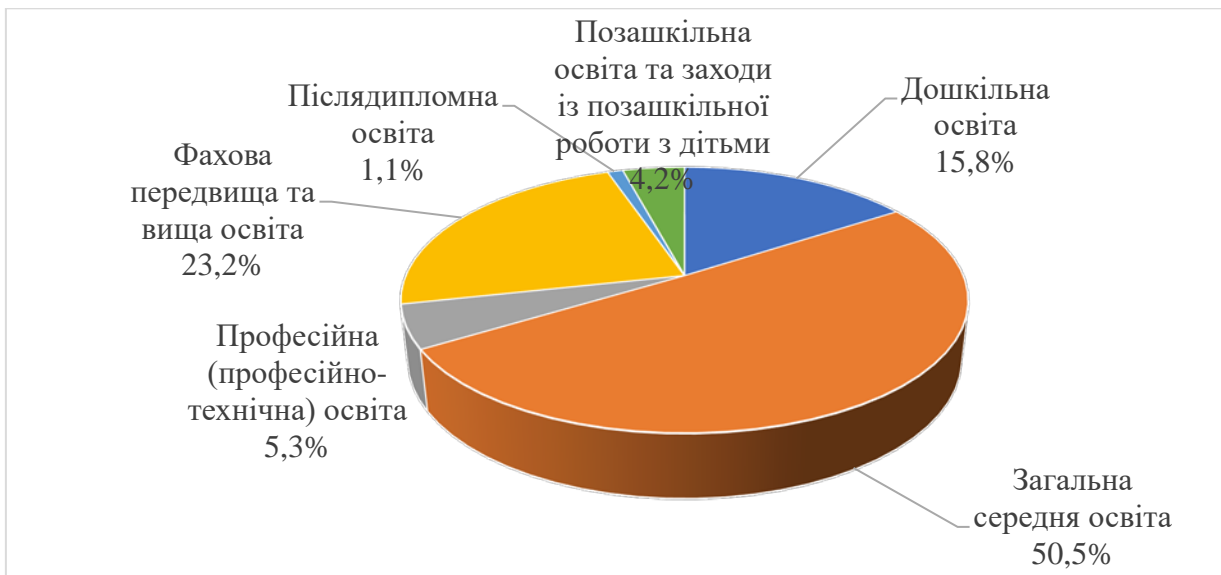
Джерело: побудовано за даними [21]

До 2007/2008 навчального року кількість здобувачів вищої освіти зростала і досягла максимального значення 2372,5 тис. осіб. У наступні роки виявився чітко виражений тренд до скорочення з множинним коефіцієнтом детермінації 0,7516.

На рис. 1.9 наведено склад і структуру витрат Зведеного бюджету України на освіту. За рівнями освіти переважає загальна середня освіта (50,5%), на другому місці фахова передвища та вища освіта – 23,2%.

а) за джерелами фінансування

Б) за видами освіти

Рис. 1.9. Склад і структура витрат Зведеного бюджету України на освіту у 2020 р.

Джерело: побудовано за даними [22]

За джерелами переважають видатки місцевих бюджетів (49%), друге місце посідає освітня субвенція (30%), третє місце – видатки державного бюджету України (21%). Видатки державного бюджету України на підготовку однієї особи зі статусом здобувача освіти є найнижчими за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого фахового бакалавра [23]. В умовах ринкових перетворень, що відбуваються в Україні, відбувається диверсифікація джерел фінансування за рахунок залучення «фінансових ресурсів юридичних і фізичних осіб, які забезпечують підготовку спеціалістів на комерційній основі, а також від надання додаткових сервісних послуг, меценатів, благодійних організацій» [24, с. 43] тощо.

Зазначені ресурси є джерелом формування спеціального фонду закладів освіти, які мають використовуватися передусім для зміцнення матеріально-технічної бази та підвищення якості навчального процесу. Підготовки здобувачів освіти на контрактній основі є загальним трендом у розвинених економіках і, з одної сторони, покращує фінансовий потенціал навчальних закладів, з іншої - знижує доступність освітніх послуг для громадян. Принцип «гроші ходять за здобувачем фахової передвищої освіти» є лозунгом комерціалізації освіти.

Розглянуте скорочення контингенту стосується, передусім, регіональних закладів вищої освіти, в яких спостерігається суттєве скорочення навантаження науково-педагогічних працівників, знижується престижність їх праці. Для виправлення ситуації на краще пропонують механізми ендавмент-фондів, які створюються за рахунок благодійних пожертв та спеціальних цільових внесків. які здійснюють представники бізнес-структур – потенційні роботодавці, а також випускники вищого навчального закладу. Отримані фінансові ресурси інвестуються для їхнього нарощування і формують цільовий капітал. Останній на регулярній основі дає пасивний дохід і є джерелом фінансування наукових розробок, розвитку матеріальної бази закладу освіти тощо.

У сучасних умовах процес реформування вітчизняної моделі фінансового забезпечення вищої та фахової передвищої освіти потребує вирішення таких найважливіших проблем: удосконалення механізму розподілу бюджетного фінансування закладів освіти та формування державного замовлення на підготовку здобувачів освіти з урахуванням стану регіонального ринку праці, диверсифікація джерел формування загального і спеціального фондів за рахунок додаткових освітніх послуг на комерційних засадах, а також нових форм фінансування, таких як ендавмент, гранти тощо.

Сластьоненко О. О., Шумінська М. І. наголошують на необхідності посилення прозорості процесу використання бюджетних коштів на освіту, запровадження широкого оприлюднення щорічних звітів з фінансової діяльності навчальних закладів на офіційних сайтах, усунення корупційної складової, покращення матеріального забезпечення працівників освіти, встановлення за пріоритет фінансування якісних змін в освіті [25, с. 82].

Аспект підвищення посадових окладів педагогічних і науково-педагогічних працівників важливий не тільки з точки зору подолання корупційної складової, але і з огляду на важливість цього заходу для підвищення якості освіти. Дослідженнями Чекіної В. Д., Воргач О. А. встановлено, що у більшості розглянутих країн ОЕСР простежується сильна лінійна залежність рівня кваліфікації персоналу від витрат на вищу освіту [26, с. 119]. Протягом 2015-2016 років у них відбулися послідовні реформи моделей фінансування вищої освіти і оплати праці викладачів, орієнтовані на підвищення якості освітнього процесу і ефективності використання бюджетних коштів. У країнах Європи збільшення обсягів фінансування вищої освіти та витрат на підвищення кваліфікації та перекваліфікацію персоналу супроводжується зростанням частки висококваліфікованої праці у структурі доданої вартості і забезпечує зворотний позитивний ефект, який виявляється у зростанні показника ВВП на душу населення. В Україні, на жаль, спостерігається зворотна тенденція, оскільки відбувається скорочення реальних витрат на вищу освіту в Україні, що спотворює пропорції

структурного розвитку і негативно позначається на якості людського капіталу.

Окреслена ситуація може бути діагностована як поточна псевдоекономія, яка у стратегічному аспекті може обернутися значними втратами для економічного розвитку України [27, с. 98]. Покращення можливостей фінансового забезпечення розвитку освіти пов'язуємо зі стабілізацією загальної макроекономічної ситуації в країні, відновленням і стабілізацією реальних темпів економічного зростання, подальшим проведенням освітніх реформ, вдосконаленням методів бюджетного та позабюджетного фінансування.

Висновки до розділу 1

1. Освіта в Україні фінансується за залишковим принципом. Максимальний питомий розмір фінансування спостерігався у 2014 році – 6,3% відносно ВВП і 19,1% відносно витрат Зведеного бюджету України. Про проблеми у фінансуванні освіти свідчить недосягнення нормативного обсягу в розмірі 7% від ВВП, у т.ч. через перманентні соціально-економічні кризи, військовий конфлікт на Сході України, обмежений обсяг ресурсів бюджетної системи.

2. Закон України «Про освіту» гарантує безоплатність освіти, у тому числі і фахової передвищої. Загалом система освіти в Україні є ієрархічною системою, у якій фахова передвища освіта займає проміжне положення. Деталізація правових норм Закону України «Про освіту» в часині фахової передвищої освіти відбувається на рівні Закону України «Про фахову передвищу освіту». Розділ X зазначеного Закону регламентує фінансово-економічні відносини в сфері фахової передвищої освіти. Вони стосуються: правового статусу майна, порядку фінансування із Державного і місцевого бюджетів, формування та розміщення державного замовлення, надання освітніх субвенцій і державної (місцевої) підтримки.

3. Діюча в Україні модель кошторисного фінансування орієнтована на жорсткий контроль витрат, робить бюджет стабільним, а ймовірність нецільового використання ресурсів низькою. При цьому попри посилену увагу до контролю проміжних результатів виконання кошторису майже відсутній моніторинг досягнення кінцевих, суспільно значущих результатів. Перехід до концепції бюджетування, орієнтованого на результати, з використанням програмно-цільового методу дозволить забезпечити оптимальність фінансування заходів соціально-економічної політики, в тому числі потреб бюджетних закладів освіти в безпосередній залежності від досягнутої ними кількості і якості освітніх послуг.

4. Організація державного фінансового менеджменту має відповідати потребам підвищення ефективності і результативності реалізації бюджетної політики, створення повноцінної та дієвої системи державного фінансового контролю, забезпечення макроекономічної збалансованості, зростання прозорості управління державними фінансовими ресурсами.

5. Основними принципами організації корпоративного фінансового менеджменту закладів освіти є: інтегрованість із державним фінансовим менеджментом в освіті як виді економічної діяльності, безперервність, адаптивність (динамізм), комплексність, альтернативність, стратегічна орієнтованість, економічна ефективність, соціальна спрямованість, спрямованість на досягнення запланованих результатів.

6. Освітня реформа в Україні істотно вплинула на динаміку і структуру закладів вищої освіти. Їх кількість протягом 1990-2020 років скоротилася майже втричі. Динаміка кількості закладів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ описується низхідним лінійним трендом, а університетів, академій, інститутів – висхідним поліноміальним. Кількість здобувачів освіти скоротилася меншими темпами, або на 12%. Динаміка кількості здобувачів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ протягом 1990-2020 років також описується низхідним лінійним трендом з множинним коефіцієнтом детермінації 0,9385, а університетів, академій, інститутів – параболою.

РОЗДІЛ 2

КРИТИЧНА ОЦІНКА ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ ВСП «КИЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ МОРСЬКОГО І РІЧКОВОГО ФЛОТУ ТА ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДУІТ»)

2.1. Фінансово-економічний паспорт фахового коледжу

Відокремлений структурний підрозділ «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій» є правонаступником Київського суднобудівного коледжу, створеного 20 березня 1940 року. До цього моменту установа мала статус професійно-технічного училища заводу «Ленінська кузня» і протягом 1941-1944 разом з ним винаходилася в евакуації. У 1955 році для Київського суднобудівного коледжу було побудовано навчальний комплекс за адресою: м. Київ, Суднобудівний провулок, 5.

У 1956 році його було перейменовано в Київський вечірній електромеханічний коледж, а у 1960 році - приєднано до Київського електромеханічного коледжу. Статус Київського суднобудівного коледжу було відновлено у 1983 одночасно з його переведенням до нового навчально-лабораторного корпусу за адресою: проспект Героїв Сталінграда, 2.

У 1991 році Київський суднобудівний коледж змінив галузеве підпорядкування на користь Міністерства освіти і науки України, а у 1998 році – об'єднався з Київським інститутом водного транспорту Одеської державної морської академії шляхом створення нового навчального закладу – Київської державної академії водного транспорту, в яку коледж увійшов як структурний підрозділ без права юридичної особи під назвою «Суднобудівний коледж КДАВТ». У 2004 році коледжу присвоєно назву Коледж морського річкового флоту Київської державної академії водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного.

У 2016 році установа з назвою «Коледж морського і річкового флоту» увійшла до складу Державного ЗВО інфраструктури та технологій (ДУІТ) в якості структурного підрозділу. У свою чергу ДУІТ було створено бази Київської державної академії водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного та Державного економіко-технологічного ЗВО транспорту.

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 17.02.2020 року № 227 «Про реорганізацію відокремлених структурних підрозділів Державного ЗВО інфраструктури та технологій» здійснена реорганізація Київського транспортно-технологічного коледжу ДУІТ шляхом приєднання до Коледжу морського і річкового флоту ДУІТ з наданням останньому окремих прав фінансово-господарської самостійності.

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 06.10.2020 року №1224 «Про перейменування відокремленого структурного підрозділу Державного ЗВО інфраструктури та технологій» коледжу присвоєно назву Відокремлений структурний підрозділ «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій» (ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ»). Коледж проводить підготовку фахівців за денною та заочною формами навчання на основі базової та повної загальної середньої освіти. Право на провадження освітньої діяльності на рівні кваліфікаційних вимог до фахового молодшого бакалавра надано навчальному закладу ліцензією і сертифікатом про акредитацію.

Коледж має у своєму розпорядженні п'ятиповерховий навчальний корпус загальною площею 21123 м², у тому числі навчально-лабораторної будівлі і майстерні - 16122 м², гуртожиток з житловою площею 1672 м². Також коледж має спортивні зали, їдальню на 200 посадкових місць, медичний пункт, бібліотеку з читальною залом на 70 посадкових місць. У коледжі створено 31 навчальну лабораторію, 42 спеціалізованих кабінети, 9

навчальних майстерень, 10 сучасних комп'ютерних класів. У навчальному процесі використовується 200 одиниць комп'ютерної техніки, в тому числі 53 одиниці з виходом в Internet.

У коледжі працюють 15 циклових комісій за курсами. Навчально-виховний процес у коледжі здійснюють 146 викладачів, серед яких більш 65% мають вищу та першу кваліфікаційні категорії, 3 викладачі – методисти, 1 старший викладач, 3 заслужених вчителі України, кандидати технічних наук, 27 відмінників освіти України. Склад, кваліфікація та фахова освіта викладачів відповідає сучасним вимогам.

Коледж проводить велику роботу щодо зміцнення й поширення відносин співпраці з підприємствами регіону й ВЗО, що дозволяє вирішувати питання проходження здобувачами фахової передвищої освіти практики, подальшого працевлаштування й продовження навчання за скороченою формою. Викладачі коледжу заохочують творчу молодь до самостійної дослідницької діяльності. Працюють гуртки технічної творчості, проводяться наукові конференції, що допомагає юним дослідникам пройти шлях від фахового молодшого бакалавра до магістра, а декому – й до аспіранта. Здобувачі передфахової вищої освіти мають можливість не тільки навчатися але й брати участь у студентському театрі-студії, вокально-інструментальному ансамблі, туристичних злетах, спортивних змаганнях, тощо.

Основними вимогами до випускників Коледжу в умовах ринкової економіки є: високий професіоналізм, творче ставлення до праці, знання іноземних мов та комп'ютерної техніки, вміння швидко адаптуватися на виробництві, підприємливість та ініціативність, вміння працювати з людьми.

Педагогічний колектив прагне, щоб випускники коледжу мали ґрунтовну фундаментальну підготовку, компетентність, вміли працювати творчо, були грамотними, гуманними, вихованими людьми. За роки існування коледжу підготовлено більше 45000 фахівців. Життя довело, що випускники коледжу успішно працюють в усіх галузях народного

господарства, а педагогічний колектив завжди пишається кращими випускниками, як батьки пишаються своїми дітьми, та прагне до нових рубежів і таргетів.

Фаховий коледж має сертифікати про акредитацію ОПП:

27 Транспорт / 271 Річковий та морський транспорт;

27 Транспорт / 275 Транспортні технології (Морський та річковий транспорт);

12 Інформаційні технології / 121 Інженерія програмного забезпечення;

07 Управління та адміністрування / 073 Менеджмент;

07 Управління та адміністрування / 071 Облік і оподаткування;

08 Право / 081 Право.

Головним завданням Коледжу є:

а) впровадження освітньої діяльності, яка включає навчальну, виховну, культурну, методичну діяльність;

б) забезпечення умов для оволодіння системою знань про людину, природу і суспільство; формування соціально-зрілої творчої особистості; виховання морально, психічно і фізично здорового покоління громадян; формування суспільної позиції, патріотизму, власної гідності, готовності до трудової діяльності, відповідальності за свою долю, долю суспільства, держави і людства; забезпечення високих етичних норм, атмосфери доброзичливості й взаємодії, поваги у стосунках між працівниками, викладачами та студентами;

в) забезпечення набуття здобувачами вищої освіти знань в обраній галузі, підготовка їх до професійної діяльності;

г) забезпечення виконання умов державного контракту та інших угод на підготовку фахівців з вищою освітою;

д) інформування абітурієнтів і студентів про ситуацію, що складається на ринку зайнятості;

е) перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів, просвітницька діяльність.

Коледж для здійснення поставлених перед ним завдань має право:

а) визначати зміст освіти з урахуванням державних стандартів та освітньо-професійних програм, установлених для вищих закладів освіти першого рівня акредитації;

б) визначати форми та засоби проведення навчально-виховного процесу відповідно до ліцензійної діяльності;

в) готувати фахівців за державним замовленням і замовленням галузевих міністерств, установ, організацій незалежно від форм власності, місцевих органів виконавчої влади, суспільних організацій та за договорами з громадянами;

г) створювати в установленому порядку структурні підрозділи ;

д) користуватися пільгами, встановленими чинним законодавством для вищих навчальних закладів;

е) провадити спільну з ДУІТ видавничу діяльність у встановленому порядку;

ж) у складі ДУІТ брати участь у діяльності міжнародних організацій.

Коледж несе відповідальність за :

а) дотримання вимог законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту» та інших законодавчих актів;

б) дотримання державних стандартів освіти ;

в) забезпечення безпечних умов проведення освітньої діяльності;

г) дотримання договірних зобов'язань з іншими суб'єктами освітньої, виробничої, наукової діяльності та громадянами, в тому числі за міжнародними угодами ;

д) дотримання фінансової дисципліни та збереження державного майна;

е) соціальний захист учасників навчально-виховного процесу .

У коледжі сформована стратегія розвитку навчального закладу, визначені поточні (робочі) плани на навчальний і фінансовий рік. Організація навчального процесу здійснюється з метою забезпечення потреб підприємств

і організацій регіону в кадрах кваліфікованих фахових молодших бакалаврів відповідно до переліку ліцензованих закладом спеціальностей. Заклад має чітку обґрунтовану структуру управління згідно зі штатним розкладом. Гармонійне поєднання прав і обов'язків забезпечує чітку організацію освітньої діяльності в коледжі.

2.2. Суб'єкти і об'єкти фінансового менеджменту у фаховому коледжі

Суб'єктами фінансового менеджменту у фаховому коледжі є: засновник в особі Міністерства освіти і науки України, директор, заступника директора з адміністративної роботи, наглядова рада, загальні збори трудового колективу, органи студентського самоврядування, стипендіальна комісія, планово-економічний відділ, бухгалтерія, незалежні аудитори, які запрошуються для проведення інституційного аудиту (рис. 2.1).

Регламентним забезпеченням фінансового менеджменту є:

- Положення про КФКМРФТТ ДУТТ;
- Положення про організацію освітнього процесу КФКМРФТТ ДУТТ;
- Положення про приймальну комісію КФКМРФТТ ДУТТ;
- Положення про призначення стипендій КФКМРФТТ ДУТТ;
- Положення про стипендіальну комісію КФКМРФТТ ДУТТ.

Бухгалтерію коледжу очолює головний бухгалтер, у якого є заступник. Підрозділ бухгалтерії включає: група по обліку матеріальних цінностей, група по обліку розрахунків з робітниками та службовцями, група по фінансово-розрахунковим операціям, група по роботі зі здобувачами фахової передвищої освіти, група по роботі зі здобувачами фахової передвищої освіти-контрактниками, група по роботі з факультетом післядипломної освіти та центрами довузовської підготовки, група зведення звіту та звітності, група по роботі з відокремленими структурними підрозділами та головна каса. Фінансування Коледжу здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету. В Коледжі створюється загальний фонд на підготовку фахівців в межах державного (місцевого) замовлення та проведення науково-дослідних робіт та спеціальний фонд.

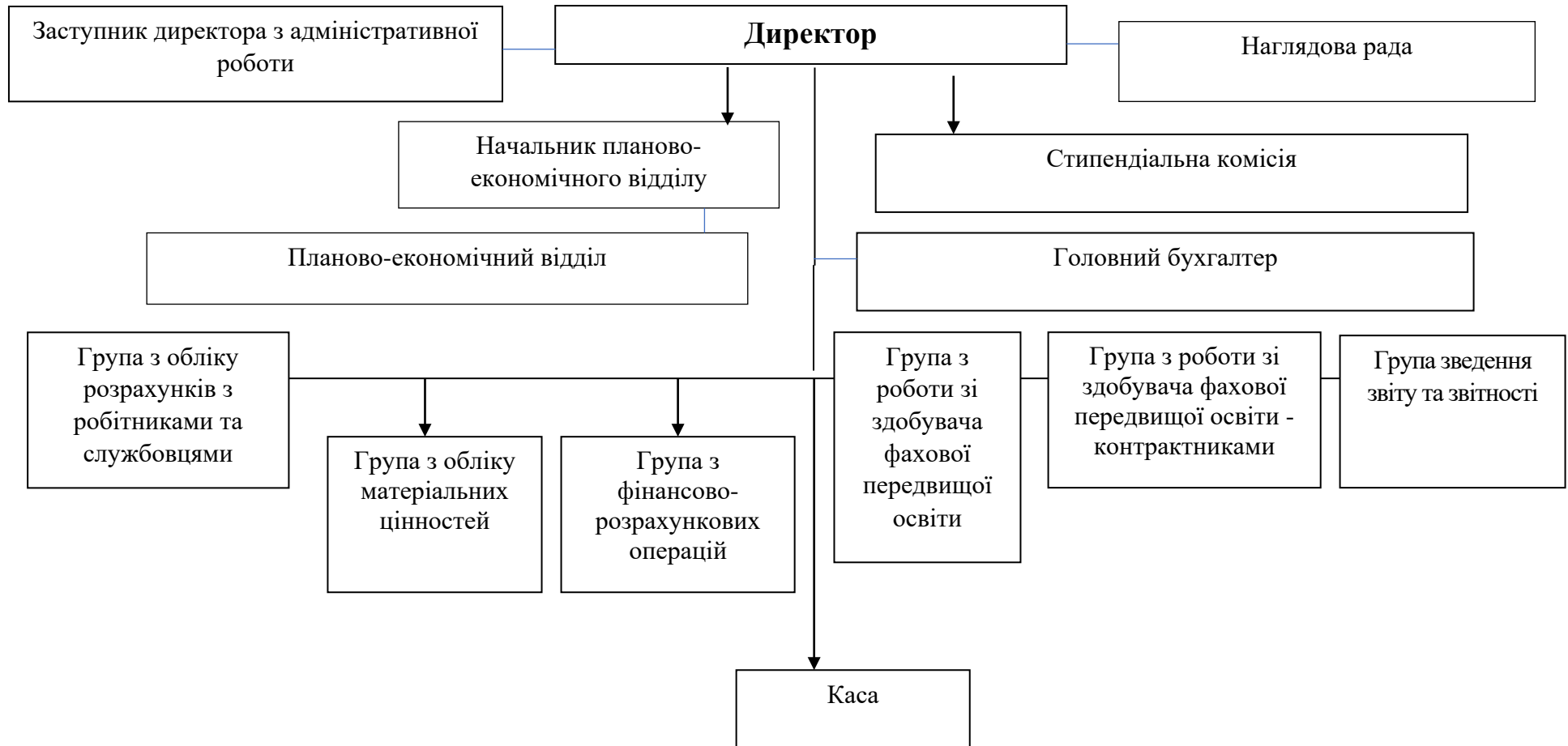

Рис. 2.1. Суб'єкти фінансового менеджменту КФКМРФТТ ДУІТ

Джерело: власна розробка

Коледж може надавати платні послуги, перелік яких надано в статуті, згідно з чинним законодавством. Організація бухгалтерського обліку в Коледжі здійснюється згідно з Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [28], Бюджетним кодексом України та іншими законодавчими актами. Внутрішнє регулювання облікового процесу в Коледжі здійснюється в межах нормативної бази системи зовнішнього регулювання, а також забезпечується внутрішніми регламентними документами, які в Коледжі представлені Положенням про бухгалтерію, посадовими інструкціями та графіком документообороту, представленим у вигляді таблиці, в якій зазначено вид документу, посадова особа, яка його підписує, від кого поступає інформація для створення документа, строк представлення інформації, строк створення документа, куди передається документ після створення або виконання, строк обробки після виконання, та строк зберігання документа.

Контроль за додержанням виконавцями графіка документообігу в установі здійснюється головним бухгалтером. Вимоги головного бухгалтера щодо порядку подання для бухгалтерії або на обчислювальну установку необхідних документів та відомостей є обов'язковими для всіх підрозділів і служб бюджетної установи.

Оскільки діяльність бюджетних установ і так чітко регламентована зовнішніми нормативами, в Коледжі також не розроблено и наказу про облікову політику. Але, незважаючи на чітко окреслені для бюджетних установ межі, чинне законодавство надає бухгалтеру бюджетної установи вибір між деякими способами обліку, що стосуються:

- правил документообігу і технології обробки облікової інформації (це може бути графік документообігу, в якому відображається вид операції; особа, відповідальна за складання та оформлення документа при здійсненні операції; термін, протягом якого документ має бути складено, і термін його подання до бухгалтерії чи іншого структурного підрозділу установи тощо). У частині технології обробки облікової інформації можна зазначити назву

програмного продукту, за допомогою якого здійснюється облік;

- порядку і термінів проведення інвентаризацій активів та зобов'язань, крім випадків, коли проведення інвентаризації є обов'язковим;
- форм облікових реєстрів та первинних документів, що застосовуються для оформлення господарських операцій, за якими не передбачено типових форм облікових документів, а також форм документів для внутрішньої бухгалтерської звітності;
- робочого плану рахунків бюджетного обліку, в якому зазначають перелік використовуваних установою синтетичних та аналітичних рахунків, необхідних для ведення бухгалтерського обліку відповідно до вимог своєчасності та повноти обліку і звітності;
- порядку контролю за господарськими операціями, що забезпечує збереження матеріальних цінностей установи;
- методів оцінки активів та зобов'язань;
- інших складових бухгалтерського обліку, які також можуть бути досить різноманітними в межах чинного законодавства.

Тому доцільним буде таки розробити наказ про облік політику.

Коледж для полегшення й оперативності ведення бухгалтерського обліку, аналізу та контролю застосовую спеціалізовану бухгалтерську програму «Система фінансового менеджменту ЗФПО», розроблену групою інформаційних технологій бухгалтерії Донецького коледжу промавтоматики. Ця програма розрахована саме для бюджетних закладів освіти.

Основними об'єктами фінансового менеджменту фахового коледжу є: показники стану основних засобів, концентрації власного капіталу, величина власного оборотного капіталу, коефіцієнти ліквідності (табл. 2.1).

Динаміка активів фахового коледжу описується параболою з гілками догори і множинним коефіцієнтом детермінації, що дорівнює 0,862. Це свідчить про правильний підбір функції (рис. 2.2).

Таблиця 2.1

Динаміка показників фінансового стану фахового коледжу

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Власний капітал	38478	37044	18310	17711	18349	18439,1	19187
Підсумок балансу	38940	37091	18318,8	17772	18534	18449,3	23251
Коефіцієнт концентрації власного капіталу	0,988	0,999	1,000	0,997	0,990	0,999	0,825
Необоротні активи							
- залишкова вартість	37018	35985	17485,3	17485	18098	17917,5	21571
- первісна вартість	65034,2	64857,9	25930	26276,8	27139,2	27084,7	30866,1
- коефіцієнт придатності	0,569	0,555	0,674	0,665	0,667	0,662	0,699
Власний оборотний капітал	1460	1059	824,7	225,4	250,5	521,6	-2384
Гроші та еквіваленти	19,2	29,2	14,7	146,4	125	215,3	445,2
Дебіторська заборгованість	117,2	156,4	153,9				309,6
Запаси	109,6	140,8	165,8	140,1	130,3	310	896
Поточні зобов'язання	89	92,4	17,7	61,1	4,7	10,2	222,8
Оборотні активи	246	326,4	334,4	286,5	255,3	525,3	1650,8
Коефіцієнти ліквідності:							
- абсолютної	0,216	0,316	0,831	2,396	26,596	21,108	1,998
- проміжної	1,533	2,009	9,525	2,396	26,596	21,108	3,388
- загальної	2,764	3,532	18,893	4,689	54,319	51,500	7,409
Питома вага необоротних активів у підсумку балансу, %	95,06	97,02	95,45	98,39	97,65	97,12	92,77

Джерело: власні розрахунки

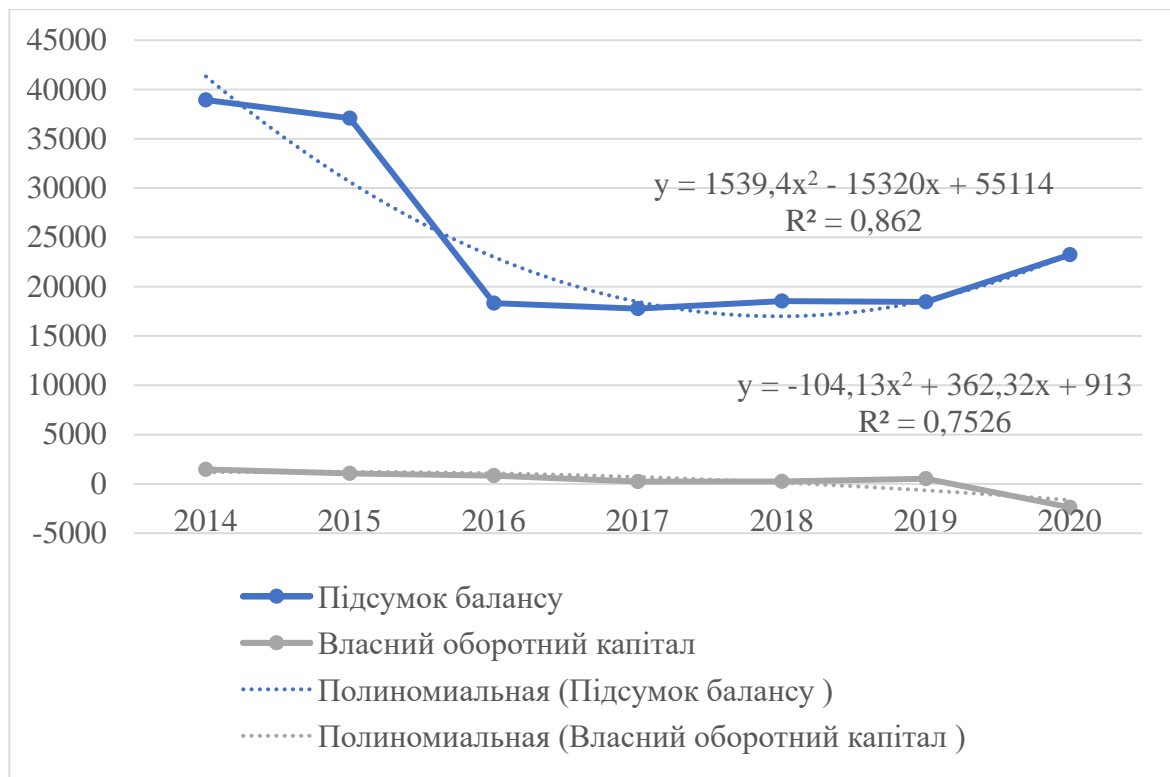

Рис. 2.2. Динаміка показників майнового стану КФКМРФТТ ДУІТ

Джерело: власні розрахунки

Економічне трактування полягає у скороченні вартості активів протягом 2014-2016 років, її відносній стабілізації у 2017-2019 роках і зростанні у 2020 році. Основною статтею активів є необоротні активи, їх питома вага варіювала в інтервалі 93%-98%, а динаміка майже повторювала динаміку активів.

Проте власний оборотний капітал демонструє негативну динаміку і описується низхідною гілкою параболи. Протягом 2014-2019 років фаховий коледж мав додатну величину власного оборотного капіталу, але у 2020 році ця величина стала від'ємною у сумі (-2384) тис. грн.

Фаховий коледж має достатнє високе значення концентрації власного капіталу, але протягом 2014-2020 років воно скоротилося із 0,988 до 0,825, але, все одно, значне вище мінімально припустимого рівня 0,5.

Показники ліквідності фахового коледжу знаходяться на задовільному рівні, причому їх значення зросли – показник абсолютної ліквідності

збільшився із 0,216 до 1,998, показник проміжної ліквідності – із 1,535 до 3,388, коефіцієнт покриття – із 2,764 до 7,409.

Протягом 2014-2020 років первісна вартість основних засобів скоротилася більше, ніж вдвічі – із 65034,2 тис. грн. до 30866,1 тис. грн., проте фізичний стан об'єктів основних засобів покращився, про що свідчить збільшення коефіцієнта придатності – із 0,569 до 0,699.

2.3. Оцінка ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі

Метою аналізу діяльності бюджетного закладу освіти є інформаційне забезпечення ефективного управління ним, спрямоване на збільшення обсягу та підвищення якості послуг і робіт, яке ґрунтується на ефективному використанні трудових, матеріальних та фінансових ресурсів бюджетної установи. Основою аналізу діяльності бюджетної установи є система економічної інформації, що представляє собою сукупність даних, які на базі попереднього якісного пізнання переважно кількісно відображають соціально-економічні відносини та використовуються для аналізу, управління, планування і прогнозування соціально-економічного розвитку.

В процесі аналізу виконання кошторису бюджетної установи досліджується динаміка, склад та структура видатків, враховуючи економічну класифікацію видатків бюджету. Загальний аналіз передбачає порівняння видатків за наступними напрямками:

- затверджених кошторисом і проведених (фактичних видатків);
- затверджених кошторисом та виділених (касових) видатків;
- проведених (фактичних) і виділених (касових) видатків.

Витрати - це суми видатків та витрат, що виникли в результаті фінансово-господарської діяльності з використання активів бюджетного закладу освіти для

повного та ефективного виконання кошторису протягом поточного бюджетного року та які підтверджені відповідними первинними документами.

Видатки - це витрати коштів бюджетного закладу освіти, що виникли у ході здійснення основної діяльності в межах сум, установлених кошторисом бюджетного закладу освіти. Видатки є одним з найважливіших показників фінансово-господарської бюджетних установ. Вони є підставою для визначення результатів виконання кошторису доходів і видатків, його аналізу для виявлення резервів зниження видатків.

Виробничі витрати - це витрати бюджетного закладу освіти, що утворилися під час виробничої діяльності, пов'язаної з основною діяльністю, що повинна забезпечити повне та ефективне виконання кошторису бюджетного закладу освіти.

У складі витрат обліковують: видатки з державного або місцевого бюджетів на утримання бюджетного закладу освіти та інші заходи, видатки за спеціальними коштами, видатки за іншими власними надходженнями, видатки за іншими коштами, витрати виробничих (навчальних) майстерень, підсобних (навчальних) сільських господарств, витрати на науково-дослідні роботи за договорами, витрати на виготовлення експериментальних пристроїв, витрати на заготівлю та переробку матеріалів.

Перелік видатків бюджетного закладу освіти, що здійснюються строго відповідно до затверджених кошторисів доходів та видатків, згрупований за кодами економічної класифікації видатків та статтями кошторису відповідного міністерства (рис. 2.3).

Усі видатки, що здійснюють бюджетні установи поділяються на: касові; фактичні. Оскільки кошторис складається із загального і спеціального поділяють на: видатки загального фонду; видатки спеціального фонду.

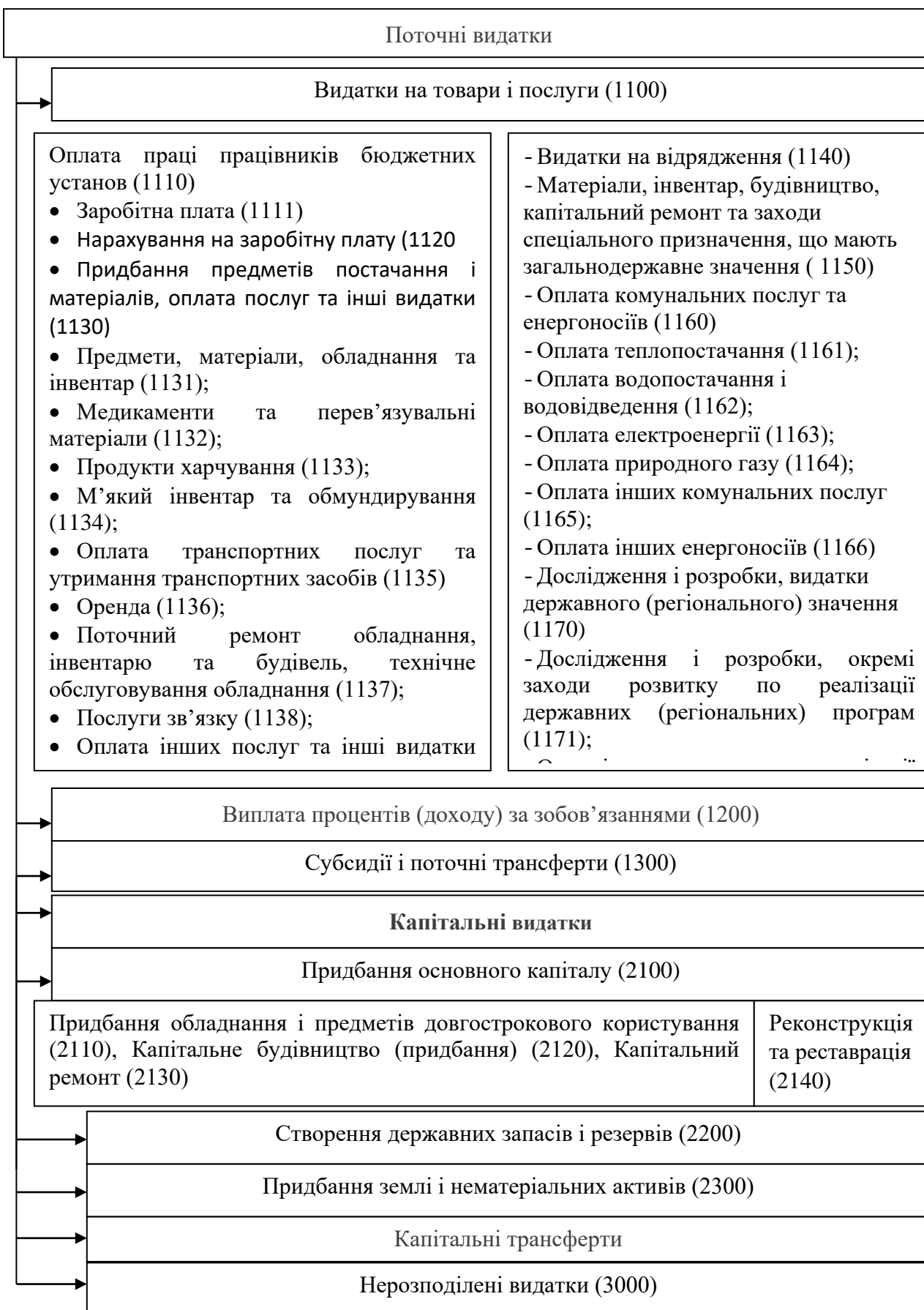

Рис. 2.3. Економічна класифікація видатків бюджетного закладу освіти

Джерело: власні розрахунки

Касові видатки — усі суми, проведені органом Державного казначейства або установою банку з реєстраційного, спеціального реєстраційного, поточного рахунку як готівкою, так і у формі безготівкової оплати рахунків.

Основним завданням обліку касових видатків є забезпечення контролю за цільовим витрачанням коштів бюджету згідно із затвердженим кошторисом установи. Однак за цими видатками неможливо визначити фактичне використання коштів, тому що окремі суми можуть бути нараховані, але не виплачені.

Фактичні видатки — це дійсні витрати коштів бюджетного закладу освіти, оформлені відповідними первинними документами і здійснені за рахунок коштів загального та спеціального фондів бюджету, а також нараховані або проведені, але не сплачені. До них належать видатки за неоплаченими рахунками кредиторів, за нарахованою, але не виплаченою заробітною платою і стипендіями, їхній облік дає змогу контролювати хід виконання кошторису установою загалом та дотримання встановлених норм видатків за окремими кодами економічної класифікації. Ці видатки відображають фактичне виконання норм, затверджених кошторисом, вони є показником кінцевого виконання кошторису установи, тому під час виконання планового обсягу робіт вони повинні відповідати сумах асигнувань за кошторисом.

Бюджетні установи в результаті фінансово-господарської діяльності можуть отримувати в своє розпорядження кошти не тільки з бюджету, а й з інших джерел. Кошти, які бюджетні установи одержують понад асигнування, що виділяють їм з державного чи місцевих бюджетів, складають спеціальний фонд бюджетного закладу освіти. Коледж також отримує кошти поза бюджету і має спеціальний фонд.

Доходи спеціального фонду — це кошти, отримані як плата за послуги, інші власні надходження, а також інші доходи, одержані установою внаслідок

іншої (господарської) , крім основної, діяльності, що фактично надійшли на відповідні рахунки установи і зараховуються до спеціального фонду кошторису установи.

Види доходів спеціального фонду установи відображено на рис.2.4.

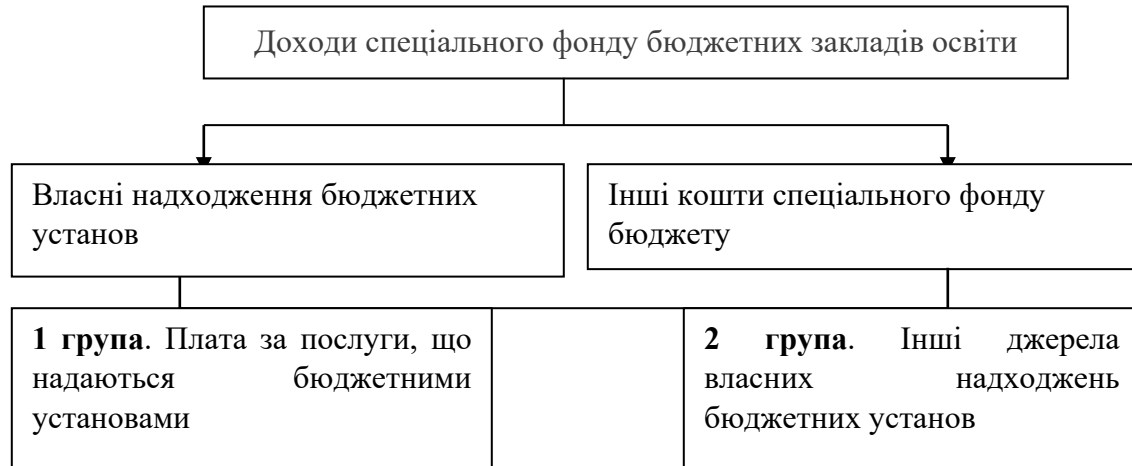

Рис. 2.4. Структура доходів спеціального фонду бюджетних закладів освіти

Джерело: власна розробка

Інші кошти спеціального фонду бюджету - це фінансування бюджетних установ зі спеціального фонду бюджету відповідного рівня. Механізм отримання б установою цих коштів близький до порядку одержання асигнувань із фонду відповідного бюджету.

Власні надходження — кошти бюджетних установ, які вони отримують від плати за послуги, що надають бюджетні установи, кошти, перераховані бюджетним установам для виконання окремих доручень, а також благодійні внески, гранти та подарунки.

Власні надходження Коледж поділяються на дві групи:

- 1)плата за послуги, що надає Коледж;
- 2)інші джерела власних надходжень коледжу.

За основу розрахунку доходів спеціального фонду кошторису на наступний рік беруть показники, що характеризують обсяги наданих платних послуг, а

також інші розрахункові показники (площа приміщень, вартість обладнань та іншого майна, яке здається в оренду, кількість відвідувань музеїв, виставок тощо) та розмір плати за одиницю показника, який повинен установлюватися згідно з чинним законодавством України. На підставі вказаних показників визначають суму доходів на плановий період за кожним джерелом утворення та видом надходжень доходів. Під час формування показників, на підставі яких визначають доходи планового обов'язково враховують рівень фактичних надходжень за останній звітний рік та очікуваний рівень за період, що передував плановому. Розрахункові показники повинні спиратися на дані бухгалтерської звітності за відповідні періоди з урахуванням змін вимог податкового законодавства, рівня інфляції, інших чинників.

Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій отримує асигнування від Головного розпорядника бюджетних коштів – Міністерства освіти і науки України за статтею 1160 підготовка кадрів (табл. 2.2).

Протягом 2014-2020 років надходження по загальному фонду зросли із 13016,3 тис. грн. до 21944,2 тис. грн. на рік при середньому значенні 15786 тис. грн. Протягом зазначеного періоду доходи спеціального фонду, навпаки, скоротилися із 1870 тис. грн. до 686,5 тис. грн., при середньому значенні 1048 тис. грн.

Таким чином, загальний фонд є основним джерелом фінансування діяльності фахового коледжу, доходи якого у середньому у 17,9 разів перевищують доходи спеціального фонду (рис. 2.5).

Видатки фахового коледжу носять тільки поточний характер. Протягом 2015, 2018 та 2020 років величина доходів і видатків збігалася. У 2014, 2016-2017 роках мав місце профіцит виконання кошторису, а у 2019 році – значний дефіцит у сумі 2687,9 тис. грн. Кумулятивний фінансовий результат виконання кошторису є від'ємним і становить (-396,4) тис. грн.

Таблиця 2.2

Динаміка показників виконання кошторису Київського фахового коледжу морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій, тис. грн.

Показник	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	середнє
НАДХОДЖЕННЯ								
Загальний фонд	13016,3	14660,4	13966,1	14993,6	16392,6	15532,1	21944,2	15786
1160 підготовка кадрів	13016,3	14660,4	13966,1	14993,6	16392,6	15532,1	21944,2	15786
Спеціальний фонд	1870	1343,5	1006,7	631,4	687,5	1112,1	686,5	1048
- плата за основні послуги	1290	574,7	615,5	338,9	595,3	1062,5	228,3	672
- плата за додаткові послуги	236	40,1		9	3	5,3	5	50
- оренда майна	344	303,6	108,2	145	35	44,3	12,6	142
-фінансування		425,1	283	138,5	54,2		440,6	268
Разом доходи	14886,3	16003,9	14972,8	15625	17080,1	16644,2	22630,7	16835
ВИДАТКИ								
Загальний фонд	13016,3	14660,4	13966,1	14993,6	16392,6	15532,1	21944,2	15786
Витрати на виконання бюджетних програм	13016,3	14660,4	13966,1	14993,6	16392,6	15532,1	21944,2	15786
Капітальні витрати								
Спеціальний фонд	0	1343,5	723,7	492,9	687,5	3800	686,5	1 105
Поточні витрати на надання послуг		1343,5	723,7	492,9	687,5	3800	686,5	1 289
Капітальні витрати								
Разом витрати, у т.ч.	13016,3	16003,9	14689,8	15486,5	17080,1	19332,1	22630,7	16891
- поточні	13016,3	16003,9	14689,8	15486,5	17080,1	19332,1	22630,7	16891
Сальдо виконання кошторису	1870	0	283	138,5	0	-2687,9	0	-56
Кумулятивно		1870	2153	2291,5	2291,5	-396,4	-396,4	

Джерело:

власна

розробка

Незважаючи на зазначене, фаховий коледж має значні втрати власного капіталу у 2018 році у зв'язку з переоцінкою статей фінансової звітності при переході до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі у сумі (-8791,5) тис. грн. (табл. 2.3, рис. 2.6).

Рис. 2.5 - Динаміка загального і спеціального фонду та їх співвідношення, тис. грн.

Джерело: власна розробка

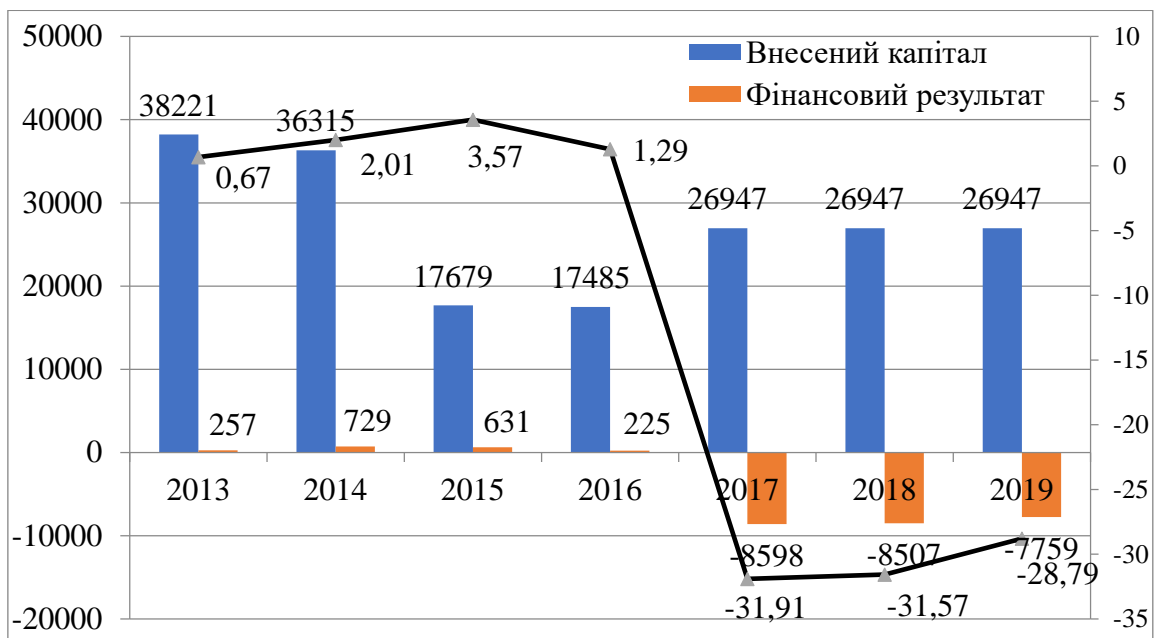

Рис. 2.6 - Динаміка фінансового результату у власному капіталі (1 розділ пасиву балансу), тис. грн.

Джерело:

власна

розробка

Таблиця 2.3

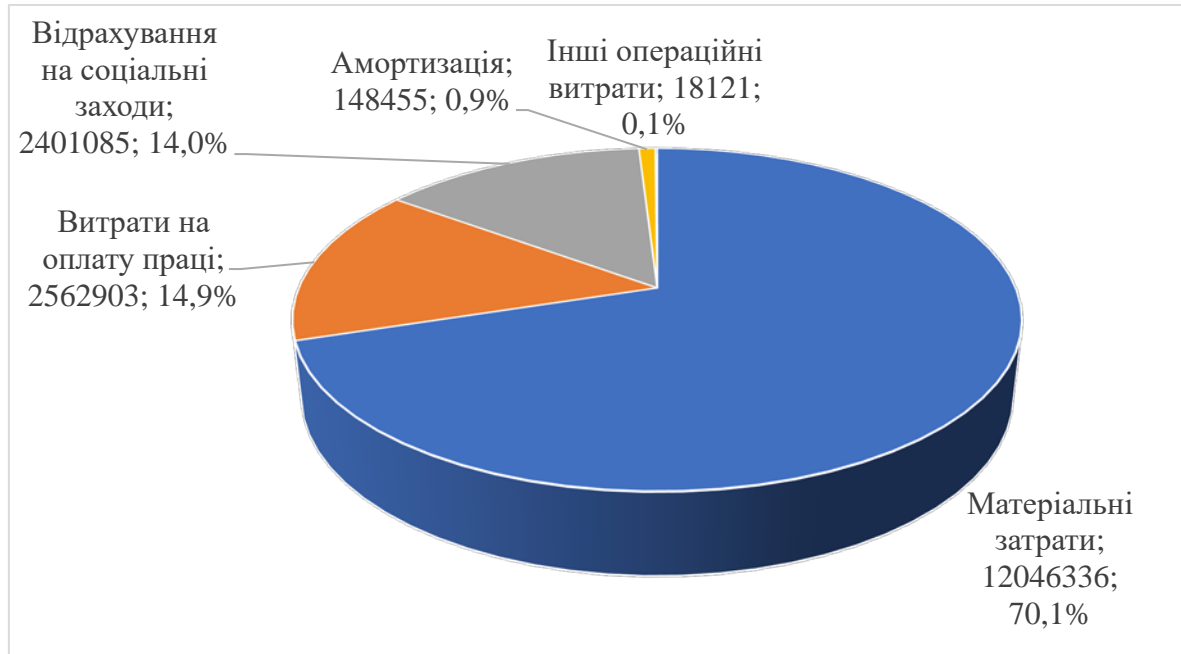
Динаміка величини власного капіталу Київського фахового коледжу морського і річкового флоту та транспортних технологій Державного ЗВО інфраструктури та технологій, тис. грн.

Показник	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
I. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ							
Внесений капітал	38220,8	36315,4	17678,7	17485,3	26946,6	26946,6	26946,6
Фінансовий результат	257,4	729,1	631,3	225,4	-8597,9	-8507,5	-7759,2
Результат виконання кошторису	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- за загальним фондом	86,8	344,5	334,6	334,6	0,0	0,0	0,0
- за спеціальним фондом	170,5	384,5	296,7	-109,2	0,0	0,0	0,0
Капітал у дооцінках	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3840,3
Разом	38478,2	37044,4	18310,0	17710,7	18348,6	18439,1	19187,4
Профіцит/дефіцит за звітний період	0,0	471,7	-97,8	-405,9	-31,8	90,5	748,3
кумулятивно	0,0	471,7	373,9	-32,0	-63,8	26,7	775,0
Інші зміни в капіталі	0,0	0,0	0,0	0,0	-8791,5	0,0	0,0

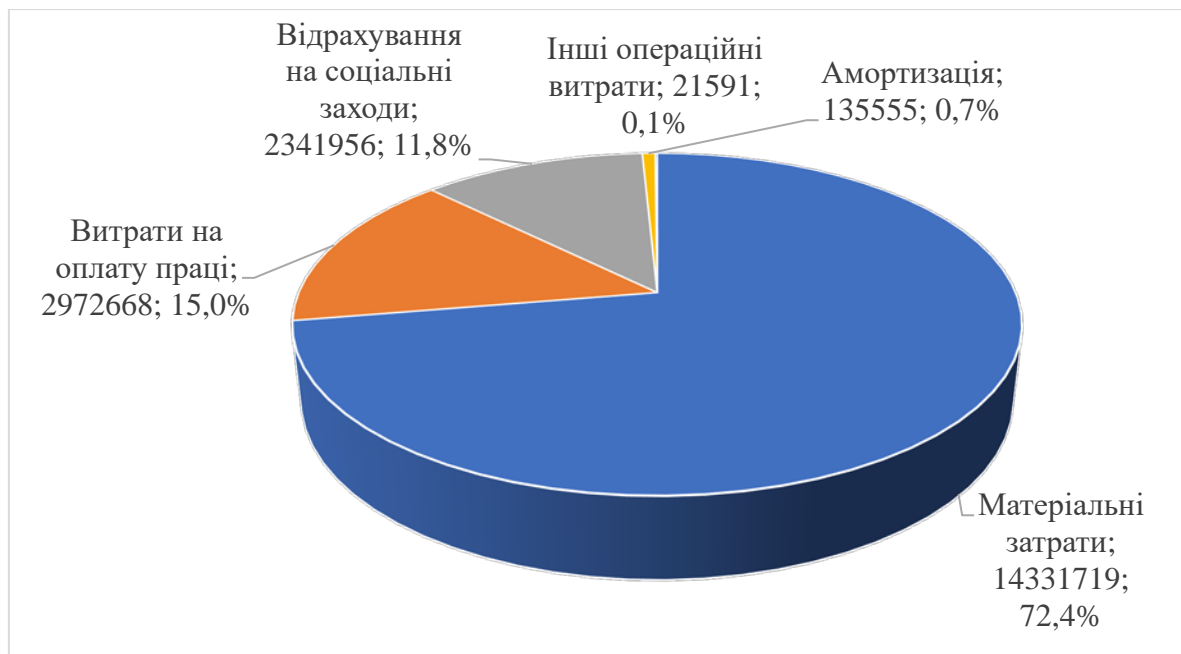
Джерело: власна розробка

Таким чином, основний вплив на вартість капіталу фахового коледжу мають не фінансові результати, а переоцінка статей фінансової звітності.

У структурі видатків фахового коледжу превалюють матеріальні, які збільшилися протягом 2019-2020 років із 70,1% до 72,4% (рис. 2.7).

2019 рік

2020 рік

Рис. 2.7 – Склад і структура витрат фахового коледжу, грн, %

Джерело: власна розробка

Другою за значущістю статтею витрат є оплата праці – її частка зросла з 14,9% до 15,0%. Треті за розміром – відрахування на соціальні заходи скоротилися з 14,0% до 11,8%. Частка амортизації є мізерною і скоротилася з 0,9% до 0,7%. Це означає фактично відсутність процесу акумуляції власних ресурсів для відтворення об'єктів основних засобів. Питома вага інших операційних витрат становить 0,1%. Таким чином, структура витрат фахового коледжу є нераціональною.

Висновки до розділу 2

1. Реформа освіти на основі імплементацію ринкових відносин у бюджетній сфері зумовила об'єктивну потребу удосконалення діючої практики фінансового менеджменту з орієнтацією на зміну усталених підходів до діяльності ЗФПО.

2. Об'єктом дослідження є ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ». Суб'єктами фінансового менеджменту у фаховому коледжі є: засновник в особі Міністерства освіти і науки України, директор, заступника директора з адміністративної роботи, наглядова рада, загальні збори трудового колективу, органи студентського самоврядування, стипендіальна комісія, планово-економічний відділ, бухгалтерія, незалежні аудитори, які запрошуються для проведення інституційного аудиту

3. Позитивами діяльності фахового коледжу є: задовільний фінансовий стан; покращення фізичного стану об'єктів основних засобів; висока питома вага основних засобів та низький рівень їх зносу. Негативами діяльності фахового коледжу є: значна втрата власного капіталу; значне превалювання загального фонду над спеціальним; перехід до від'ємних значень власного оборотного капіталу; наявність фактів дефіцитного кошторисного фінансування.

4. У кваліфікаційній магістерській роботі було надано оцінку

ефективності державного фінансового менеджменту в освіті і виявлено його вади, пов'язані з невиконанням мінімального нормативу витрат у ВВП, поширенням неефективного кошторисного фінансування і незначною роллю програмно-цільового методу усупереч наявності нормативної бази. Запропоновані методи удосконалення державного фінансового менеджменту пов'язані з переходом до бюджетування з чітко визначеними цілями, які має досягти отримувач бюджетних коштів.

РОЗДІЛ 3

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

3.1. Удосконалення фінансового управління витратами бюджетних закладів освіти в системі зміцнення їх конкурентоспроможності

Витрати бюджетних закладів освіти являють собою зменшення грошових коштів чи збільшення зобов'язань для отримання та поповнення її ресурсів, необхідних для здійснення статутної діяльності. Підвищення ефективності використання бюджетних коштів потребує удосконалення управління витратами бюджетних закладів освіти, оскільки від їх величини залежить розмір прибутку і рівень рентабельності [29, с. 93].

Управління витратами як підсистема фінансового менеджменту ЗФПО складається з таких напрямків діяльності [30, с. 196]: визначення центрів витрат і відповідальних осіб; формування стратегії і поточних завдань в частині їх зниження і раціоналізації; розробка заходів із їх практичного втілення в життя; обліково-аналітичне і контрольне забезпечення процесу управління витратами; проведення аудиту ефективності витрат; стимулювання керівників центрів відповідальності за економію витрат; виявлення резервів зниження витрат навчального закладу та розробка заходів з їх освоєння.

Організація системи фінансового управління витратами ЗФПО залежить від його специфіки, масштабів діяльності, форми власності, організаційної структури. Координація і регулювання витрат здійснюється в рамках контролю і аналізу виконання кошторису з метою забезпечення стабільності освітнього процесу і фінансів.

Стратегія фінансового управління витратами будується на альтернативній основі і може передбачати не лише їх економію, але і раціоналізацію розподілу між цикловими комісіями, відділеннями ЗФПО тощо. Вона може розроблятися керівництвом фахового коледжу за

принципом дерева таргетів у напрямку «зверху-вниз», а уточнення від відповідальних за центри витрат – «знизу-вверх».

Ефективна організація фінансового управління витратами дозволить уникнути дефіцитності фінансування ЗФПО з місцевого та державного бюджетів і забезпечити їх фінансову стійкість та конкурентоспроможність на ринку освітніх послуг. Впровадження нової моделі бюджетування з орієнтацією на результат передбачає розрахунок вартості підготовки одного здобувача фахової передвищої освіти за бюджетною і контрактною формою навчання. Для цього необхідно [31, с. 32]:

- виокремити прямі і непрямі витрати відповідно до кошторисної класифікації видатків, розділити їх у розрізі окремих спеціальностей, освітньо-професійних програм, циклових комісій тощо. Для ЗФПО доцільно використовувати таку номенклатуру статей калькуляції: прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати, зміни та постійні загальні витрати бюджетного закладу освіти;

- виключити економічно необґрунтовані витрати соціального характеру (виплати стипендій, різні соціальні виплати, видатки на утримання майстерень, гуртожитку), які безпосередньо не впливають на процес надання освітніх послуг, але штучно збільшують їх вартість;

- розмежувати витрати за центрами відповідальності з поділом на виробничі (здіяні в наданні окремих послуг, робіт і операцій освітнього процесу) та невиробничі (обслуговують допоміжні підрозділи ЗФПО у розрізі виконуваних ними функцій);

- обрати вимірник освітньої послуги та одиницю калькулювання її собівартості. Нею може бути: а) один здобувач фахової передвищої освіти, що обґрунтовано як з точки зору досягнення поставлених таргетів, так і з позицій програмно-цільового методу, де серед показників продукту зазначається кількість споживачів освітніх послуг, наданих у процесі виконання бюджетної програми; б) навчальне навантаження за ОПП у кредитах ЄКТС; в) комбінований варіант вибору калькуляційних одиниць, за якого кінцева собівартість послуги, котра є базою для розрахунку вартості

освітньої послуги; в) собівартість кредиту, передбаченого навчальним планом ОПП для одного здобувача фахової передвищої освіти;

- визначити раціональні співвідношення чисельності науково-педагогічного, допоміжного, обслуговуючого й адміністративного персоналу;

- розробити картки матеріально-технічного забезпечення реалізації ОПП, які включатимуть перелік необхідного обладнання, техніки, технологій, програмного забезпечення тощо;

- обґрунтувати норми і нормативи тривалості експлуатації визначених у картках основних засобів і нематеріальних активів, споживання матеріальних та енергоресурсів в межах конкретних ОПП;

- придбати (розробити) програмне забезпечення для виконання вимог П(С)БОДС 135 “Витрати” в частині організації обліку для багатoproфільних бюджетних закладів освіти [32], оскільки діюча комп’ютерна програма налаштована на формування витрат тільки за елементами кошторисної класифікації.

В умовах запровадження принципу фінансової самостійності ЗФПО сферою державного фінансового менеджменту має стати розрахунок показника “середня орієнтовна вартість підготовки одного здобувача фахової передвищої освіти” (далі - СОВПОЗФПО) за результатами функціонально-вартісного аналізу, який співвідносить важливість реалізації відповідних функцій освітнього процесу з витратами, необхідними для здійснення цих функцій. Під освітнім процесом розуміємо сукупність певних видів діяльності, до яких відносять навчальну, методичну, наукову й організаційну роботу науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників, а також адміністративно-господарську роботу по управлінню навчальним закладом. Зазначений показник СОВПОЗФПО має стати основою формульного розподілу бюджетних коштів між окремими ЗФПО. Створення концепції нормативного фінансування освітніх послуг та її практичне впровадження сприятиме прозорості, об’єктивності та єдності методології розподілу

бюджетних коштів. «Витрати, які входять у собівартість освітньої послуги, групуються за видами витрат (елементи, статті); категоріями учасників освітнього процесу (студент, аспірант, докторант) і формами їх навчання; спеціальностями; календарними періодами, впродовж котрих витрати включаються в собівартість освітньої послуги (місяць, квартал, рік); місцем виникнення витрат (відділ, сектор, лабораторія, факультет, інститут та інші підрозділи закладу вищої освіти)» [33, с.92].

Для розрахунку показника СОВПОЗФПО Авксентьєва М. Ю. запропоновувала оцінювати ефективність бюджетних витрат на вищу освіту на основі залежності між якістю різних характеристик вищої освіти і розміром бюджетних витрат, пов'язаних з цими характеристиками. Запропонований підхід дозволяє визначити вузькі місця вищої і фахової передвищої освіти, а також виявити ОПП, спеціальності та напрями підготовки, які користуються найбільшим попитом [34].

Для калькуляції собівартості платних послуг здобувачам фахової переддипломної освіти бюджетний заклад може використовувати позамовний метод за договорами, що укладаються, на базі розрахункових нормативів витрат на надання освітніх послуг за державним замовленням та індикаторів програмно-цільового підходу до планування видатків [35, с. 108]. Проте Цалько Ю. М. відзначає, що комерційна чи некомерційна сфера діяльності закладу освіти не є визначальною «при вирішенні питань обліку витрат і калькулювання собівартості продукції, робіт чи послуг. Точність визначення витрат на навчання і калькулювання собівартості освітніх послуг залежить від досконало організованого аналітичного обліку витрат і вибору калькуляційних об'єктів», який дозволить вести облік за курсами та формами навчання [36].

Для забезпечення відповідності даних фінансового та управлінського обліку про витрати потребам аналізу та фінансового контролю з метою їх зменшення кожний ЗФПО має розробити власні алгоритми їх бюджетування. Одним із них може бути наведений на рис. 3.1.

Рис. 3.1 - Алгоритм фінансового управління витратами бюджетних закладів освіти в системі зміцнення їх конкурентоспроможності

Джерело: побудовано за даними

Конкурентоспроможність ЗФПО визначається багатьма факторами, серед яких історія, приклади успішності випускників, науково-педагогічний рівень викладачів, корпоративна культура, сформований у суспільстві імідж, популярність, престижність. Тому ринкові відносини спонукають бюджетні заклади освіти до проведення маркетингової діяльності, здійснення комунікацій з потенційними абітурієнтами, донесення позиції ЗФПО до цільового ринку.

«Цілі маркетингових комунікацій повинні мати стратегічний характер, сприяти виділенню ЗФПО серед конкуруючих закладів за рахунок підкреслення унікальних переваг закладу освіти. За допомогою комунікацій слід створювати привабливий для потенційних абітурієнтів і їх батьків імідж ЗФПО, переконувати в правильності його вибору для здобуття вищої освіти. Завдання нагадування про існування закладу освіти та його освітніх програмах є тактичними і не сприяють вирішенню довгострокових таргетів створення привабливості закладу для навчання» [37, с. 135].

Особливо важливим є проведення маркетингової діяльності для регіональних ЗФПО, кількість яких стрімко скорочується. Збільшення контингенту здобувачів можна досягти за рахунок публікацій реклами у місцевих ЗМІ, активізації роботи з випускниками, які долучатимуться до піар-компанії, посилення зв'язків із суспільністю, участі у спеціалізованих виставках і ярмарках вакансій, проведення вступних випробувань у закладах середньої загальної освіти, застосування інноваційних технологій впливу на абітурієнтів на днях відкритих дверей, проведення екскурсій для потенційних абітурієнтів тощо. Кінцевою метою всіх маркетингових комунікацій ЗФПО є формування бажаної поведінки потенційних абітурієнтів і зростання їх лояльності до навчального закладу [38, с. 95].

Конкурентними перевагами ЗФПО є: активна діяльність у мережі Інтернет, інформування суспільства про агітаційно-роз'яснювальні заходи на його базі, формування позитивного іміджу для потенційних абітурієнтів, створення сайту в Інтернеті та підтримка його в актуальному стані, розміщення в Інтернеті презентаційних матеріалів, спілкування в соціальних мережах для популяризації діяльності установи [39, с. 220].

Пріоритетним напрямком зміцнення конкурентоспроможності ЗФПО є здійснення капітальних витрат інноваційної діяльності. Проте її фінансування знижують деструктивні фактори [40, с. 302]: брак фінансових ресурсів, негативний вплив девальваційних і інфляційних процесів, висока витратомісткість навчального процесу, освітній нігілізм молоді через зростання безробіття серед випускників, внутрішня і зовнішня трудова

міграція, регіональні диспропорції на ринку праці, нелегальний характер трудових відносин та виплата зарплати в конвертах, зниження престижності науково-педагогічних працівників та їх мотивації до якісної роботи, слабка матеріально-технічна база, містечковість регіональних закладів освіти, їх диференціація через різнопоселенські, різнотериторіальні маркери. На відміну від розвинутих країн світу вітчизняні державні та підприємницькі структури проявляють пасивність у частині розширення можливостей застосування креативних та інтелектуальних здібностей людини для належної капіталізації стратегічного інноваційного потенціалу.

Усунення зазначених деструктивних факторів підвищить привабливість ЗФПО для абітурієнтів і створить умови для їх комерціалізації.

3.2. Комерціалізація освітньої діяльності в системі фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти

Прийняття у 2010 році Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі створило підґрунтя для поширення в ньому ринкових відносин. Терміни операційної, фінансової, інвестиційної діяльності було поширено на діяльність суб'єктів господарювання державного сектора економіки.

Можливості комерціалізації пов'язані з введенням у Н(П)СБО 124 «Доходи» терміну «обмінна операція як господарської операції з продажу/придбання активів в обмін на грошові кошти, послуги (роботи), інші активи або погашення зобов'язань» [41].

Термін комерціалізація виник в американській освітній моделі і в поточний час активно проникає в європейську попри її супротив, пов'язаний із бажанням зберегти національний колорит і вікові традиції німецької, англійської, французької вищої освіти тощо. Сучасними ознаками європейської освітньої моделі є: децентралізація, академічна та фінансова

автономія навчальних закладів, поєднання комерціалізації з державною відповідальністю та бюджетним фінансуванням, інтернаціоналізація, реалізація додаткових послуг, безперервна освіта тощо. Проте в європейській моделі комерціалізація освіти протистоїть вимогам соціальної справедливості, оскільки процес засвоєння знань має належати всьому суспільству. Якщо американська освітня система має, перш за все, економічні засади, то в європейській значну роль відіграють суспільно-державні засади.

Спочатку формування комерційних вищих навчальних закладів було пов'язане з індивідуалізацією освіти, а згодом набуло масового характеру, таким чином виникло поняття неоліберального ЗВО, який несе нову ідеологію отримання прибутку, систему корпоративних таргетів, інноваційну освітню політику тощо. В окреслених рамках освіта в університетах і коледжах сприймається як товар, що має бути проданий на ринку.

Під комерціалізацією розуміється перетворення знань у товар на основі проникнення ринкових відносин в діяльність закладів освіти. Із соціально-економічної точки зору вона має як переваги, пов'язані зі зростанням обсягів фінансових ресурсів у розпорядженні закладів освіти, так і недоліки – порушення принципу соціальної справедливості і сприяння елітизації освіти, закріпленню соціальної нерівності тощо. Формулою комерціалізації є ланцюг «замовник-продуцент освітніх послуг».

Проте у багатьох країнах світу співіснує державний та комерційний сектори [42, с. 115]. Модифікацією сучасного ЗВО є підприємницький університет, який поєднує елементи соціального інституту та бізнес-структури. Він відіграє важливе значення у формуванні економіки знань, в розвитку людського та інтелектуального капіталу, трансформаційних змінах постіндустріального суспільства. При цьому небезпека комерціалізації для академічних традицій та якості освіти спростовується.

Триєдині ознаки підприємницького ЗВО наведено на рис. 3.2.

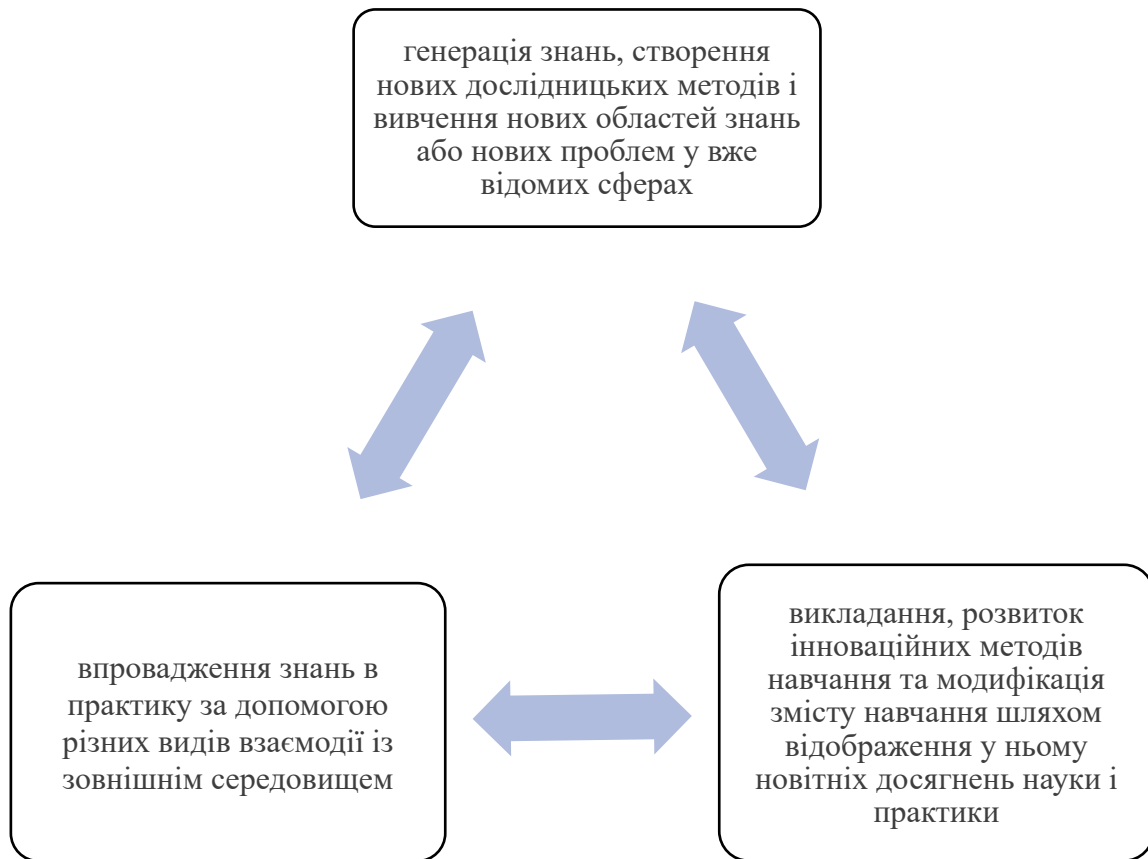

Рис. 3.2 - Триєдині ознаки підприємницького ЗВО

Джерело: побудовано за даними [43]

Ще одним із синонімів, що відображає особливості функціонування підприємницьких університетів, є «академічний капіталізм», який ґрунтується на децентралізованій системі управління освітніми закладами на регіональному рівні. Окрім цього, створюються корпоративні органи управління на рівні закладу освіти трьох типів: перший - виконує регулюючо-координуючу функцію, другий – виконує консультативно-координуючу функцію, третій (Ради опікунів) – дорадчу функцію [44, с. 104].

«Академічний капіталізм визначає діяльність ЗВО на декількох рівнях: інституційному (зміна фінансування); кафедральному (адаптація працівників до нових цінностей) та індивідуальному (перерозподіл часу між основними видами діяльності професорсько-викладацького складу)» [45, с. 50]. Академічний капіталізм обумовлює зміни в діяльності закладів освіти на трьох основних рівнях: по-перше, у внутрішній організації ЗВО поряд із

традиційними структурними підрозділами (факультетами, кафедрами) з'являються нові, передусім науково-дослідні; по-друге, відбувається розмивання академічних і неакадемічних ролей між працівниками, оскільки зростає роль допоміжного персоналу, що задіяний у новостворених структурних підрозділах; по-третє, зростання ролі організаційної і корпоративної культури за аналогією з ринковими інституціями.

Таким чином, на зарубіжних ринках освітніх послуг домінує ринковий менталітет, а роль держави у формуванні освітньої політики знижується. Це дозволяє зміцнити освітню і фінансову конкурентоспроможність дослідницьких університетів за рахунок отримання замовлень від міжнародних фінансово-промислових груп, приватного бізнесу і банків, які супроводжуються високими доходами. Проте зворотнім боком медалі є уповільнення процесу гуманізації вищої освіти та збереження у ній соціальної нерівності. Визнаючи вразливість підприємницьких університетів через ризик деформації з боку приватних бізнес-структур, слід також визнати існування ризику етатизму для державних університетів через нав'язування влади держави та її ідеології [46, с. 95].

В умовах інтеграції України у міжнародний освітній простір вона має слідувати зазначеним тенденціям. Тому актуальною є трансформація діючих закладів освіти – у підприємницькі, а ЗФПО – у підприємницькі коледжі. Меньялло В. визнає комерціалізацію наукових досліджень пріоритетним напрямом діяльності українського вищого навчального закладу, у рамках якої необхідно створити необхідні структурні підрозділи ЗВО з питань інноваційної діяльності, трансферу технологій тощо [47, с. 135]. Очікуваними результатами є збільшення обсягу фінансування НДДКР за рахунок приватного капіталу, програмно-цільового фінансування, грантів, внесків спонсорів тощо. Фандрайзингом (англ. *fundraising*) називається фінансування освітніх установ на основі залучення ресурсів бізнес-структур, банків, некомерційних фондів, грантів, розширення переліку їх платних послуг [48, с. 271].

В українських умовах комерціалізація освіти ще не конституйована, тому оцінити її переваги і вади достатньо складно. Очікується, що вона здатна надати поштовх для розвитку нових видів і технологій освітньої діяльності, нових форм навчання, створити нові можливості для набуття здобувачами фахової передвищої освіти знань, навичок, вмінь, компетенцій, підвищення та гарантії якості освітніх послуг. Однією із форм комерціалізації в українських умовах є розвиток університетів, коледжів і технікумів приватної форми власності, які готують здобувачів освіти на основі контактів із фізичними та юридичними особами [49, с. 201]. Стратегічним завданням комерціалізації є зниження плати за навчання для забезпечення доступності недержавної освіти для широких верств населення; неприпустимість формування псевдоосвітніх цінностей; забезпечення невіддільності сприйняття освітніх послуг як товару та інтелектуальних змагань в процесі їх споживання; збереження якості освіти; забезпечення тісного взаємозв'язку науки, освіти і виробництва; усунення диспропорцій на ринку праці шляхом пропозицій затребуваних категорій випускників [50, с. 69].

У сфері фахової передвищої освіти пропонуємо реалізувати комплекс таких заходів [51, с. 68]: визначення ліцензійних обсягів та державного замовлення відповідно до динаміки потреб підприємств і темпів зростання безробіття серед певних спеціальностей в регіоні, посилення вимог до профільності ЗФПО, державна підтримка приватних коледжів і технікумів, активне використання механізмів державного та регіонального замовлення для підвищення доступності фахової передвищої освіти, адресне субсидування витрат на освіту малозабезпечених та соціально вразливих верств населення, розробка програм пільгового кредитування навчання незалежно від типу власності закладу освіти, підвищення рівня заробітних плат та стипендій в системі освіти, популяризація фахової передвищої освіти, пояснення широкому загалу її переваг і можливостей, посилення профорієнтаційної роботи серед міської та сільської молоді.

Для визначення особливостей прояву економізму в українській освітній системі цікавим є дослідження Стригуль М. В., яке ґрунтується на результатах анкетування [52, с. 131], що дозволили виділити такі причини комерціалізації: недофінансування бюджетної освіти, недостатній рівень державної підтримки поточних витрат, брак капітальних витрат для реформування та модернізації бюджетних освітніх установ. Автором переконливо показано, що між погіршенням фінансового стану бюджетної освіти та зростанням комерціалізації ринку освітніх послуг існує прямий тісний зв'язок.

У контексті викладеного вище Україні необхідно докорінно змінити інституціональну структуру освітнього ринку, розробити прозорі фінансово-економічні механізми цільового накопичення та адресного використання коштів, необхідних для реалізації в повному обсязі конституційних прав громадян на освіту на основі оптимального поєднання бюджетних та позабюджетних джерел її розвитку.

Важливу роль у цьому процесі мають відігравати незалежні контролюючі органи – Рахункова Палата України, Державна служба аудиту України, незалежні аудиторські фірми тощо.

Для ЗФПО важливим є участь у регіональних освітніх проектах, які підлягають експертизі за схемою, наведеною на рис. 3.3.

Важливим чинником, здатним підвищити інноваційну конкурентоспроможність ЗФПО та збільшити потенціал комерціалізації, є запровадження дистанційного навчання. Надання дистанційної освітньої послуги має такі переваги: навчання протягом всього життя, рівний доступ до освіти представників різних регіонів України та людей з особливими потребами, інтеграція української освітньої системи в європейський освітній простір [54, с. 87]. Оскільки дистанційна освіта заснована на ІТ-проектах, то вона безпосередньо сприятиме формуванню економіки знань, поширенню новітніх інформаційних і комп'ютерних технологій, проектного управління тощо. Реалізація освітніх програм та проектів на основі управління

дистанційними освітніми послугами здатна забезпечити сталий розвиток української освіти та покращити її якість.

Рис. 3.3 – Послідовність експертизи регіональних освітніх проектів для ЗФПО

Джерело: побудовано за даними [53]

Важливим чинником, здатним підвищити інноваційну конкурентоспроможність ЗФПО та збільшити потенціал комерціалізації, є запровадження дистанційного навчання. Надання дистанційної освітньої

послуги має такі переваги: навчання протягом всього життя, рівний доступ до освіти представників різних регіонів України та людей з особливими потребами, інтеграція української освітньої системи в європейський освітній простір [54, с. 87]. Оскільки дистанційна освіта заснована на ІТ-проектах, то вона безпосередньо сприятиме формуванню економіки знань, поширенню новітніх інформаційних і комп'ютерних технологій, проектного управління тощо. Реалізація освітніх програм та проектів на основі управління дистанційними освітніми послугами здатна забезпечити сталий розвиток української освіти та покращити її якість.

Маргасова В. Г., Ткаленко Н. В., Шестаковська Т. Л. пропонують модель інформаційно-комунікаційного забезпечення комерціалізації інновацій вітчизняних ЗВО шляхом створення ними спін-офф компаній, призначених для доведення інновацій до стану, придатного для використання в практичній діяльності суб'єктів господарювання реального сектора економіки з подальшою передачею її бізнесу або для отримання платежів роялті [55, с. 135]. Окреслений механізм схожий на ліцензування, однак порівняно з останнім він має надає можливості: участі ЗВО у процесі трансферу своїх інновацій у функціонуючі технології, проведення консультації щодо вдосконалення результатів наукових досліджень, отримання значних за розміром роялті.

Виходячи зі світового досвіду, для забезпечення ефективності комерціалізації інновацій ЗВО доцільно створити відповідні центри як окремі організації або структурні підрозділи, діяльність яких орієнтована на отримання доходу від використання інновацій, які формуються в ЗВО. Завданнями центру комерціалізації інновацій є: визначенні її доцільності, сприяння оформленню прав на відібрані для комерціалізації інновації, укладання ліцензійних договорів на передачу майнових прав, сприяння створенню стартап-компаній, справедливому розподілі роялті між авторами результатів наукових досліджень, підрозділами, в яких вони працюють, закладом вищої освіти.

Холявко Н. І., Шестаковська Т. Л. також рекомендують українським ЗВО використовувати апробовані у світі моделі комерціалізації результатів досліджень через створені при ЗВО start-up компаній, офісів, відділів чи лабораторій з трансферу технологій і комерціалізації, а також через розширення співпраці в межах державно-приватного партнерства [56, с. 60]. На їх думку, перспективною є модель комерціалізації, яка передбачає активне залучення всіх елементів спіралі *Quadruple Helix* – ЗВО, підприємництва, держави та суспільства (як споживача якісних освітніх послуг та вторинного бенефіціара отримуваних соціально-економічних ефектів). Пропозиції Бруєва В. А. щодо комерціалізації досліджень у закладах вищої освіти зводяться до адаптивного управління ЗВО з метою підвищення рівня винахідницької активності науковців, збільшення кількості винаходів і раціоналізаторських пропозицій, зростання інвестицій, накопичення інтелектуального капіталу закладу вищої освіти тощо [57, с. 48].

Зарубіжний досвід переконує у активній участі держави в комерціалізації діяльності ЗВО, проте дії українського уряду у зазначеній сфері відрізняються фрагментарністю і непослідовністю. Національні мережі/системи трансферу та комерціалізації є малопотужними, а їх функції дублюються. Для виправлення ситуації на краще Україні доцільно інтегруватися у міжнародні системи та мережі, розвивати інноваційну культуру в суспільстві та інноваційну інфраструктуру, ринки науково-технічної продукції, систему захисту прав інтелектуальної власності тощо.

Фінансові аспекти комерціалізації діяльності ЗВО викликали ряд проблем правового характеру, серед яких: уточнення його цивільно-правового статусу; договірне регулювання та контроль комерційної діяльності ВНЗ; визначення та регламентація порядку отримання плати за освітні послуги; способи реалізації майнових прав, тощо. Урегулювання указаних питань дозволить узгодити суспільні інтереси держави, корпоративні інтереси ЗВО та роботодавців, особисті інтереси споживачів освітніх послуг [58, с. 185]. Відносини комерціалізації освіти є цивільно-

правовими, їх договірною розбудова дозволить: отримувати кошти на розвиток інфраструктури та матеріальної бази; підвищити грошове утримання професорсько-викладацького складу, залучати висококваліфікованих викладачів із-за кордону; забезпечити фінансову незалежність приватних ЗВО від держави. На даному етапі саме завдяки платному навчанню вдалося зберегти освітній потенціал бюджетних закладів освіти. Подальша інтеграція науки та сфери бізнесу на основі інновацій матиме такі переваги: зростання обсягу ВВП та добробуту населення, забезпечення практичної спрямованості навчального процесу, підвищення якості підготовки здобувачів освіти відповідно до потреб роботодавців [59, с. 76]. Успіх комерціалізації ЗВО багато у чому залежить від надання ним операційної та фінансової автономії.

3.3. Імплементация системи управління якістю в організацію фінансового менеджменту бюджетних закладів освіти

Інноваційний розвиток ЗВО має супроводжуватися підвищенням якості освіти, формуванням нової філософії здобувачів освіти, яка полягає у саморозвитку, самоствердженні та самореалізації протягом життя. Імплементация ринкових відносин в освітню діяльність потребує змін інструментів фінансового менеджменту для зростання продуктивності системи вищої освіти. Нові механізми фінансування мають бути «спрямовані на збереження рівноваги між автономією вищих навчальних закладів і суспільною (державною) підзвітністю. Фінансова автономія є важливою складовою автономних організацій. У межах фінансової автономії виділяють наступні аспекти: повноваження ЗВО щодо вільного розподілу внутрішнього фінансування, можливість робити позики на ринку капіталу і формувати резерви з коштів не витрачених протягом року, вільно витратити державні операційні гранти» [60, с. 105].

В умовах євроінтеграції важливо перейняти досвід Європейського Союзу, де більшість університетів мають високий рівень фінансової

автономії, менша частина – середній. Зазначена ситуація стала результатом проведення реформ, які відбувалися за трьома напрямками (рис. 3.5).

Україна потребує формування бінарною системою вищої освіти, яка складається з підприємницьких і підприємницьких університетів, переходу від деталізованого бюджету ЗВО до виділення поточного фінансування у формі блоків грантів, отримання автономії у використанні сформованих коштів на поточні витрати, фінансування дослідницької діяльності, капітальних витрат і різноманітних проектів за рахунок коштів бізнес-структур; підвищення заробітної плати науково-педагогічного персоналу за рахунок доходів від дослідницької діяльності і консультування суб'єктів підприємництва; удосконалення розподілення бюджетних коштів на основі формул і контрактів на державне (регіональне) замовлення.

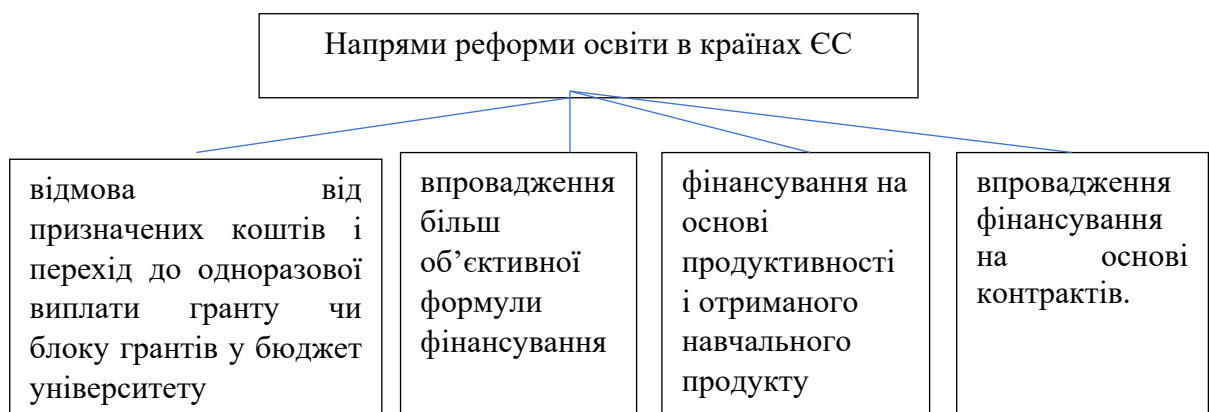

Рис. 3.5 – Напрями реформи освіти в країнах ЄС

Джерело: побудовано за даними [60]

Особливий акцент у проведенні реформи вищої і фахової передвищої освіти необхідно зробити на грантове фінансування і визначенні пріоритетів їх використання, підвищення рівня ефективності, якості і підзвітності щодо використання державного фінансування з одночасним забезпеченням інституційної автономії. Для ефективного використання грантового фінансування необхідно чітко сформулювати критерії виділення грантів. Ними можуть бути: кількість здобувачів фахової передвищої освіти, наявність контрактів на цільову підготовку здобувачів із бізнес-структурами,

результативність здобувачів у конкурсах науково-дослідних робіт і предметних олімпіадах, визнання наукових шкіл університетів і коледжів. Перехід до забезпечення поточних потреб ЗВО за допомогою виділення блоку грантів завжди супроводжується впровадженням об'єктивної формули для розподілу фінансування між закладами вищої освіти. Її прийняття дозволяє забезпечити однорідність у системі вищої освіти і уникнути довготривалої процедури переговорів з ЗВО, зменшити залежність від колишнього рівня фінансування, яке могло бути нерівномірним. Формульне фінансування має бути прозорим, простим для адаптування різних видів суспільних витрат.

Україна потребує формування освітньої моделі, орієнтованої на кінцевий освітній продукт і результати продуктивності діяльності ЗВО. На першому етапі цільовим таргетом може бути або освітній продукт, або продуктивність, на другому етапі доцільно об'єднати критерії освітнього продукту і продуктивності. Критерії виділення бюджетних коштів мають стосуватися окремо дослідницької діяльності і навчального процесу, частина коштів, виділених на дослідницьку діяльність, має визначатися на конкурентних засадах. Державне фінансування дослідницької діяльності має ґрунтуватися на якісних критеріях і показниках, експертній оцінці пропозицій щодо дослідницької діяльності. Сама дослідницька діяльність ЗВО є критерієм якості освітнього продукту, а продаж навчальних і дослідницьких послуг є проявом фінансової автономії.

Контрактне забезпечення діяльності ЗВО має передбачати укладання двох типів договорів: по-перше, із центральним або регіональним органом державного (місцевого) самоврядування з метою формування спеціальних програм додаткових навчальних курсів або дослідницьких проектів; по-друге, з приватними організаціями на відкритому ринку освітніх послуг. Перший тип контрактів дозволяє ЗВО отримувати додаткове державне (муніципальне) фінансування, якщо вони пропонують спеціальні навчальні курси або дослідницькі проекти додатково до звичайних видів діяльності, які

відповідають потребам суспільства загалом та територіальних громад. Контракти такого типу можуть не укладатися на основі конкурсної тендерної процедури на відкритому ринку освітніх послуг. Проте їх кінцевий освітній продукт і результат завжди піддаються моніторингу. Контракти першого типу можуть розглядатися як обмежена версія системи державного суспільного фінансування на основі встановлених таргетів. Вони можуть співіснувати з фінансуванням на основі вхідних даних про освітні контракти, заохочення інвестицій у стратегічне планування і стратегічний менеджмент ЗВО.

Значну частину фінансування коледжі мають отримувати за рахунок оплати здобувачами фахової передвищої освіти навчальних послуг. Розрізняють два види оплати у вищому навчальному закладі: оплата, яка покриває надання освітніх послуг; оплата при реєстрації, яка включає адміністративні витрати, пов'язані з зарахуванням здобувачів фахової передвищої освіти до ЗВО і складанням іспитів.

Продуктивність ЗВО має вимірюватися на основі позиції у рейтингах, передусім, на основі врахування результатів дослідницької діяльності, рівня університетської автономії в частині освітньої діяльності та укладання бюджету. Результати дослідження показали, що університетська автономія і фінансування сприяють розвитку дослідницької діяльності. Конкуренція під час отримання грантів сприяє формуванню конкурентних відносини між ЗВО. Зарубіжна практика свідчить, що ЗВО з високим рівнем автономії мають кращі показники продуктивності. «Нові механізми фінансування приділяють більше уваги показникам продуктивності діяльності вищого навчального закладу і якості освітнього продукту. Державні бюджети не можуть задовольняти фінансові потреби сучасних систем вищої освіти, тому це потребує нових фінансових інструментів управління і урізноманітнення ресурсів, що призвело до перегляду систем фінансування вищої освіти в багатьох країнах Європи і впровадження реформ» [61, с. 120].

Впровадження систем управління якістю в практику вітчизняних ЗВО має ґрунтуватися на ДСТУ ISO 9000:2015, ДСТУ ISO 9001:2015. «Організація, орієнтована на якість, сприяє формуванню культури, що має результатом поведінку, ставлення, діяльність і процеси, які додають цінність через задоволення потреб і очікувань замовників й інших відповідних стейкхолдерів» [62]. Якість освітніх послуг визначається здатністю задовольняти потреби здобувачів ЗВО, а також передбаченим і непередбаченим впливом на відповідні зацікавлені сторони. Вона охоплює не тільки їхні передбачені функції та характеристики, але також їх здатність сприймати цінність і користь для споживача освітніх послуг (рис. 3.6).

Рис. 3.6. Концептуальна схема СУЯ ЗВО

Джерело: власна розробка

Середовище ЗВО ураховує внутрішні чинники (цінності, культуру, знання та дієвість) та зовнішні чинники (правові, технологічні, конкурентні, ринкові, культурні, соціальні та економічні).

Поняття стейкхолдерів поширюється на замовників освітніх послуг, здобувачів вищої і фахової передвищої освіти, роботодавців, спонсорів, грантодавців тощо.

Частину процесу розуміння середовища ЗВО становить ідентифікування її стейкхолдерів, з якими пов'язаний значний ризик для сталості ЗВО, якщо їхні потреби та очікування не буде виконано. ЗВО визначають, які результати необхідно подати цим відповідним зацікавленим сторонам, щоби знизити цей ризик. ЗВО привертають увагу відповідних стейкхолдерів, від яких залежить їхній успіх, залучають їх і зберігають їх підтримку.

Науково-педагогічний, педагогічний, обслуговуючий персонал становлять суттєво важливий ресурс в ЗВО. Їх дієвість залежить від того, як персонал поводить себе в межах системи, у якій він працює. У межах ЗВО персонал стає задіяним і діє згуртовано в разі спільного розуміння політики у сфері якості та результатів, які бажає здобути ЗВО. СУЯ є найбільш результативною, якщо всі науково-педагогічні, педагогічні, обслуговуючі працівники розуміють, які навички, навчання, освіта та досвід потрібні для виконання їхніх функцій і обов'язків, та застосовують їх. Найвище керівництво зобов'язане забезпечити можливості для персоналу розвивати необхідну компетентність [63].

Важливе значення для безпечного функціонування ЗВО в ринкових умовах є ISO 31000 – «Управління ризиками». «Зазначений стандарт спрямований на створення цінностей ЗВО завдяки управлінню ризиками і допомагає визначити стратегію, довгострокові цілі та можливості прийняття обґрунтованих рішень. Запровадження даного стандарту передбачає врахування внутрішнього і зовнішнього середовища ЗВО, а також ризики, пов'язані із поведінкою людей та культурою» [64, с. 66]. Також ЗВО

рекомендується запровадити ISO 22301 (business continuity management system) – «Управління безперервністю бізнесу». Він визначає структуру і вимоги до запровадження і підтримки системи менеджменту безперервності освітнього процесу, що розвиває безперервність освітнього процесу, відповідну величині і типу впливу, яку ЗВО може прийняти або не прийняти після збою. Зазначений стандарт визначає потреби ЗВО та необхідність розробки таргетів із забезпечення безперервності освітнього процесу. Ключовими елементами стандарту є: підтримка процесів реагування для забезпечення того, щоб ЗВО могла запобігти збоєм; аналіз продуктивності та ефективності управління безперервністю освітнього процесу; постійне вдосконалення на основі якісних і кількісних показників системи управління безперервністю освітнього процесу.

Під час оцінки ризиків функціонування закладів фахової передвищої освіти необхідно враховувати демографічні прогнози, пов'язані зі зменшенням кількості випускників шкіл і, відповідно, їх абітурієнтів. Зазначене скорочення може викликати ризик невиконання державного (регіонального) замовлення, а також уповільнити процес комерціалізації та виконання планів формування доходів спеціального фонду за рахунок обмінних операцій [65, с. 615].

Розглянувши Стратегію розвитку вищої освіти України на 2021-внесимо такі зауваження і пропозиції:

1. Уточнити Операційну ціль 1.2 «Розвиток автономії ЗВО» (стор. 39) в частині таких підпунктів:

а) пп.1.2.2 (стор. 40) – додати: «повноваження з отримання банківських кредитів, володіння будівлями і спорудами, отримання плати за навчання зі здобувачів фахової передвищої освіти країн ЄС і країн – не членів ЄС (бакалаврат, магістратура, аспірантура)»;

б) пп. 1.2.4. Забезпечення академічної та організаційної автономії ЗВО задля оптимізації пристосування до ринку праці (стор. 40) – конкретизувати шляхом введення таких підпунктів:

«1.2.4.1. Академічна автономія ЗВО передбачає можливість: визначення загальної кількості здобувачів фахової передвищої освіти, впровадження і припинення навчальних програм (бакалаврат, магістратура, аспірантура), вибору мови викладання, вибору механізмів забезпечення якості навчання, розробки змісту навчальних програм.

1.2.4.2. Організаційна автономія ЗВО передбачає: право визначення процедури і критеріїв обрання, а також звільнення виконавчого керівника (ректора), здатність приймати рішення щодо внутрішніх академічних структур і організаційної структури управління, здатність створювати суб'єкти господарської діяльності, право формування та затвердження власного штатного розпису».

2. Доповнити Операційну ціль 5.1 «Підвищення статусу викладача в суспільстві» (стор. 50) таким підпунктом:

«5.1.7. Забезпечення гідного рівня оплати викладачів ЗВО шляхом розробки правових механізмів реалізації положень статті 61 ЗУ «Про освіту» в частині встановлення посадових окладів педагогічних, науково-педагогічних працівників».

Реалізація зазначених пропозицій сприятиме збільшенню автономії ЗВО, покращенню якості навчального процесу, зміцненню конкурентоспроможності бюджетних закладів освіти.

Аналізуючи викладене вище, зазначимо, що комерціалізація – це посилення впливу ринкових відносин на мету та завдання вищої освіти, а також зростання значущості знань як ресурсу економічного розвитку, що фокусується в концепції економіки, заснованій на знаннях. Неоднозначне сприйняття університетською спільнотою сутності процесу комерціалізації породжує певну одновекторність його оцінки, що створює додатковий бар'єр для модернізації вищої школи та подальшого розвитку системи української вищої освіти. Дослідження зарубіжного досвіду комерціалізації вищої освіти приводить до висновку, що Україні доцільно врахувати світові тенденції в цій сфері, зокрема в плані запровадження моделі підприємницького ЗВО.

Висновки до розділу 3

1. В основу організації фінансового менеджменту ЗФПО пропонується покласти систему фінансового управління витратами, яка залежить від його специфіки, масштабів діяльності, форми власності, організаційної структури. Координація і регулювання витрат здійснюється в рамках контролю і аналізу виконання кошторису з метою забезпечення стабільності освітнього процесу і фінансів. Стратегія фінансового управління витратами будується на альтернативній основі і може передбачати не лише їх економію, але і раціоналізацію розподілу між цикловими комісіями, відділеннями ЗФПО тощо. Вона може розроблятися керівництвом фахового коледжу за принципом дерева таргетів у напрямку «зверху-вниз», а уточнення від відповідальних за центри витрат – «знизу-вверх».

3. Під комерціалізацією розуміється перетворення знань у товар на основі проникнення ринкових відносин в діяльність закладів освіти. Із соціально-економічної точки зору вона має як переваги, пов'язані зі зростанням обсягів фінансових ресурсів у розпорядженні закладів освіти, так і недоліки – порушення принципу соціальної справедливості і сприяння елітизації освіти, закріпленню соціальної нерівності тощо. Формулою комерціалізації є ланцюг «замовник-продуцент освітніх послуг».

4. Україна потребує формування бінарною системою вищої освіти, яка складається з підприємницьких і підприємницьких університетів, переходу від деталізованого бюджету ЗВО до виділення поточного фінансування у формі блоків грантів, отримання автономії у використанні сформованих коштів на поточні витрати, фінансування дослідницької діяльності, капітальних витрат і різноманітних проектів за рахунок коштів бізнес-структур; підвищення заробітної плати науково-педагогічного персоналу за рахунок доходів від дослідницької діяльності і консультування суб'єктів підприємництва; удосконалення розподілення бюджетних коштів на основі формул і контрактів на державне (регіональне) замовлення.

5. Впровадження систем управління якістю в практику вітчизняних ЗВО має ґрунтуватися на ДСТУ ISO 9000:2015, ДСТУ ISO 9001:2015, ISO 31000 – «Управління ризиками». Якість освітніх послуг визначається здатністю задовольняти потреби здобувачів ЗВО, а також передбаченим і непередбаченим впливом на відповідні зацікавлені сторони.

Резервами покращення ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі є:

- реструктуризація активів на користь зростання частки нематеріальних і матеріальних оборотних активів;

- подальше продовження подолання негативної тенденції системного відтоку грошових коштів і дефіцитного фінансування;

- активізація маркетингової діяльності коледжу з метою забезпечення зростання обсягів платних послуг і коштів спеціального фонду від обмінних операцій;

- використання нових форм PR-менеджменту з метою залучення грантів на проведення наукових досліджень, цільового фінансування з позабюджетних фондів, спонсорської допомоги для збільшення коштів спеціального фонду від необмінних операцій;

- посилення уваги до підготовки бюджетних запитів на фінансування капітальних видатків із коштів загального фонду.

ВИСНОВКИ

Зміст основних висновків і рекомендацій кваліфікаційної магістерської роботи полягає у такому:

1. Система освіти в Україні є ієрархічною системою, у якій фахова передвища освіта займає проміжне положення Деталізація правових норм Закону України «Про освіту» в часині фахової передвищої освіти відбувається на рівні Закону України «Про фахову передвищу освіту». Розділ X зазначеного Закону регламентує фінансово-економічні відносини в сфері фахової передвищої освіти. Вони стосуються: правового статусу майна, порядку фінансування із Державного і місцевого бюджетів, формування та розміщення державного замовлення, надання освітніх субвенцій і державної (місцевої) підтримки.

2. Діюча в Україні модель кошторисного фінансування орієнтована на жорсткий контроль витрат, робить бюджет стабільним, а ймовірність нецільового використання ресурсів низькою. При цьому попри посилену увагу до контролю проміжних результатів виконання кошторису майже відсутній моніторинг досягнення кінцевих, суспільно значущих результатів. Перехід до концепції бюджетування, орієнтованого на результати, з використанням програмно-цільового методу дозволить забезпечити оптимальність фінансування заходів соціально-економічної політики, в тому числі потреб бюджетних закладів освіти в безпосередній залежності від досягнутої ними кількості і якості освітніх послуг.

3. Організація державного фінансового менеджменту має відповідати потребам підвищення ефективності і результативності реалізації бюджетної політики, створення повноцінної та дієвої системи державного фінансового контролю, забезпечення макроекономічної збалансованості, зростання прозорості управління державними фінансовими ресурсами. Основними принципами організації корпоративного фінансового менеджменту закладів освіти є: інтегрованість із державним фінансовим менеджментом в освіті як

виді економічної діяльності, безперервність, адаптивність (динамізм), комплексність, альтернативність, стратегічна орієнтованість, економічна ефективність, соціальна спрямованість, спрямованість на досягнення запланованих результатів.

4. Освітня реформа в Україні істотно вплинула на динаміку і структуру закладів вищої освіти. Їх кількість протягом 1990-2020 років скоротилася майже втричі. Динаміка кількості закладів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ описується низхідним лінійним трендом, а університетів, академій, інститутів – висхідним поліноміальним. Кількість здобувачів освіти скоротилася меншими темпами, або на 12%. Динаміка кількості здобувачів освіти в частині коледжів, технікумів, училищ протягом 1990-2020 років також описується низхідним лінійним трендом з множинним коефіцієнтом детермінації 0,9385, а університетів, академій, інститутів – параболою

5. Об'єктом дослідження є ВСП «Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій ДУІТ». Суб'єктами фінансового менеджменту у фаховому коледжі є: засновник в особі Міністерства освіти і науки України, директор, заступника директора з адміністративної роботи, наглядова рада, загальні збори трудового колективу, органи студентського самоврядування, стипендіальна комісія, планово-економічний відділ, бухгалтерія, незалежні аудитори, які запрошуються для проведення інституційного аудиту

6. Позитивами діяльності фахового коледжу є: задовільний фінансовий стан; покращення фізичного стану об'єктів основних засобів; висока питома вага основних засобів та низький рівень їх зносу. Негативами діяльності фахового коледжу є: значна втрата власного капіталу; значне превалювання загального фонду над спеціальним; перехід до від'ємних значень власного оборотного капіталу; наявність фактів дефіцитного кошторисного фінансування.

7. У кваліфікаційній магістерській роботі було надано оцінку

ефективності державного фінансового менеджменту в освіті і виявлено його вади, пов'язані з невиконанням мінімального нормативу витрат у ВВП, поширенням неефективного кошторисного фінансування і незначною роллю програмно-цільового методу усупереч наявності нормативної бази. Запропоновані методи удосконалення державного фінансового менеджменту пов'язані з переходом до бюджетування з чітко визначеними цілями, які має досягти отримувач бюджетних коштів. В основу організації фінансового менеджменту ЗФПО пропонується покласти систему фінансового управління витратами, яка залежить від його специфіки, масштабів діяльності, форми власності, організаційної структури. Координація і регулювання витрат здійснюється в рамках контролю і аналізу виконання кошторису з метою забезпечення стабільності освітнього процесу і фінансів.

8. Під комерціалізацією розуміється перетворення знань у товар на основі проникнення ринкових відносин в діяльність закладів освіти. Із соціально-економічної точки зору вона має як переваги, пов'язані зі зростанням обсягів фінансових ресурсів у розпорядженні закладів освіти, так і недоліки – порушення принципу соціальної справедливості і сприяння елітизації освіти, закріпленню соціальної нерівності тощо. Формулою комерціалізації є ланцюг «замовник-продуцент освітніх послуг».

9. Впровадження систем управління якістю в практику вітчизняних ЗВО має ґрунтуватися на ДСТУ ISO 9000:2015, ДСТУ ISO 9001:2015, ISO 31000 – «Управління ризиками». Якість освітніх послуг визначається здатністю задовольняти потреби здобувачів ЗВО, а також передбаченим і непередбаченим впливом на відповідні зацікавлені сторони.

10. Резервами покращення ефективності фінансового менеджменту у фаховому коледжі є: реструктуризація активів на користь зростання частки нематеріальних і матеріальних оборотних активів; подальше продовження подолання негативної тенденції системного відтоку грошових коштів і дефіцитного фінансування; активізація маркетингової діяльності коледжу з метою забезпечення зростання обсягів платних послуг і коштів спеціального

фонду від обмінних операцій; використання нових форм PR-менеджменту з метою залучення грантів на проведення наукових досліджень, цільового фінансування з позабюджетних фондів, спонсорської допомоги для збільшення коштів спеціального фонду від необмінних операцій; посилення уваги до підготовки бюджетних запитів на фінансування капітальних видатків із коштів загального фонду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Пантелейчук О. С. Розвиток технологій програмно-цільового планування у системі бюджетного фінансування вищої освіти. *Економіка і управління*. 2011. № 2. С. 40-43.
2. Горин В. П. Бюджетне фінансування освіти в світлі критеріїв соціальної безпеки. *Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]*. Сер. : Економіка. 2010. Вип. 15. С. 248-255.
3. Широкопояс О. Ю. Аналіз видатків зведеного бюджету на фінансування закладів освіти в Україні. *Економічний простір*. 2019. № 147. С. 186-202.
4. Ящук Т. А. Бюджетне фінансування закладів вищої освіти в Україні. *Бізнес-навігатор*. 2018. Вип. 1-1. С. 101-105.
5. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19?find=1&text=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%B2%D0%B8%D1%89#w1_12
6. Про фахову передвищу освіту: Закон України від 06.06.2019 № 2745-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19?find=1&text=%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87#w1_1
7. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/ed20150920#Text>
8. Бахрушин В. Є. Розподіл бюджетного фінансування у вищій освіті, як проблема багатокритеріального прийняття рішень. *Системні технології*. 2018. Вип. 3. С. 118-124.
9. Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2002-%D0%BF#Text>

10. Грициняк О. І. Про роль бюджету у фінансуванні освіти і науки в Україні. *Вісник Одеського національного університету. Економіка*. 2013. Т. 18, Вип. 1(1). С. 79-82.

11. Глухова В. І. Фінансування видатків бюджету на вищу освіту в Україні. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2020_5_74

12. Про схвалення Концепції застосування програмно-цільового методу в бюджетному процесі^ Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.09.2002 № 538-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/538-2002-%D1%80#Text>

13. Михайленко С. В. Удосконалення механізмів управління бюджетним фінансуванням розвитку сфери вищої освіти. *Економіка і управління*. 2011. № 4. С. 34-38.

14. Волохова І. С. Проблеми фінансування суспільних благ за рахунок коштів територіальних бюджетів (на прикладі галузі освіти). *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2013. Вип. 2(2). С. 20-27.

15. Лисенко Ж. П. Моделі бюджетування у сфері державного фінансового менеджменту. *Ефективна економіка*. 2015. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_3_27

16. Денисенко Н. О. Використання інструментів фінансового та бюджетного менеджменту в управлінні розвитком території. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. 2012. Вип. 30. С. 173-179.

17. Короленко С. М. Удосконалення фінансового менеджменту в бюджетному процесі. *Ефективна економіка*. 2017. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2017_3_34

18. Денисенко Н. О. Використання інструментів фінансового та бюджетного менеджменту в управлінні розвитком території. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. 2012. Вип. 30. С. 173-179.

19. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України; Стратегія від 25.06.2013 № 344/2013. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#Text>

20. Стратегія розвитку вищої освіти України на 2021-2031 роки. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2020/09/25/rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf>

21. Заклади вищої освіти. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/osv_rik/osv_u/vuz_u.xlsx

22. Освіта в Україні: виклики та перспективи. Інформаційно-аналітичний збірник. 2020. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/serpneva-konferencia/2020/metod-zbirka-osvita-ta-covid-2020.pdf>

23. Зеленський К. В. Законодавчі умови бюджетного фінансування вищої освіти України. *Ефективна економіка*. 2018. № 12. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2018_12_75

24. Горин В. П., Коваль С. Л. Проблеми бюджетного фінансування та перспективи застосування інструментів фандрайзингу у системі вищої освіти України. *Економіка та держава*. 2021. № 8. С. 42-46.

25. Сластьоненко О. О., Шумінська М. І. Проблеми правового забезпечення бюджетного фінансування освіти в Україні та шляхи їхнього вирішення. *Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика)*. 2019. Вип. 14. С. 79-85.

26. Чекіна В. Д., Воргач О. А. Вплив витрат на освіту на економічне зростання: емпірична оцінка. *Економіка промисловості*. 2020. № 3. С. 96-122.

27. Усик В. І. Правило частки витрат на освіту у регулюванні освітньої сфери. *Економічний аналіз*. 2018. Т. 28, № 3. С. 93-100.

28. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>

29. Косова Т. Д., Березовенко Л. В. Аналіз складу та структури витрат на навчання під час підготовки офіцера в системі вищої освіти. *Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського. Економічні науки*. 2013. № 3. С. 90-99.

30. Парасій-Вергуненко І. М. Методологічні аспекти управління витратами закладами вищої освіти: завдання, принципи та функції. *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія : Економіка*. 2019. № 12. С. 193-198.

31. Ловінська Л. Г., Парасій-Вергуненко І. М. Вартість освітніх послуг як базовий показник розподілу бюджетного фінансування між закладами вищої освіти. *Наукові праці НДФІ*. 2018. Вип. 3. С. 18-36.

32. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 135 "Витрати": Наказ Міністерства фінансів України від 18.05.2012 № 568. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0903-12#Text>

33. Коритник Л. П. Структура прямих і непрямих (загальновиробничих) витрат закладів вищої освіти. *Наукові праці НДФІ*. 2018. Вип. 4. С. 79-93.

34. Авксентьев М. Ю. Аналіз ефективності бюджетних витрат на вищу освіту. *Ефективна економіка*. 2015. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_1_14

35. Тростенюк Т. М. Класифікація витрат державних закладів вищої освіти для підсистеми управлінського обліку. *Економічний простір*. 2020. № 157. С. 103-110.

36. Цалько Ю. М. До питання про управління витратами та визначення собівартості освітніх послуг у вищих навчальних закладах приватної форми власності. *Ефективна економіка*. 2011. № 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2011_10_27

37. Харківська А. Стратегія позиціонування закладу вищої освіти: від управління витратами до управління результатами. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2018. Вип. 22(2). С. 133-137.

38. Парасій-Вергуненко І. М. Факторний аналіз виконання бюджетів витрат закладів вищої освіти: методичні аспекти. *Фінанси України*. 2019. № 12. С. 85-97.

39. Салига С. Я., Гельман В. М. Розвиток методів визначення соціально-економічної ефективності витрат на освітні послуги. *Університетські наукові записки*. 2007. № 3. С. 213-223.

40. Гальків Л. І. Загальні витрати на освіту в Україні та їх роль у формуванні інноваційного потенціалу. *Науковий вісник [Буковинського державного фінансово-економічного університету]*. Економічні науки. 2014. Вип. 27. С. 299-303.

41. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 124 «Доходи»: Наказ Міністерства фінансів України від 24.12.2010 № 1629. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0089-11#Text>

42. Кльов М. В. Особливості прояву комерціалізації у системі вищої освіти Сполучених Штатів Америки. *Грані*. 2014. № 6. С. 111-116.

43. Кльов М. В. Комерціалізація вищої освіти: характерні риси та тенденції розвитку. *Грані*. 2014. № 5. С. 85-91.

44. Хомерікі О. А. Комерціалізація освіти: світовий досвід і український контекст. *Грані*. 2015. № 8. С. 101-105.

45. Жилінська О., Волошина В. Глобалізаційні аспекти комерціалізації сфери вищої освіти. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2013. Вип. 6. С. 44-51.

46. Стригуль М. В. Трансформація університету як форма прояву економізму та комерціалізації у системі вищої освіти. *Габітус*. 2018. Вип. 5. С. 93-96.

47. Меньяло В. Комерціалізація результатів наукових досліджень вищих навчальних закладів України як пріоритет державної політики у сфері вищої освіти. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. 2012. Вип. 4. С. 130-137.

48. Пакуліна А. А. Інноваційний розвиток системи вищої освіти, який сприяє комерціалізації й трансферту технологій. *Економічний простір*. 2013. № 70. С. 266-274.

49. Лавринович О. А. Соціальні й духовно-культурні наслідки комерціалізації вищої освіти в Україні. *Економіка та управління на транспорті*. 2016. Вип. 2. С. 196–202.

50. Лавринович О. А. Комерціалізація вищої освіти: соціальні наслідки та ціннісні виміри. *Вісник Черкаського університету. Серія : Філософія*. 2014. № 31. С. 64-71.

51. Лебедева Л. В., Митрофанова А. С. Проблеми комерціалізації системи вищої освіти в Україні за умов формування постіндустріального ладу. *Бізнес Інформ*. 2017. № 2. С. 65-71.

52. Стригуль М. В. Особливості прояву економізму та комерціалізації в українській освітній системі: емпіричні обґрунтування. *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*. 2017. Вип. 73. С. 127-135.

53. Рач В. А., Борзенко-Мірошніченко А. Ю. Особливості комерційного аспекту проектного аналізу регіональних освітніх проектів. *Управління проектами та розвиток виробництва*. 2010. № 1. С. 113-120.

54. Полотай О. І., Лозинський Ю. Р. Особливості управління проектом надання освітніх послуг у вищих навчальних закладах України (на прикладі Львівської комерційної академії). *Вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності*. 2012. № 6. С. 83-89.

55. Маргасова В. Г., Ткаленко Н. В., Шестаковська Т. Л. Інформаційно-комунікаційна інфраструктура комерціалізації інновацій сфери вищої освіти України. *Науковий вісник Полісся*. 2019. № 1. С. 132-138.

56. Холявко Н. І., Шестаковська Т. Л. Модель комерціалізації результатів наукових досліджень закладами вищої освіти України. *Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економіка, управління та адміністрування*. 2018. № 3. С. 56-62.

57. Бруєва В. А. Адаптивне управління процесом набуття прав інтелектуальної власності та комерціалізацією досліджень у закладах вищої освіти. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2020. № 66. С. 42-51.

58. Резніченко Л., Кириченко Т. Комерціалізація української вищої освіти – приватно-правові аспекти. *Історико-правовий часопис*. 2015. № 2. С. 184-189.

59. Тимошенко І. В., Мороз С. Е., Калашник О. В. Комерціалізація вищої освіти: баланс між перевагами та ризиками. *Бізнес Інформ*. 2021. № 6. С. 72-77.

60. Машика Ю. В., Сушня А. О. Вплив фінансування та системи розподілу бюджетних коштів на якість освіти в Україні. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки*. 2012. Вип. 32(1). С. 104-106.

61. Гладченко М. М. Фінансова автономія університету як одна з передумов появи і розвитку стратегічного менеджменту вищої освіти країн Європейського Союзу. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*. 2013. № 15. С. 116-123.

62. ДСТУ ISO 9000:2015. Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів. URL: http://online.budstandart.com/ru/catalog/doc-page?id_doc=64030

63. ДСТУ ISO 9001:2015. Системи управління якістю. Вимоги. URL: <https://nau.edu.ua/ua/menu/quality/sistema-menedzhmentu-yakosti-nau/>

64. Товмасян В. Р., Давиденко В. В. Запобігання фінансовим ризикам на основі впровадження стандартів системи менеджменту якості на авіаційних підприємствах. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2020. Вип. 33(2). С. 63-68.

65. Коверник Н. В. Особливості планування і фінансування видатків бюджету на освіту. *Молодий вчений*. 2016. № 11. С. 614-617.

ДОДАТКИ

Додаток А

Основна інформація з ЄДР:

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ "КИЇВСЬКИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ МОРСЬКОГО І РІЧКОВОГО ФЛОТУ ТА
ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЕРЖАВНОГО ЗВО
ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ"**

#41441009

ЄДРПОУ:	41441009
Назва:	ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ "КИЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ МОРСЬКОГО І РІЧКОВОГО ФЛОТУ ТА ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЕРЖАВНОГО ЗВО ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ"
Організаційна форма:	Філія (інший відокремлений підрозділ)
Адреса:	04211, місто КИЇВ, проспект ГЕРОЇВ СТАЛІНГРАДУ, будинок 2 Запис в ЄДР: 04211, м. Київ, просп. Героїв Сталінграду, буд. 2
Стан:	Зареєстровано
Уповноважені особи:	Герштман Олена Вікторівна - підписант
Материнська компанія:	ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ Код ЄДРПОУ: #41330257 Адреса: м. Київ, вул. Кирилівська, буд. 9
Види діяльності:	85.41 Фахова передвища освіта 85.31 Загальна середня освіта 85.42 Вища освіта 85.60 Допоміжна діяльність у сфері освіти
Контакти:	+38 (044) 418-67-18
	Оновлено: 09.08, 11:59

Перебуває на обліку:

	ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ #37507880 Дата взяття на облік: 06.07.2017
Реєстр платників єдиного внеску	ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ #44116011 Дата взяття на облік: 06.07.2017 Номер взяття на облік: 10000000964779
Реєстр платників податків	ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ #44116011 Дата взяття на облік: 06.07.2017 Номер взяття на облік: 88176

Податки:

Податковий борг:	<i>Відсутній</i>
Борг по ЄСВ:	<i>Відсутній</i>

Додаток Б

Фінансова звітність фахового коледжу за 2016-2020 роки

Продовження Додатку Б

Додаток 1 до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 "Подання фінансової звітності"

	Дата (рік, місяць, число)	КОДИ		
		2021	01	01
Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009	
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000	
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610	
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085	
Вид економічної діяльності	Фахова передвища освіта	за КВЕД	85.41	
Одиниця виміру: грн.				

БАЛАНС
на 01.01. 2021 року

Форма N 1-дс

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. НЕФІНАНСОВІ АКТИВИ			
Основні засоби:			
залишкова вартість	010	17917466	21571181
знос	011	9167238	9294866
первісна вартість	012	27084704	30866047
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	020		
накопичена амортизація	021		
первісна вартість	022		
Незавершені капітальні інвестиції	030		
Запаси	040	309897	895987
Малоцінні та швидкозношувані предмети	050		
Готова продукція	060		
Інші нефінансові активи	070		
Усього за розділом I	100	18227363	22467168
II. ФІНАНСОВІ АКТИВИ			
Довгострокова дебіторська заборгованість	110		
Довгострокові фінансові інвестиції	120		
Поточна дебіторська заборгованість:			
за розрахунками з бюджетом	130		
за розрахунками за товари, роботи, послуги	140		309621
за наданими кредитами	150		
за виданими авансами	160		
за розрахунками із соціального страхування	170	6644	28582
за внутрішніми розрахунками	180		
інша поточна дебіторська заборгованість	190		

Поточні фінансові інвестиції	200		
Грошові кошти та їх еквіваленти бюджетних установ та державних цільових фондів в:			
національній валюті, у тому числі в:	210	215340	445180
касі	211	21079	
казначействі	212	194261	445180
установах банків	213		
іноземній валюті	220		
Кошти бюджетів та інших клієнтів на:			
єдиному казначейському рахунку	230		
рахунках в установах банків, у тому числі:	240		
у національній валюті	241		
в іноземній валюті	242		
Інші фінансові активи	250		
Усього за розділом II	280	221984	783383
III. ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	290		
БАЛАНС	300	18449347	23250551

ПАСИВ	Код рядка	На початок звітнього року	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ			
Внесений капітал	330	26946581	26946581
Фонд дооцінки	340		3840332
Фінансовий результат	350	-8507478	-7759162
Капітал у підприємства	360		
Резерви	370		
Усього за розділом I	410	18439103	23027751
II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Довгострокові зобов'язання:			
за цінними паперами	420		
за кредитами	430		
інші довгострокові зобов'язання	440		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	450		
Поточні зобов'язання:			
за платежами до бюджету	460	1552	388
за розрахунками за товари, роботи, послуги	470		194218
за кредитами	480		
за одержаними авансами	490		
за розрахунками з оплати праці	500	5092	1599
за розрахунками із соціального страхування	510	1565	
за внутрішніми розрахунками	520		
інші поточні зобов'язання	530	3600	26595
Усього за розділом II	570	10244	222800
III. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ			
IV. ДОХОДИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ			
БАЛАНС	600	18449347	23250551

Керівник	
Головний бухгалтер (бухгалтер)	

Продовження Додатку Б

	Дата (рік, місяць, число)	КОДИ		
		2021	01	01
Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009	
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000	
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610	
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085	
Вид економічної діяльності	Фахова передвища освіта	за КВЕД	85.41	
Одиниця виміру: грн.				

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ
за 2020 рік

I. ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ДІЯЛЬНОСТІ

Форма N 2-дс			
Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
ДОХОДИ			
Доходи від обмінних операцій			
Бюджетні асигнування	010	21642752	18828285
Доходи від надання послуг	020	1175632	820150
Доходи від продажу	030	5112	3348
Фінансові доходи	040		
Інші доходи від обмінних операцій	050	190583	35242
Всього доходів від обмінних операцій	080	23014079	19687025
Доходи від необмінних операцій			
Податкові надходження	090		
Неподаткові надходження (адміністративні збори та платежі)	100		
Трансферти	110		
Надходження до державних цільових фондів	120		
Інші доходи від необмінних операцій	130	17829	18547
Всього доходів від необмінних операцій	170	17829	18547
Всього доходів	200	23031908	19705572
ВИТРАТИ			
Витрати за обмінними операціями			
Витрати на виконання бюджетних програм	210	18529952	16390067
Витрати на виготовлення продукції (надання послуг, виконання робіт)	220	1251946	768712
Витрати з продажу активів	230		
Фінансові витрат	240		
Фінансові витрати	250		
Інші витрати за обмінними операціями	260	21591	18121
Всього витрат за обмінними операціями	290	19803489	17176900
Витрати за необмінними операціями		19803489	17176900
Трансферти	300		
Інші витрати за необмінними операціями	310	2480103	2438218

Всього витрат за необмінними операціями	340		
Всього витрат	400	22283592	19615118
Профіцит/дефіцит за звітний період	410	748316	90454

**II. ВИДАТКИ БЮДЖЕТУ (КОШТОРИСУ) ЗА ФУНКЦІОНАЛЬНОЮ
КЛАСИФІКАЦІЄЮ ВИДАТКІВ ТА КРЕДИТУВАННЯ БЮДЖЕТУ**

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Загальнодержавні функції	440		
Оборона	450		
Суспільний порядок, безпека та судова влада	460		
Економічна діяльність	470		
Охорона навколишнього природного середовища	480		
Житлово-комунальне господарство	490		
Охорона здоров'я	500		
Духовний та фізичний розвиток	510		
Освіта	520	22283592	19615118
Соціальний захист та соціальне забезпечення	530		
УСЬОГО	540	22283592	19615118

III. ЕЛЕМЕНТИ ВИТРАТ ЗА ОБМІННИМИ ОПЕРАЦІЯМИ

Стаття	Код рядка	Звітний період	За аналогічний період минулого року
Матеріальні затрати	850	14331719	12046336
Витрати на оплату праці	860	2972668	2562903
Відрахування на соціальні заходи	870	2341956	2401085
Амортизація	880	135555	148455
Інші операційні витрати	890	21591	18121
Разом	900	19803489	17176900

Продовження Додатку Б

Звіт
про надходження та використання коштів загального фонду
(форма N 2д)
за 2020 рік

Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085
Вид економічної діяльності	Фахова передвища освіта	за КВЕД	85.41

Періодичність: річна

Одиниця виміру: грн. коп.

Показники	КЕКВ та/або ККК	Код рядка	Затверджено на звітний рік	Затверджено на звітний період (рік)	Залишок на початок звітного року	Надійшло коштів за звітний період (рік)	Касові за звітний період (рік)	Залишок на кінець звітного періоду (року)
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Видатки та надання кредитів - усього	X	010	19185286,00	19185286,00	-	19162689,65	19162689,65	-
у тому числі:	2000	020	19185286,00	-	-	19162689,65	19162689,65	-
Поточні видатки								
<i>Оплата праці і нарахування на заробітну плату</i>	<i>2100</i>	<i>030</i>	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата праці</i>	<i>2110</i>	<i>040</i>	-	-	-	-	-	-
<i>Заробітна плата</i>	<i>2111</i>	<i>050</i>	-	-	-	-	-	-
<i>Грошове забезпечення військовослужбовців</i>	<i>2112</i>	<i>060</i>	-	-	-	-	-	-
<i>Нарахування на оплату праці</i>	<i>2120</i>	<i>070</i>	-	-	-	-	-	-
<i>Використання товарів і послуг</i>	<i>2200</i>	<i>080</i>	<i>19185286,00</i>	-	-	<i>19162689,65</i>	<i>19162689,65</i>	-

1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>Предмети, матеріали, обладнання та інвентар</i>	2210	090	-	-	-	-	-	-
<i>Медикаменти та перев'язувальні матеріали</i>	2220	100	-	-	-	-	-	-
<i>Продукти харчування</i>	2230	110	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата послуг (крім комунальних)</i>	2240	120	-	-	-	-	-	-
<i>Видатки на відрядження</i>	2250	130	-	-	-	-	-	-
<i>Видатки та заходи спеціального призначення</i>	2260	140	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата комунальних послуг та енергоносіїв</i>	2270	150	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата тепlopостачання</i>	2271	160	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата водopостачання та водовідведення</i>	2272	170	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата електросенергії</i>	2273	180	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата природного газу</i>	2274	190	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата інших енергоносіїв та інших комунальних послуг</i>	2275	200	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата енергосервісу</i>	2276	210	-	-	-	-	-	-
<i>Дослідження і розробки, окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм</i>	2280	220	19185286,00	-	-	19162689,65	19162689,65	-
<i>Дослідження і розробки, окремі заходи розвитку по реалізації державних (регіональних) програм</i>	2281	230	-	-	-	-	-	-
<i>Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку</i>	2282	240	19185286,00	19185286,00	-	19162689,65	19162689,65	-
<i>Обслуговування боргових зобов'язань</i>	2400	250	-	-	-	-	-	-
<i>Обслуговування внутрішніх боргових зобов'язань</i>	2410	260	-	-	-	-	-	-
<i>Обслуговування зовнішніх боргових зобов'язань</i>	2420	270	-	-	-	-	-	-
<i>Поточні трансферти</i>	2600	280	-	-	-	-	-	-
<i>Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)</i>	2610	290	-	-	-	-	-	-
<i>Поточні трансферти органам державного управління інших рівнів</i>	2620	300	-	-	-	-	-	-
<i>Поточні трансферти урядам іноземних держав та міжнародним організаціям</i>	2630	310	-	-	-	-	-	-
<i>Соціальне забезпечення</i>	2700	320	-	-	-	-	-	-
<i>Виплата пенсій і допомоги</i>	2710	330	-	-	-	-	-	-
<i>Стипендії</i>	2720	340	-	-	-	-	-	-
<i>Інші виплати населенню</i>	2730	350	-	-	-	-	-	-
<i>Інші поточні видатки</i>	2800	360	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні видатки</i>	3000	370	-	-	-	-	-	-
<i>Придбання основного капіталу</i>	3100	380	-	-	-	-	-	-
<i>Придбання обладнання і предметів довгострокового користування</i>	3110	390	-	-	-	-	-	-

1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>Капітальне будівництво (придбання)</i>	3120	400	-	-	-	-	-	-
Капітальне будівництво (придбання) житла	3121	410	-	-	-	-	-	-
Капітальне будівництво (придбання) інших об'єктів	3122	420	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальний ремонт</i>	3130	430	-	-	-	-	-	-
Капітальний ремонт житлового фонду (приміщень)	3131	440	-	-	-	-	-	-
Капітальний ремонт інших об'єктів	3132	450	-	-	-	-	-	-
<i>Реконструкція та реставрація</i>	3140	460	-	-	-	-	-	-
Реконструкція житлового фонду (приміщень)	3141	470	-	-	-	-	-	-
Реконструкція та реставрація інших об'єктів	3142	480	-	-	-	-	-	-
Реставрація пам'яток культури, історії та архітектури	3143	490	-	-	-	-	-	-
<i>Створення державних запасів і резервів</i>	3150	500	-	-	-	-	-	-
<i>Придбання землі та нематеріальних активів</i>	3160	510	-	-	-	-	-	-
Капітальні трансферти	3200	520	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти підприємствам (установам, організаціям)</i>	3210	530	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти органам державного управління інших рівнів</i>	3220	540	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти урядам іноземних держав та міжнародним організаціям</i>	3230	550	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти населенню</i>	3240	560	-	-	-	-	-	-
Внутрішнє кредитування	4100	570	-	-	-	-	-	-
<i>Надання внутрішніх кредитів</i>	4110	580	-	-	-	-	-	-
Надання кредитів органам державного управління інших рівнів	4111	590	-	-	-	-	-	-
Надання кредитів підприємствам, установам, організаціям	4112	600	-	-	-	-	-	-
Надання інших внутрішніх кредитів	4113	610	-	-	-	-	-	-
Зовнішнє кредитування	4200	620	-	-	-	-	-	-
<i>Надання зовнішніх кредитів</i>	4210	630	-	-	-	-	-	-
Інші видатки	5000	640	X	-	X	X	X	X

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Нерозподілені видатки	9000	650	-	-	-	-	-	-

¹ Заповнюється ропорядниками бюджетних коштів.

Продовження Додатку Б

Додаток 1
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку в державному секторі 101
«Подання фінансової звітності»

	Дата (рік, місяць, число)	КОДИ		
		2019	01	01
Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009	
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000	
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610	
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085	
Вид економічної діяльності	Вища освіта	за КВЕД	85.42	
Одиниця виміру: грн.				

БАЛАНС
на 1 січня 2019 року

Форма № 1-дс

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. НЕФІНАНСОВІ АКТИВИ			
Основні засоби:	1000	17 485 312	18 098 130
первісна вартість	1001	26 276 824	27 139 294
знос	1002	8 791 512	9 041 164
Інвестиційна нерухомість	1010	-	-
первісна вартість	1011	-	-
знос	1012	-	-
Нематеріальні активи:	1020	-	-
первісна вартість	1021	-	-
накопичена амортизація	1022	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1030	-	-
Довгострокові біологічні активи	1040	-	-
первісна вартість	1041	-	-
накопичена амортизація	1042	-	-
Запаси	1050	140 085	130 253
Виробництво	1060	-	-
Поточні біологічні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	17 625 397	18 228 383
II ФІНАНСОВІ АКТИВИ			

Довгострокова дебіторська заборгованість	1100	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції, у тому числі:	1110	-	-
цінні папери, крім акцій	1111		
акції та інші форми участі в капіталі	1112		
Поточна дебіторська заборгованість			
за розрахунками з бюджетом	1120	-	-
за розрахунками за товари, роботи, послуги	1125	-	-
за наданими кредитами	1130	-	-
за виданими авансами	1135	-	-
за розрахунками із соціального страхування	1140	-	-
за внутрішніми розрахунками	1145	-	-
інша поточна дебіторська заборгованість	1150	-	-
Поточні фінансові інвестиції	1155	-	-
Грошові кошти та їх еквіваленти розпорядників бюджетних коштів та державних цільових фондів у:			
національній валюті, у тому числі в:	1160	146 405	125 014
касі	1161	5 424	9 055
казначействі	1162	140 981	115 959
установах банків	1163	-	-
іноземній валюті	1165	-	-
Кошти бюджетів та інших клієнтів на:			
єдиному казначейському рахунку	1170	-	-
рахунках в установах банків у тому числі:	1175	-	-
в національній валюті	1176	-	-
в іноземній валюті	1177	-	-
Інші фінансові активи	1180	-	-
Усього за розділом II	1195	146 405	125 014
III ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	1200	-	-
БАЛАНС	1300	17 771 802	18 353 397
ПАСИВ	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ			
Внесений капітал	1400	17 485 312	26 946 581
Капітал у дооцінках	1410	-	-
Фінансовий результат	1420	225 376	-8 597 932
Капітал у підприємствах	1430	-	-
Резерви	1440	-	-
Цільове фінансування	1450	-	-
Усього за розділом I	1495	17 710 688	18 348 649
II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Довгострокові зобов'язання:			
за цінними паперами	1500	-	-
за кредитами	1510	-	-
інші довгострокові зобов'язання	1520	-	-
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	1530	-	-

Поточні зобов'язання:			
за платежами до бюджету	1540	-	-
за розрахунками за товари, роботи, послуги	1545	-	4 748
за кредитами	1550	-	-
за одержаними авансами	1555	-	-
за розрахунками з оплати праці	1560	-	-
за розрахунками із соціального страхування	1565	-	-
за внутрішніми розрахунками	1570	-	-
інші поточні зобов'язання, з них:	1575	61 114	-
за цінними паперами	1585	-	-
Усього за розділом II	1595	61 114	4 748
III. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	1600	-	-
IV. ДОХОДИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	1700	-	-
БАЛАНС	1800	17 771 802	18 353 397

Продовження Додатку Б

Додаток 2
до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в
державному секторі 101 «Подання фінансової звітності»

	Дата (рік, місяць, число)		КОДИ		
			2019	01	01
Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009		
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000		
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610		
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085		
Вид економічної діяльності	Вища освіта	за КВЕД	85.42		
Одиниця виміру: грн.					

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

за 2018 рік

I. ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
ДОХОДИ			
Доходи від обмінних операцій			
Бюджетні асигнування	2010	16 812 083	-
Доходи від надання послуг (виконання робіт)	2020	505 648	-
Доходи від продажу активів	2030		-
Фінансові доходи	2040	-	-
Інші доходи від обмінних операцій	2050	12 096	-
Усього доходів від обмінних операцій	2080	17 329 827	-
Доходи від необмінних операцій			
Податкові надходження	2090	-	-
Неподаткові надходження	2100	-	-
Трансферти	2110	-	-
Надходження до державних цільових фондів	2120	-	-
Інші доходи від необмінних операцій	2130	77 675	-
Усього доходів від необмінних операцій	2170	77 675	-
Усього доходів	2200	17 407 502	-
ВИТРАТИ			
Витрати за обмінними операціями			
Витрати на виконання бюджетних програм	2210	14 809 883	-
Витрати на виготовлення продукції (надання послуг, виконання робіт)	2220	614 249	-
Витрати з продажу активів	2230	-	-

Фінансові витрати	2240	-	-
Інші витрати за обмінними операціями	2250	12 966	-
Усього витрат за обмінними операціями	2290	15 437 098	-
Витрати за необмінними операціями			
Трансферти	2300	-	-
Інші витрати за необмінними операціями	2310	2 002 200	-
Усього витрати за необмінними операціями	2340	2 002 200	-
Усього витрат	2380	17 439 298	-
Профіцит/дефіцит за звітний період	2390	-31 796	-

II. ВИДАТКИ БЮДЖЕТУ (КОШТОРИСУ) ЗА ФУНКЦІОНАЛЬНОЮ КЛАСИФІКАЦІЄЮ ВИДАТКІВ ТА КРЕДИТУВАННЯ БЮДЖЕТУ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Загальнодержавні функції	2420	-	-
Оборона	2430	-	-
Суспільний порядок, безпека та судова влада	2440	-	-
Економічна діяльність	2450	-	-
Охорона навколишнього природного середовища	2460	-	-
Житлово-комунальне господарство	2470	-	-
Охорона здоров'я	2480	-	-
Духовний та фізичний розвиток	2490	-	-
Освіта	2500	17 439 298	-
Соціальний захист та соціальне забезпечення	2510	-	-
УСЬОГО:	2520	17 439 298	-

IV. ЕЛЕМЕНТИ ВИТРАТ ЗА ОБМІННИМИ ОПЕРАЦІЯМИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Витрати на оплату праці	2820	11 081 666	-
Відрахування на соціальні заходи	2830	2 382 676	-
Матеріальні витрати	2840	1 838 218	-
Амортизація	2850	249 652	-
Інші витрати	2860	12 966	-
Усього	2890	15 565 178	-

Продовження Додатку Б

Додаток 3
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку в державному секторі 101
«Подання фінансової звітності»

	Дата (рік, місяць, число)		КОДИ		
			2019	01	01
Установа	Київський фаховий коледж морського і річкового флоту та транспортних технологій	за ЄДРПОУ	41441009		
Територія	м. Київ	за КОАТУУ	8038000000		
Організаційно-правова форма господарювання	Філія (інший відокремлений підрозділ)	за КОПФГ	610		
Орган державного управління	Міністерство освіти і науки України	за КОДУ	11085		
Вид економічної діяльності	Вища освіта	за КВЕД	85.42		
Одиниця виміру: грн.					

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ
за 2018 рік

Форма № 3-дс

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності			
Надходження від обмінних операцій:			
бюджетні асигнування	3000	16 812 083	-
надходження від надання послуг (виконання робіт)	3005	592 024	-
надходження від продажу активів	3010	-	-
інші надходження від обмінних операцій	3015	12 096	-
Надходження від необмінних операцій:			
податкові надходження	3020	-	-
неподаткові надходження	3025	-	-
трансферти, з них:	3030	-	-
кошти трансфертів, отримані від органів державного управління	3031	-	-
надходження до державних цільових фондів	3040	-	-
інші надходження від необмінних операцій	3045	-	-
Інші надходження	3090	859 185	-
Усього надходжень від операційної діяльності	3095	18 275 388	-
Витрати за обмінними операціями:			
витрати на виконання бюджетних програм	3100	14 809 883	-
витрати на виготовлення продукції (надання послуг, виконання робіт)	3110	614 249	-
витрати з продажу активів	3115	-	-

інші витрати за обмінними операціями	3120	12 966	-
Витрати за необмінними операціями:			
трансферти, з них:	3125	-	-
кошти трансфертів органам державного управління інших рівнів	3126	-	-
інші витрати за необмінними операціями	3130	2 002 200	-
Інші витрати	3180	859 185	-
Усього витрат від операційної діяльності	3190	18 298 483	-
Чистий рух коштів від операційної діяльності	3195	-23 095	-
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності			
Надходження від продажу:			
фінансових інвестицій	3 200	-	-
основних засобів	3205	-	-
інвестиційної нерухомості	3210	-	-
нематеріальних активів	3215	-	-
незавершених капітальних інвестицій	3220	-	-
довгострокових біологічних активів	3225	-	-
Надходження цільового фінансування	3230	-	-
Інші надходження	3235	-	-
Усього надходжень від інвестиційної діяльності	3240	-	-
Витрати на придбання:			
фінансових інвестицій	3245	-	-
основних засобів	3250	-	-
інвестиційної нерухомості	3255	-	-
нематеріальних активів	3260	-	-
незавершених капітальних інвестицій	3265	-	-
довгострокових біологічних активів	3270	-	-
Інші витрати	3285	-	-
Усього витрат від інвестиційної діяльності	3290	-	-
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	3295	-	-
III. Рух коштів у результаті фінансової діяльності			
Надходження від:			
повернення кредитів	3300	-	-
отримання позик	3305	-	-
отримання відсотків (роялті)	3310	-	-
Інші надходження	3340	-	-
Усього надходжень від фінансової діяльності	3345	-	-
Витрати на:			
надання кредитів	3350	-	-
погашення позик	3355	-	-
сплату відсотків	3360	-	-
Інші витрати	3380	-	-
Коригування	3385	-	-

Усього витрат від фінансової діяльності	3390	-	-
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	3395	-	-
Чистий рух коштів за звітний період	3400	-23 095	-
Залишок коштів на початок року	3405	140 981	-
Залишок коштів отриманий	3410		-
Залишок коштів перерахований	3415	1 927	-
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів	3420	-	-
Залишок коштів на кінець року	3425	115 959	-

Дооцінка (уцінка) основних засобів	4100	-	-	-	-	-	-	-
Дооцінка (уцінка) незавершених капітальних інвестицій	4110	-	-	-	-	-	-	-
Дооцінка (уцінка) нематеріальних активів	4120	-	-	-	-	-	-	-
Дооцінка (уцінка) довгострокових біологічних активів	4130	-	-	-	-	-	-	-
Профіцит/дефіцит за звітний період	4200	-	-	-31 796				-31 796
Збільшення капіталу в підприємствах	4210	-	-	-	-	-	-	-
Зменшення капіталу в підприємствах	4220	-	-	-	-	-	-	-
Інші зміни в капіталі	4290	9 461 269	-	-8 791 512	-	-	-	669 757
Разом змін в капіталі	4300	9 461 269	-	-8 823 308	-	-	-	637 961
Залишок на кінець року	4310	26 946 581	-	-8 597 932	-	-	-	18 348 649

Продовження Додатку Б

БАЛАНС (форма №1)
на 1 січня 2017 р.

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду (року)
1	2	3	4
I. НЕОБОРОТНІ АКТИВИ			
Нематеріальні активи			
Балансова (залишкова) вартість	110	-	-
Накопичена амортизація	111	-	-
Первісна (переоцінена) вартість	112	-	-
Основні засоби			
Балансова (залишкова) вартість	120	35 985 437,00	17 485 342,00
Знос	121	28 872 415,00	8 444 625,00
Первісна (переоцінена) вартість	122	64 857 852,00	25 929 967,00
Інші необоротні матеріальні активи			
Балансова (залишкова) вартість	130	329 930,00	193 348,00
Знос	131	329 931,00	193 347,00
Первісна (переоцінена) вартість	132	659 861,00	386 695,00
Незавершені капітальні інвестиції в необоротні активи	140	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції	145	-	-
II. ОБОРОТНІ АКТИВИ			
Матеріали і продукти харчування	150	140 833,59	165 767,52
Малоцінні та швидкозношувані предмети	160	-	-
Інші запаси	170	-	-
Дебіторська заборгованість	180	156 432,23	153 941,22
Розрахунки з постачальниками, підрядниками за товари, роботи й послуги	181	141 864,78	138 784,92
Розрахунки із податків і зборів	182	-	-
Розрахунки із страхування	183	-	-
Розрахунки з відшкодування завданих збитків	184	6 298,63	6 298,63
Розрахунки за спеціальними видами платежів	185	-	-
Розрахунки з підзвітними особами	186	-	-
Розрахунки за іншими операціями	187	8 268,82	8 857,67
Розрахунки за операціями з внутрішньої передачі запасів	190	-	-
Розрахунки за окремими програмами	200	-	-
Витрати майбутніх періодів	205	-	-
Короткострокові векселі одержані	210	-	-
Інші кошти	220	29 215,24	14 745,83
Грошові документи	221	29 215,24	14 745,83
Грошові кошти в дорозі	222	-	-

Рахунки в банках	240	-	-
Рахунки загального фонду	241	-	-
Рахунки спеціального фонду	242	-	-
Рахунки в іноземній валюті	243	-	-
Інші поточні рахунки	244	-	-
Рахунки в казначействі загального фонду	250	-	-
Рахунки в казначействі спеціального фонду	260	447 997,38	289 910,52
Спеціальні реєстраційні рахунки для обліку коштів, отриманих як плата за послуги	261	425 075,30	283 013,19
Спеціальні реєстраційні рахунки для обліку коштів, отриманих за іншими джерелами власних надходжень	262	22 922,08	6 897,33
Спеціальні реєстраційні рахунки для обліку інших надходжень спеціального фонду	263	-	-
Спеціальні реєстраційні рахунки для обліку коштів, отриманих на виконання програм соціально-економічного та культурного розвитку регіонів	264	-	-
Інші рахунки в казначействі	270	-	8 857,67
Каса	280	766,98	6 901,62
Поточні фінансові інвестиції	285	-	-
III. ВИТРАТИ			
Видатки та надання кредитів загального фонду	290	-	-
Видатки та надання кредитів спеціального фонду	300	-	-
Видатки за коштами, отриманими як плата за послуги	301	-	-
Видатки та надання кредитів за іншими джерелами власних надходжень	302	-	-
Видатки та надання кредитів за іншими надходженнями спеціального фонду	303	-	-
Видатки за коштами, отриманими на виконання програм соціально-економічного та культурного розвитку регіонів	304	-	-
Інші витрати	305	-	-
БАЛАНС	310	37 090 612,42	18 318 814,38

3

Продовження додатка 1

ПАСИВ	Код рядка	На початок звітнього року	На кінець звітнього періоду (року)
1	2	3	4
I. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Фонд у необоротних активах	330	36 315 367,00	17 678 690,00
Фонд у малоцінних та швидкозношуваних предметах	340	-	-
Фонд у фінансових інвестиціях	345	-	-
Результат виконання кошторису за загальним фондом	350	344 509,24	334 559,24
Результат виконання кошторису за спеціальним фондом	360	384 541,07	296 707,47
Капітал у дооцінках	370	-	-
II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Довгострокові зобов'язання	380	-	-

Короткострокові позики	390	-	-
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	400	-	-
Короткострокові векселі видані	410	-	-
Кредиторська заборгованість	420	46 195,11	8 857,67
Розрахунки з постачальниками, підрядниками за товари, роботи й послуги	421	33 688,86	-
Розрахунки за спеціальними видами платежів	422	-	-
Розрахунки із податків і зборів	423	-	-
Розрахунки із страхування	424	-	-
Розрахунки із заробітної плати та інших виплат	425	-	-
Розрахунки зі стипендіатами	426	-	-
Розрахунки з підзвітними особами	427	4 237,43	-
Розрахунки за депозитними сумами	428	-	-
Розрахунки за іншими операціями	429	8 268,82	8 857,67
Розрахунки за операціями з внутрівідомчої передачі запасів	430	-	-
Розрахунки за окремими програмами	440	-	-
Доходи майбутніх періодів	445	-	-
ІІІ. ДОХОДИ			
Доходи загального фонду	450	-	-
Доходи спеціального фонду	460	-	-
Доходи за коштами, отриманими як плата за послуги	461	-	-
Доходи за іншими джерелами власних надходжень	462	-	-
Доходи за іншими надходженнями спеціального фонду	463	-	-
Доходи за коштами, отриманими на виконання програм соціально-економічного та культурного розвитку регіонів	464	-	-
Інші доходи	465	-	-
БАЛАНС	470	37 090 612,42	18 318 814,38

Продовження Додатку Б

			Додаток 2 до Порядку складання фінансової, бюджетної та іншої звітності розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів (абзац третій підпункту 2.1.1 пункту 2.1)	
Звіт				
про результати фінансової діяльності (форма		№ 9д,	№ 9м)	
за 2016 р.				
Показники		Код рядка	За попередній звітний рік	За звітний рік
1		2	3	4
Загальний фонд			X	X
Отримані доходи		010	X	14 563 803,94
Видатки та надання кредитів		020	X	14 573 753,94
у тому числі:				
поточні		021	X	14 573 753,94
капітальні		022	X	-
надання кредитів		023	X	-
Списані недостачі		030	X	-
Списана заборгованість (+; -)		040	X	-
у тому числі:				
дебіторська		041	X	-
кредиторська		042	X	-
Капітал у дооцінках (+; -)		050	X	-
у тому числі:		051	X	-
уцінка		052	X	-
Інші видатки		060	X	-
Фінансовий результат за загальним фондом (профіцит "+"; дефіцит "-")		090	344 509,24	334 559,24
Спеціальний фонд			X	X
Отримані доходи		100	X	1 083 319,46
Плата за послуги, що надаються бюджетними установами згідно із законодавством		110	X	1 059 829,74
у тому числі:		111	X	862 293,06
плата за послуги, що надаються бюджетними установами згідно з їх основною діяльністю		112	X	-
надходження бюджетних установ від додаткової (господарської) діяльності		113	X	197 359,48
плата за оренду майна бюджетних установ		113	X	197 359,48

надходження бюджетних установ від реалізації в установленому порядку майна (крім нерухомого майна)	114	X	177,20
Інші джерела власних надходжень бюджетних установ	120	X	23 489,72
у тому числі: благодійні внески, гранти та дарунки	121	X	18 989,72
кошти, що отримують бюджетні установи від підприємств, організацій, фізичних осіб та від інших бюджетних установ для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб земельних ділянок та розміщення на них інших об'єктів нерухомого майна, що перебувають у приватній власності фізичних або юридичних осіб	122	X	4 500,00
кошти, що отримують вищі та професійно-технічні навчальні заклади від розміщення на депозитах тимчасово вільних бюджетних коштів, отриманих за надання платних послуг, якщо таким закладам законом надано відповідне право	123	X	-
кошти, отримані від реалізації майнових прав на фільми, вихідні матеріали фільмів та фільмокопії, створені за бюджетні кошти за державним замовленням або на умовах фінансової підтримки	124	X	-
Інші надходження спеціального фонду	130	X	-
Надходження коштів на виконання програм соціально-економічного та культурного розвитку регіонів	140	X	-
Надходження позик міжнародних фінансових організацій	150	X	-
Перераховано залишок	200	X	30 758,41
Отримано залишок	300	X	-
Видатки та надання кредитів	400	X	1 140 394,65
у тому числі: поточні	401	X	1 140 394,65
капітальні	402	X	-
надання кредитів	403	X	-
Списані недостачі	500	X	-
Списана заборгованість (+; -)	600	X	-
у тому числі: дебіторська	601	X	-
кредиторська	602	X	-
Капітал у дооцінках (+; -)	700	X	-
у тому числі	701	X	-
уцінка	702	X	-
дооцінка	702	X	-
Інші видатки	800	X	-
Фінансовий результат за спеціальним фондом (профіцит "+"; дефіцит "-")	900	384 541,07	296 707,47

Продовження Додатку Б

Додаток 4
до Порядку складання фінансової, бюджетної та іншої
звітності розпорядниками та одержувачами бюджетних
коштів

ЗВІТ
про надходження та використання коштів загального фонду (форма №2д, №2м)
за 2016 р.

Показники	КЕКВ та/або ККК	Код рядка	Затверджено на звітний рік	Затверджено на звітний період (рік) ¹	Залишок на початок звітного року	Надійшло коштів за звітний період (рік)	Касові за звітний період (рік)	Фактичні за звітний період (рік)	Залишок на кінець звітного періоду (року)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Видатки та надання кредитів - усього	X	010	14 660 354,00	14 660 354,00	-	14 563 803,94	14 563 803,94	14 573 753,94	-
у тому числі: Поточні видатки	2000	020	14 660 354,00	-	-	14 563 803,94	14 563 803,94	14 573 753,94	-
Оплата праці і нарахування на заробітну плату	2100	030	-	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата праці</i>	2110	040	-	-	-	-	-	-	-
Заробітна плата	2111	050	-	-	-	-	-	-	-
Грошове забезпечення військовослужбовців	2112	060	-	-	-	-	-	-	-
<i>Нарахування на оплату праці</i>	2120	070	-	-	-	-	-	-	-
Використання товарів і послуг	2200	080	14 660 354,00	-	-	14 563 803,94	14 563 803,94	14 573 753,94	-
<i>Предмети, матеріали, обладнання та інвентар</i>	2210	090	-	-	-	-	-	-	-
<i>Медикаменти та перев'язувальні матеріали</i>	2220	100	-	-	-	-	-	-	-
<i>Продукти харчування</i>	2230	110	-	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата послуг (крім комунальних)</i>	2240	120	-	-	-	-	-	-	-
<i>Видатки на відрядження</i>	2250	130	-	-	-	-	-	-	-
<i>Видатки та заходи спеціального призначення</i>	2260	140	-	-	-	-	-	-	-
<i>Оплата комунальних послуг та енергоносіїв</i>	2270	150	-	-	-	-	-	-	-
Оплата тепlopостачання	2271	160	-	-	-	-	-	-	-
Оплата водopостачання та водовідведення	2272	170	-	-	-	-	-	-	-
Оплата електроенергії	2273	180	-	-	-	-	-	-	-
Оплата природного газу	2274	190	-	-	-	-	-	-	-
Оплата інших енергоносіїв	2275	200	-	-	-	-	-	-	-

Дослідження і розробки, окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм	2280	210	14 660 354,00	-	-	14 563 803,94	14 563 803,94	14 573 753,94	-
Дослідження і розробки, окремі заходи розвитку по реалізації державних (регіональних) програм	2281	220	-	-	-	-	-	-	-
Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку	2282	230	14 660 354,00	14 660 354,00	-	14 563 803,94	14 563 803,94	14 573 753,94	-
Обслуговування боргових зобов'язань	2400	240	-	-	-	-	-	-	-
Обслуговування внутрішніх боргових зобов'язань	2410	250	-	-	-	-	-	-	-
Обслуговування зовнішніх боргових зобов'язань	2420	260	-	-	-	-	-	-	-
Поточні трансферти	2600	270	-	-	-	-	-	-	-
Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, ЗВОМ)	2610	280	-	-	-	-	-	-	-
Поточні трансферти органам державного управління інших рівнів	2620	290	-	-	-	-	-	-	-
Поточні трансферти урядам іноземних держав та міжнародним ЗВОМ	2630	300	-	-	-	-	-	-	-
Соціальне забезпечення	2700	310	-	-	-	-	-	-	-
Виплата пенсій і допомоги	2710	320	-	-	-	-	-	-	-
Стипендії	2720	330	-	-	-	-	-	-	-
Інші виплати населенню	2730	340	-	-	-	-	-	-	-
Інші поточні видатки	2800	350	-	-	-	-	-	-	-
Капітальні видатки	3000	360	-	-	-	-	-	-	-
Придбання основного капіталу	3100	370	-	-	-	-	-	-	-
Придбання обладнання і предметів довгострокового користування	3110	380	-	-	-	-	-	-	-
Капітальне будівництво (придбання)	3120	390	-	-	-	-	-	-	-
Капітальне будівництво (придбання) житла	3121	400	-	-	-	-	-	-	-
Капітальне будівництво (придбання) інших об'єктів	3122	410	-	-	-	-	-	-	-
Капітальний ремонт	3130	420	-	-	-	-	-	-	-
Капітальний ремонт житлового фонду (приміщень)	3131	430	-	-	-	-	-	-	-
Капітальний ремонт інших об'єктів	3132	440	-	-	-	-	-	-	-
Реконструкція та реставрація	3140	450	-	-	-	-	-	-	-
Реконструкція житлового фонду (приміщень)	3141	460	-	-	-	-	-	-	-
Реконструкція та реставрація інших об'єктів	3142	470	-	-	-	-	-	-	-
Реставрація пам'яток культури, історії та архітектури	3143	480	-	-	-	-	-	-	-
Створення державних запасів і резервів	3150	490	-	-	-	-	-	-	-
Придбання землі та нематеріальних активів	3160	500	-	-	-	-	-	-	-

Капітальні трансферти	3200	510	-	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти підприємствам (установам, ЗВОм)</i>	3210	520	-	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти органам державного управління інших рівнів</i>	3220	530	-	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти урядам іноземних держав та міжнародним ЗВОм</i>	3230	540	-	-	-	-	-	-	-
<i>Капітальні трансферти населенню</i>	3240	550	-	-	-	-	-	-	-
Внутрішнє кредитування	4100	560	-	-	-	-	-	-	-
<i>Надання внутрішніх кредитів</i>	4110	570	-	-	-	-	-	-	-
Надання кредитів органам державного управління інших рівнів	4111	580	-	-	-	-	-	-	-
Надання кредитів підприємствам, установам, ЗВОм	4112	590	-	-	-	-	-	-	-
Надання інших внутрішніх кредитів	4113	600	-	-	-	-	-	-	-
Зовнішнє кредитування	4200	610	-	-	-	-	-	-	-
<i>Надання зовнішніх кредитів</i>	4210	620	-	-	-	-	-	-	-
Інші видатки	5000	630	X	-	X	X	X	X	X
Нерозподілені видатки	9000	640	-	-	-	-	-	-	-